

तैत्तिरीय
आरण्यकम्

Colophon

This document was typeset using X_YTeX, and uses the Sanskrit 2003 font extensively. It also uses several TeX macros designed by H. L. Prasād. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

तैत्तिरीय आरण्यकम्	1
प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	32
तृतीयः प्रश्नः	45
चतुर्थः प्रश्नः	58
पञ्चमः प्रश्नः	80
षष्ठः प्रश्नः	107
सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	119
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	124
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	129
दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्	133
कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम्	156
प्रथमः प्रश्नः	156
द्वितीयः प्रश्नः	167
तृतीयः प्रश्नः	181

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ संस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति
न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ संस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति
न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। आपमापामपः सर्वाः।
अस्मादस्मादितोऽमुतः॥ १ ॥

अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह सञ्चस्करद्विया। वाय्वश्चा रश्मिपतयः।
मरीच्यात्मानो अद्रुहः। देवीर्भुवनसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत।
महानाग्नीर्महामानाः। महसो महसः स्वः। देवीः पर्जन्यसूवरीः।
पुत्रवत्वाय मे सुत॥ २ ॥

अपाश्र्युष्णिमपा रक्षः। अपाश्र्युष्णिमपारघम्। अपाग्नमपं
चावर्तिम्। अपदेवीरितो हित। वज्रं देवीरजीताꣳश्च। भुवनं
देवसूवरीः। आदित्यानदितिं देवीम्। योनिनोर्ध्वमुदीषत। शिवा
नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति।
मा ते व्योम सन्दृशि॥ ३ ॥

[१]

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम्। अनुमानश्चतुष्टयम्। एतैरादित्यमण्डलम्।
सर्वैरेव विधास्यते। सूर्यो मरीचिमादत्ते। सर्वस्माद्भुवनादधि।
तस्याः पाकविशेषेण। स्मृतं कालविशेषणम्। नदीव
प्रभवात्काचित्। अक्षय्यात्स्यन्दते यथा ॥ ४ ॥

तां नद्योऽभि समायन्ति। सौरुः सती न निवर्तते। एवं
नानासमुत्थानाः। कालाः संवत्सरः श्रिताः। अणुशश्च
महेशश्च। सर्वे समवयन्त्रितम्। सतैः सर्वैः समाविष्टः। ऊरुः सन्न
निवर्तते। अधिसंवत्सरं विद्यात्। तदेव लक्षणे ॥ ५ ॥

अणुभिश्च महद्भिश्च। समारूढः प्रदृश्यते। संवत्सरः प्रत्यक्षेण।
नाधिसत्त्वः प्रदृश्यते। पटरो विक्लिधः पिङ्गः। एतद्वरुणलक्षणम्।
यत्रैतदुपदृश्यते। सहस्रं तत्र नीयते। एकः हि शिरो नाना मुखे।
कृत्स्नं तद्वतुलक्षणम् ॥ ६ ॥

उभयतः सप्तैन्द्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यते। शुक्लकृष्णे
संवत्सरस्य। दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवति। शुक्रं ते
अन्यद्यजतं ते अन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि
माया अवासि स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति। नात्र
भुवनम्। न पूषा। न पशवः। नऽऽदित्यः संवत्सर एव प्रत्यक्षेण
प्रियतमं विद्यात्। एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं रूपम्। योऽस्य
महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति। इदं पुण्यं कुरुष्वेति। तमाहरणं
दद्यात् ॥ ७ ॥

[२]

साकञ्जानां सप्तथमाहुरेकजम्। षडुद्यमा ऋषयो देवजा इति।
 तेषामिष्टानि विहितानि धामशः। स्थात्रे रैजन्ते विकृतानि
 रूपशः। को नु मर्या अमिथितः। सखा सखायमब्रवीत्। जहाको
 अस्मदीषते। यस्तित्याज सखिविदः सखायम्। न तस्य वाच्यपि
 भागो अस्ति। यदीः शृणोत्यलकः शृणोति ॥ ८ ॥

न हि प्रवेद सुकृतस्य पन्थामिति। ऋतुरऋतुना नुद्यमानः।
 विननादाभिधावः। षष्टिश्च त्रिंशका वल्गाः। शुक्लकृष्णौ च
 षाष्टिकौ। सारागवस्त्रैर्जरदक्षः। वसन्तो वसुभिः सह। संवत्सरस्य
 सवितुः। प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः। अमूनादयतेत्यन्यान् ॥ ९ ॥

अमूञ्श्च परिरक्षतः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। यत्रैतदुपदृश्यते।
 एतदेव विजानीयात्। प्रमाणं कालपर्यये। विशेषणं तु वक्ष्यामः।
 ऋतूनां तन्निबोधत। शुक्लवासा रुद्रगणः। ग्रीष्मेणऽऽवर्तते सह।
 निजहन् पृथिवीः सर्वाम् ॥ १० ॥

ज्योतिषाऽप्रतिख्येन सः। विश्वरूपाणि वासांसि। आदित्यानां
 निबोधत। संवत्सरीणं कर्मफलम्। वर्षाभिर्ददताः सह। अदुःखो
 दुःखचक्षुरिव। तद्माऽऽपीत इव दृश्यते। शीतेनाव्यथयन्निव।
 रुरुदक्ष इव दृश्यते। ह्लादयते ज्वलतश्चैव। शाम्यतश्चास्य चक्षुषी।
 या वै प्रजा भ्रंश्यन्ते। संवत्सरात्ता भ्रंश्यन्ते। याः प्रतितिष्ठन्ति।
 संवत्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति। वर्षाभ्य इत्यर्थः ॥ ११ ॥

[३]

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसन्ने कनीनिके। आङ्गे चाद्र्गणं नास्ति।
 ऋभूणां तन्निबोधत। कनकाभानि वासांसि। अहतानि निबोधत।

अन्नमश्नीत मृज्मीत। अहं वो जीवनप्रदः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते।
शरद्यत्रोपदृश्यते ॥ १२ ॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव। वातवन्तो मरुद्गणाः। अमुतो
जेतुमिषुमुखमिव। सन्नद्धाः सह ददृशे ह। अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव।
विशिखासः कपर्दिनः। अक्रुद्धस्य योत्स्यमानस्य। क्रुद्धस्यैव
लोहिनी। हेमतश्चक्षुषी विद्यात्। अक्षण्योः क्षिपणोरिव ॥ १३ ॥

दुर्भिक्षं देवलोकेषु। मनूनामुदकं गृहे। एता वाचः प्रवदन्तीः।
वैद्युतो यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पवमना अन्वैक्षत। इह
जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति। इहेहवः स्वतपसः। मरुतः
सूर्यत्वचः। शर्म सप्रथा आवृणे ॥ १४ ॥

[४]

अतिताम्राणि वासांसि। अष्टिवज्रिशतघ्नि च। विश्वे देवा
विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असश्चत। नैव देवो न मर्त्यः। न राजा
वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्चन विद्यते।
दिव्यस्यैका धनुरार्लिः। पृथिव्यामपरा श्रिता ॥ १५ ॥

तस्येन्द्रो वज्रिरूपेण। धनुर्ज्यामछिनत्स्वयम्। तदिन्द्रधनुरित्यज्यम्।
अभ्रवर्णेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य। एतद्रुद्रस्य धनुः।
रुद्रस्य त्वेव धनुरार्लिः। शिर उत्पिपेष। स प्रवर्ग्योऽभवत्।
तस्माद्यः सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य स शिरः प्रतिदधाति।
नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं वेद ॥ १६ ॥

[५]

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं न
वासांसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु न हिङ्स्तातः।
सतस्तद्देवलक्षणम्। लोहितोऽक्षिण शारशीर्ष्णिः। सूर्यस्योदयनं
प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुकाम्॥ १७॥

निजानुका मे न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासतामिति। तस्मै सर्व
ऋतवो नमन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम्। ब्राह्मणं आप्नोति।
य एवं वेद। स खलु संवत्सर एतैः सेनानीभिः सह। इन्द्राय
सर्वान्कामानभिवहति। स द्रप्सः। तस्यैषा भवति॥ १८॥

अवद्रप्सो अशुमतीमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः।
आवर्तमिन्द्रः शच्या धमन्तम्। उप्लुहि तं नृमणामथद्रामिति।
एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह। असुरान् परिवृश्चति। पृथिव्यशुमती।
तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ।
अन्योन्यस्मै द्रुह्याताम्। यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वर्गाल्लोकात्।
इत्यृतुमण्डलानि। सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वं
सनिर्वचनाः॥ १९॥

[६]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषिमान् विभासः।
ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति।
कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न जहाति। तस्यैषा भवति। यत्ते शिल्पं
कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रमानु। यस्मिन्सूर्या
अर्पिताः सप्त साकम्॥ २०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयैममिति। ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्यो-
तिर्लभन्ते। तान्तसोमः कश्यपादधिनिर्द्धमति। भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम्।
प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या
इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्तसप्त सूर्यानि। पञ्चकर्णो
वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः ॥ २१ ॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते। न हि शेकुमिव
महामेरुं गन्तुम्। अपश्यमहमेत्सूर्यमण्डलं परिवर्तमानम्। गार्ग्यः
प्राणत्रातः। गच्छन्त महामेरुम्। एकं चाजहतम्। भ्राजपटरपतङ्गा
निहने। तिष्ठन्नातपन्ति। तस्मादिह तप्रितपाः ॥ २२ ॥

अमुत्रेतरे। तस्मादिहातप्रितपाः। तेषामेषा भवति। सप्त सूर्या
दिवमनुप्रविष्टाः। तानन्वेति पथिभिर्दक्षिणावान्। ते अस्मै सर्वे
घृतमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति। सप्तर्त्विजः सूर्या
इत्याचार्याः। तेषामेषा भवति। सप्त दिशो नानासूर्याः ॥ २३ ॥

सप्त होतार ऋत्विजः। देवा आदित्या ये सप्त। तेभिः सोमाभीरक्षण
इति। तदप्याम्नायः। दिग्भ्राज ऋतून् करोति। एतयैवावृता
सहस्रसूर्यताया इति वैशम्पायनः। तस्यैषा भवति। यद्याव इन्द्र ते
शतं शतं भूमीः। उतस्युः। नत्वा वज्रिन्तसहस्रं सूर्याः ॥ २४ ॥

अनु न जातमष्ट रोदसी इति। नानालिङ्गत्वादृतूनां नानासूर्यत्वम्।
अष्टौ तु व्यवसिता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टात ऊर्ध्वम्।
तेषामेषा भवति। चित्रं देवानामुदगादनीकम्। चक्षुर्मित्रस्य
वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा
जगतस्तस्थुषश्चेति ॥ २५ ॥

[७]

क्वेदमभ्रं निविशते। कायः संवत्सरो मिथः। काहः केयं देव रात्री।
क्व मासा ऋतवः श्रिताः। अर्द्धमासा मुहूर्ताः। निमेषास्तुटिभिः
सह। केमा आपो निविशन्ते। यदीतौ यान्ति सम्प्रति। काला अप्सु
निविशन्ते। आपः सूर्ये समाहिताः ॥ २६ ॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे भूमी। इयं
चाऽसौ च रोदसी। किंस्विदत्रान्तरा भूतम्। येनेमे विधृते उभे।
विष्णुना विधृते भूमी। इति वत्सस्य वेदना। इरावती धेनुमती हि
भूतम्। सूर्यवसिनी मनुषे दशस्यै ॥ २७ ॥

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते। दाधर्थं पृथिवीमभितौ मयूखैः। किं
तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं परायणम्। एको यद्धारयद्देवः।
रेजती रोदसी उभे। वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षरादीप्तिरुच्यते।
त्रिपदाद्धारयद्देवः। यद्विष्णोरेकमुत्तमम् ॥ २८ ॥

अग्नयो वायवश्चैव। एतदस्य परायणम्। पृच्छामि त्वा परं मृत्युम्।
अवमं मध्यमञ्चतुम्। लोकं च पुण्यपापानाम्। एतत्पृच्छामि
सम्प्रति। अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु मध्यमम्।
अग्निरेवावमो मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते ॥ २९ ॥

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा। आभोगास्त्वेव
संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः। ततो मध्यममायन्ति। चतुर्माग्निं
च सम्प्रति। पृच्छामि त्वा पापकृतः। यत्र यातयते यमः। त्वं
नस्तद्वह्नन् प्रब्रूहि। यदि वैत्थाऽसतो गृहान् ॥ ३० ॥

कश्यपादुदिताः सूर्याः। पापान्निघ्नन्ति सर्वदा। रोदस्योन्तर्देशेषु।
तत्र न्यस्यन्ते वासवैः। तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते। यथाऽपुण्यस्य
कर्मणः। अपाण्यपादकेशासः। तत्र तेऽयोनिजा जनाः। मृत्वा
पुनर्मृत्युमापद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ ३१ ॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्ते वासवैः। अपैतं मृत्युं
जयति। य एवं वेद। स खल्वैवं विद्वाह्मणः। दीर्घश्रुत्तमो भवति।
कश्यपस्यातिथिः सिद्धागमनः सिद्धागमनः। तस्यैषा भवति।
आयस्मिन्त्सप्त वासवाः। रोहन्ति पूर्व्या रुहः ॥ ३२ ॥

ऋषिरूह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति। कश्यपः पश्यको
भवति। यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुरुषस्य।
तस्यैषा भवति। अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्। विश्वानि देव
वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं
विधेमेति ॥ ३३ ॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो नर्यापाश्च।
पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम्। एतेऽष्टौ
वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः। नीलार्चिश्च
पीतकार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य।
प्रभ्राजमाना व्यवदाताः ॥ ३४ ॥

याश्च वासुकिवैद्युताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला
अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च। वैद्युत इत्येकादश। नैनं
वैद्युतो हिनस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशर्यः।

विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति। न त्वकामः हन्ति ॥ ३५ ॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वानभ्राट्। अङ्घ्रिर्वम्भारिः। हस्तः सुहस्तः। कृशानुर्विश्वावसुः। मूर्धन्वान्तसूर्यवर्चाः। कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः। देवाश्च महादेवाः। रश्मयश्च देवा गरगिरः ॥ ३६ ॥

नैनं गरौ हिनस्ति। य एवं वेद। गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभ्रुवुषी। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति। वाचो विशेषणम्। अथ निगदव्याख्याताः। ताननुक्रमिष्यामः। वराहवः स्वतपसः ॥ ३७ ॥

विद्युन्महसो धूपयः। श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते। ये चेमेऽशिमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति। वृष्टिभिरिति। एतयैव विभक्तिविपरीताः। सप्तभिर्वा तैरुदीरिताः। अमूल्लोकानभिवर्षन्ति। तेषामेषा भवति। समानमेतदुदकम् ॥ ३८ ॥

उच्चैत्यवचाहभिः। भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति। दिवं जिन्वन्त्यग्नय इति। यदक्षरं भूतकृतम्। विश्वे देवा उपासन्ते। महर्षिमस्य गोप्तारम्। जमदग्निमकुर्वत। जमदग्निराप्यायते। छन्दोभिश्चतुरुत्तरैः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः ॥ ३९ ॥

ब्रह्मणा वीर्यावता। शिवा नः प्रदिशो दिशः। तच्छं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। सोमपा (३) असोमपा (३) इति निगदव्याख्याताः ॥ ४० ॥

सहस्रवृद्धिं भूमिः। परं व्योम सहस्रवृत्। अश्विना भुज्यूनासत्या।
विश्वस्य जगतस्पती। जाया भूमिः पतिर्व्योम। मिथुनन्ता
अतुर्यथुः। पुत्रो बृहस्पती रुद्रः। सरमा इति स्त्रीपुमम्। शुक्रं
वामन्यद्यजतं वामन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिव स्थः ॥ ४१ ॥

विश्वा हि माया अवथः स्वधावन्तौ। भद्रा वा पूषणाविह रातिरस्तु।
वासात्यौ चित्रौ जगतो निधानौ। द्यावाभूमी चरथः सꣳ सखायौ।
तावश्विना रासभाश्वा हवं मे। शुभस्पती आगतꣳ सूर्यया सह।
त्युग्रोह भुज्युमश्विनोदमेघे। रयिं न कश्चिन्ममृवां (२) अवाहाः।
तमूहथुनौभिरात्मन्वतीभिः। अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपौदकाभिः ॥ ४२ ॥

तिस्रः, क्षपस्त्रिरहातिव्रजद्भिः। नासत्या भुज्युमूहथुः पतङ्गैः।
समुद्रस्य धन्वन्नार्द्रस्य पारे। त्रिभीरथैः शतपद्भिः षडश्वैः।
सवितारं वितन्वन्तम्। अनुबध्नाति शाम्बरः। आपपूरूषम्बरश्चैव।
सवितरिपसौऽभवत्। त्यꣳ सुतृप्तं विदित्वैव। बहुसौम गिरं
वशी ॥ ४३ ॥

अन्वेति तुग्रो वक्रियान्तम्। आयसूयान्तसोमतृप्सुषु। स
सङ्ग्रामस्तमौद्योऽत्योतः। वाचो गाः पिपाति तत्। स तद्गोभिः
स्तवाऽत्येत्यन्ये। रक्षसानन्विताश्च ये। अन्वेति परिवृत्याऽस्तः।
एवमेतौ स्थौ अश्विना। ते एते द्युः पृथिव्योः। अहरहर्गर्भं
दधाथे ॥ ४४ ॥

तयोरितौ वत्सावहोरात्रे। पृथिव्या अहः। दिवो रात्रिः। ता
अविसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरितौ वत्सौ। अग्निश्चादित्यश्च।

रात्रेर्वत्सः। श्वेत आदित्यः। अह्नोऽग्निः ॥ ४५ ॥

ताम्रो अरुणः। ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरितौ वत्सौ।
वृत्रश्च वैद्युतश्च। अग्नेर्वृत्रः। वैद्युत आदित्यस्य। ता अविंसृष्टौ।
दम्पती एव भवतः। तयोरितौ वत्सौ ॥ ४६ ॥

उष्मा च नीहारश्च। वृत्रस्योष्मा। वैद्युतस्य नीहारः। तौ तावेव
प्रतिपद्येते। सेयं रात्री गर्भिणी पुत्रेण संवसति। तस्या वा
एतदुल्बणम्। यद्रात्रौ रश्मयः। यथा गोगर्भिण्या उल्बणम्।
एवमेतस्या उल्बणम्। प्रजयिष्णुः प्रजया च पशुभिश्च भवति। य
एवं वेद। एतमुद्यन्तमपियन्तं चेति। आदित्यः पुण्यस्य वत्सः।
अथ पवित्राङ्गिरसः ॥ ४७ ॥

[१०]

पवित्रवन्तः परिवाजमासते। पितृषां प्रत्नो अभिरक्षति व्रतम्।
महः समुद्रं वरुणस्तिरोदधे। धीरा इच्छेकुर्धरुणेष्वाभम्। पवित्रं
ते विततं ब्रह्मणस्पते। प्रभुर्गात्राणि पर्येषिविश्वतः। अतप्ततनूर्न
तदामो अश्रुते। श्रुतास इद्वहन्तस्तत्समाशत। ब्रह्मा देवानाम्।
असतः सद्ये ततक्षुः ॥ ४८ ॥

ऋषयः सप्तात्रिश्च यत्। सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च। नक्षत्रैः
शङ्कृतोऽवसन्। अथ सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्य।
अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा। नक्तं ददृशे कुहचिद्विवेयुः।
अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि। विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति।
तत्सवितुर्वरेण्यम्। भर्गो देवस्य धीमहि ॥ ४९ ॥

धियो यो नः प्रचोदयात्। तत्सवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य भोजनम्।
श्रेष्ठं सर्वधातमम्। तुरं भगस्य धीमहि। अपागूहत सविता
तृभीन्। सर्वाँन्दिवो अन्धसः। नक्तं तान्यभवन्दृशे। अस्थ्यश्चा
सम्भविष्यामः। नाम नामैव नाम मे॥ ५० ॥

नपुंसकं पुमाँश्च्यस्मि। स्थावरोऽस्म्यथ जङ्गमः। यजेऽयक्षि
यष्टाहे च। मया भूतान्ययक्षत। पशवो मम भूतानि।
अनूबन्ध्योऽस्म्यहं विभुः। स्त्रियः सतीः। ता उमे पुंस आहुः।
पश्यदक्षणावन्नविचेतदन्धः। कविर्यः पुत्रः स इमा चिकेत॥ ५१ ॥

यस्ता विजानात्सवितुः पितासत्। अन्धो मणिमविन्दत्।
तमनङ्गुलिरावयत्। अग्नीवः प्रत्यमुञ्चत्। तमजिह्वा असश्चत्।
ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रति। न स जातु जनः
श्रद्दध्यात्। मृत्युर्मा मारयादितिः। हसितं रुदितं गीतम्॥ ५२ ॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि स्तेव विद्धि
तत्। अतृष्यस्तृष्यध्यायत्। अस्माज्जाता मे मिथू चरन्। पुत्रो
निरूहत्या वैदेहः। अचेता यश्च चेतनः। स तं मणिमविन्दत्।
सोऽनङ्गुलिरावयत्। सोऽग्नीवः प्रत्यमुञ्चत्॥ ५३ ॥

सोऽजिह्वो असश्चत्। नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्। यदि
प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा प्रविशेत्। तत्सम्भवस्य व्रतम्। आतमग्ने
रथं तिष्ठ। एकाँश्चमेकयोजनम्। एकचक्रमेकधुरम्। वातघ्राजिगतिं
विभो। न रिष्यति न व्यथते॥ ५४ ॥

नास्याक्षौ यातु सज्जति। यच्छ्वेतान् रोहिताँश्चाग्नेः। रथे युत्वाऽधि-

तिष्ठति। एकया च दशभिश्च स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च।
तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च। नियुद्धिर्वायविह तां विमुञ्च ॥ ५५ ॥

[११]

आतनुष्व प्रतनुष्व। उद्धमऽऽधम सन्धम। आदित्ये चन्द्रवर्णानाम्।
गर्भमार्धेहि यः पुमान्। इतः सिक्तं सूर्यगतम्। चन्द्रमसे रसं
कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य एको रुद्र उच्यते। असङ्ख्याताः
सहस्राणि। स्मर्यते न च दृश्यते ॥ ५६ ॥

एवमेतं निबोधत। आमन्दैरिन्द्र हरिभिः। याहि मयूररोमभिः। मा
त्वा केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः। दधन्वेव ता इहि। मा मन्दैरिन्द्र
हरिभिः। यामि मयूररोमभिः। मा मा केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः।
निधन्वेव तां (२) इमि। अणुभिश्च महद्भिश्च ॥ ५७ ॥

निघृष्वैरसमायुतैः। कालैरहरित्वमापन्नैः। इन्द्रऽऽयाहि
सहस्रयुक्। अग्निर्विभ्राष्टिवसनः। वायुः श्वेतसिकद्रुकः। संवत्सरो
विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचरास्तव। सुब्रह्मण्योः सुब्रह्मण्योः
सुब्रह्मण्योम्। इन्द्रऽऽगच्छ हरिव आगच्छ मैधातिथेः। मेष
वृषणश्चस्य मेने ॥ ५८ ॥

गौरावस्कन्दिन्नहल्यायै जार। कौशिकब्राह्मण गौतमब्रुवाण।
अरुणाश्वा इहागताः। वसवः पृथिविक्षितः। अष्टौदिग्वाससोऽग्नयः।
अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते। ताम्राश्वास्ताम्ररथाः। ताम्रवर्णास्तथा-
ऽसिताः। दण्डहस्ताः खादुग्दतः। इतो रुद्राः पराङ्गताः ॥ ५९ ॥

उक्तं स्थानं प्रमाणं च पुर इत। बृहस्पतिश्च सविता च।

विश्वरूपैरिहऽऽगताम्। रथेनोदकवर्त्मना। अप्सुषा इति तद्वयोः।
 उक्तो वेषो वासांसि च। कालावयवानामितः प्रतीज्या। वासात्या
 इत्यश्विनोः। कोऽन्तरिक्षे शब्दं करोतीति। वासिष्ठो रौहिणो
 मीमांसां चक्रे। तस्यैषा भवति। वाश्रेव विद्युदिति। ब्रह्मण
 उदरणमसि। ब्रह्मण उदीरणमसि। ब्रह्मण आस्तरणमसि। ब्रह्मण
 उपस्तरणमसि ॥ ६० ॥

[१२]

[अपक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयौनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीमिमां महीम्। अहं वेद न मे मृत्युः।
 न चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयौन्यष्टपुत्रम्। अष्टपदिदमन्तरिक्षम्।
 अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयौनीमष्टपुत्राम्।
 अष्टपत्नीममूं दिवम् ॥ ६१ ॥

अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। सुत्रामाणं महीम्
 षु। अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षम्। अदितिर्माता स पिता स पुत्रः।
 विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः। अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम्।
 अष्टौ पुत्रासो अदितेः। ये जातास्तन्वः परि। देवां (२)
 उपप्रैत्सप्तभिः ॥ ६२ ॥

परा मार्ताण्डमास्यत्। सप्तभिः पुत्रैरदितिः। उपप्रैत्पूव्यं युगम्।
 प्रजायै मृत्यवे तत्। परा मार्ताण्डमाभरदिति। ताननुक्रमिष्यामः।
 मित्रश्च वरुणश्च। धाता चार्यमा च। अशश्च भगश्च। इन्द्रश्च
 विवस्वाश्चेत्येते। हिरण्यगर्भो हसः शुचिषत्। ब्रह्मजज्ञानं
 तदित्पदमिति। गर्भः प्राजापत्यः। अथ पुरुषः सप्त पुरुषः ॥ ६३ ॥

[यथास्थानं गर्भिण्यः]

[१३]

योऽसौ तपन्नुदेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायोदगाः। असौ योऽस्तमेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायाऽस्तमेति। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायाऽस्तङ्गाः। असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यति ॥ ६४ ॥

मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरापूरिष्ठाः। असौ योऽपक्षीयति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपक्षेष्ठाः। अमूनि नक्षत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत मोत्सृपत ॥ ६५ ॥

इमे मासाश्चार्धमासाश्च। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत मोत्सृपत। इम ऋतवः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत मोत्सृपत। अयं संवत्सरः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च ॥ ६६ ॥

मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृप मोत्सृप। इदमहः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृप मोत्सृप। इयं रात्रिः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मे प्रजाया मा

प॒शूनाम्। मा म॒म प्रा॒णैर॒प॒प्रसृ॒प मोत्सृ॒प। ॐ भूर्भुवः स्वः। एतद्वो
मिथुनं मा नो मिथुनं५ री॒द्वम्॥ ६७॥

[१४]

अथऽऽदित्यस्याष्टपुरुषस्य। वसूनामादित्यानां स्थाने
स्वतेजसा भानि। रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा
भानि। आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। सतां
सत्यानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। अभिधून्वता-
मभिघ्नताम्। वातवतां मरुताम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा
भानि। ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। विश्वेषां
देवानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। संवत्सरस्य
सवितुः। आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः।
रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुनं५ री॒द्वम्॥ ६८॥

[१५]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। भ्राजस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। कश्यपस्य
स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। आपो वो मिथुनं मा नो
मिथुनं५ री॒द्वम्॥ ६९॥

[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमानानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातानां रुद्राणां स्थाने

स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि ॥ ७० ॥

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। प्रभ्राजमानीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम् ॥ ७१ ॥

[१७]

अथाग्नैरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य

स्थाने स्वतेजसा भानि। वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम् ॥ ७२ ॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। आ यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते ॥ ७३ ॥

[१९]

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम्। मनोजवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम्। प्रचेता वो रुद्रैः पश्चादुपदधताम्। विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्। त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्ठादुपदधताम्। संज्ञानं वः पश्चादिति। आदित्यः सर्वोऽग्निः पृथिव्याम्। वायुरन्तरिक्षे। सूर्यो दिवि। चन्द्रमा दिक्षु। नक्षत्राणि स्वलोके। एवा ह्येव। एवा ह्यग्ने। एवा हि वायो। एवा हीन्द्र। एवा हि पूषन्। एवा हि देवाः ॥ ७४ ॥

[२०]

आपमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह सञ्चस्करद्धिया। वाय्वश्चा रश्मिपतयः।

मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः। दे॒वीर्भु॑वन॒सू॒वरीः॑। पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे
सुत। म॒हाना॒ग्नीर्म॑हामा॒नाः। म॒ह॒सो म॑ह॒सः स्वः॑ ॥ ७५ ॥

दे॒वीः पर्ज॑न्य॒सू॒वरीः॑। पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे सुत। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रक्षः॑।
अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पार॑घम्। अ॒पा॒घ्रा॒मप॑चावर्तिम्। अ॒पदे॒वीरि॑तो हित।
वज्रं॑ दे॒वीर॑जी॒ताः॒श्च। भु॒वनं॑ दे॒वसू॒वरीः॑। आ॒दि॒त्यान॑दि॒तिं दे॒वीम्।
योनि॑नोर्ध्वमुदी॒षत॑ ॥ ७६ ॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणुयाम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्ष॒भिर्ज॑त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ स॑स्त॒नूभिः॑। व्य॒शेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः। स्व॒स्ति
न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववै॑दाः। स्व॒स्ति
न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु। के॒तवो॑
अ॒रुणा॑सश्च। ऋ॒षयो॑ वा॒तर॑श॒नाः। प्र॒तिष्ठाꣳ श॒तधा॑ हि।
स॒माहि॑तासो सहस्र॒धाय॑सम्। शि॒वा नः॑ श॒न्त॒मा भ॑वन्तु। दि॒व्या
आ॒प ओष॑धयः। सु॒मृ॒डीका॑ सरस्वति। मा ते॒ व्योम॑ स॒न्दृशि॑ ॥ ७७ ॥

[२१]

योऽपां॑ पुष्पं वेद। पुष्प॑वान् प्र॒जावा॑न् पशु॒मान् भ॑वति। च॒न्द्रमा॑ वा
अ॒पां पुष्प॑म्। पुष्प॑वान् प्र॒जावा॑न् पशु॒मान् भ॑वति। य ए॒वं वेद॑।
योऽपा॑माय॒तनं॑ वेद। आ॒य॒त॒न॒वान् भ॑वति। अ॒ग्नि॒र्वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम्।
आ॒य॒त॒न॒वान् भ॑वति। योऽग्ने॑रा॒य॒त॒नं वेद॑ ॥ ७८ ॥

आ॒य॒त॒न॒वान् भ॑वति। आ॒पो वा अ॒ग्ने॒रा॒य॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वान्
भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। योऽपा॑मा॒य॒त॒नं वेद॑। आ॒य॒त॒न॒वान् भ॑वति।
वा॒यु॒र्वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम्। आ॒य॒त॒न॒वान् भ॑वति। यो वा॒यो॒रा॒य॒त॒नं

वेद। आयतनवान् भवति ॥ ७९ ॥

आपो वै वायोरायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। असौ वै तपन्नपामायतनम्। आयतनवान् भवति। योऽमुष्य तपत आयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वा अमुष्य तपत आयतनम् ॥ ८० ॥

आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। चन्द्रमा वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यश्चन्द्रमस आयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै चन्द्रमस आयतनम्। आयतनवान् भवति ॥ ८१ ॥

य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। नक्षत्राणि वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो नक्षत्राणामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै नक्षत्राणामायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद ॥ ८२ ॥

योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। पर्जन्यो वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः पर्जन्यस्यऽऽयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै पर्जन्यस्यऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद ॥ ८३ ॥

आयतनवान् भवति। संवत्सरो वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः संवत्सरस्यऽऽयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै संवत्सरस्यऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेद। प्रत्येव तिष्ठति ॥ ८४ ॥

इमे वै लोका अप्सु प्रतिष्ठिताः। तदेषाऽभ्यनूक्ता। अपां
रसमुदयंसन्न। सूर्ये शुक्रं समाभृतम्। अपां रसस्य यो
रसः। तं वो गृह्णाम्युत्तममिति। इमे वै लोका अपां रसः।
तेऽमुष्मिन्नादित्ये समाभृताः। जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां
पूरयित्वा गुल्फदघ्नम् ॥ ८५ ॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च सञ्स्तीर्य। तस्मिन्विहायसे।
अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्प्रणीते-
ऽयमग्निश्चीयते। साप्रणीतेऽयमप्सु ह्ययं चीयते। असौ
भुवनेप्यनाहिताग्निरेताः। तमभित एता अवीष्टका उपदधाति।
अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु ॥ ८६ ॥

अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। एतद्ध स्म वा आहुः शण्डिलाः।
कमग्निं चिनुते। सत्रियमग्निं चिन्वानः। संवत्सरं प्रत्यक्षेण। कमग्निं
चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः। अमुमादित्यं प्रत्यक्षेण। कमग्निं
चिनुते ॥ ८७ ॥

नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। प्राणान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। ब्रह्म प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। शरीरं प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः ॥ ८८ ॥

इमाँल्लोकान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुकमग्निं
चिन्वान इति। य एवासौ। इतश्चाऽमुतश्चाऽव्यतीपाती। तमिति।
योऽग्नेर्मिथूया वेद। मिथुनवान्भवति। आपो वा अग्नेर्मिथूयाः।

मिथुनवान्भवति। य एवं वेद ॥ ८९ ॥

[२२]

आपो वा इदमासन्त्सलिलमेव। स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे
समभवत्। तस्यान्तर्मनसि कामः समवर्तत। इदं सृजेयमिति।
तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छति। तद्वाचा वेदति। तत्कर्मणा
करोति। तदेषाऽभ्यनूक्ता। कामस्तदग्रे समवर्तताधि। मनसो रेतः
प्रथमं यदासीत् ॥ ९० ॥

सतो बन्धुमसति निरविन्दन्न। हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषेति।
उपैनन्तदुपेनमति। यत्कामो भवति। य एवं वेद। स तपोऽतप्यत।
स तपस्तत्त्वा। शरीरमधूनुत। तस्य यन्मांसमासीत्। ततोऽरुणाः
केतवो वार्तरशना ऋषय उदतिष्ठन् ॥ ९१ ॥

ये नखाः। ते वैखानसाः। ये वालाः। ते वालखिल्याः। यो रसः।
सोऽपाम्। अन्तरतः कूर्मं भूतं सर्पन्तम्। तमब्रवीत्। मम
वैत्वङ्मांसम्। समभूत् ॥ ९२ ॥

नेत्यब्रवीत्। पूर्वमेवाहमिहासमिति। तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम्।
स सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। भूत्वोदतिष्ठत्।
तमब्रवीत्। त्वं वै पूर्वं समभूः। त्वमिदं पूर्वं कुरुष्वेति। स इत
आदायापः ॥ ९३ ॥

अञ्जलिना पुरस्तादुपादधात्। एवाह्येवेति। तत् आदित्य उदतिष्ठत्।
सा प्राची दिक्। अथाऽरुणः केतुर्दक्षिणत उपादधात्। एवाह्यन्न
इति। ततो वा अग्निरुदतिष्ठत्। सा दक्षिणा दिक्। अथाऽरुणः केतुः

पश्चादुपादधात्। एवा हि वायो इति ॥ ९४ ॥

ततो वायुरुदतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथारुणः केतुरुत्तरत्
उपादधात्। एवाहीन्द्रेति। ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत्। सोदीची
दिक्। अथारुणः केतुर्मध्यं उपादधात्। एवा हि पूषन्निति। ततो वै
पूषोदतिष्ठत्। सेयं दिक् ॥ ९५ ॥

अथारुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात्। एवा हि देवा इति। ततो
देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा
दिक्। या विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योऽसुरा रक्षांसि
पिशाचाश्चोदतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुङ्घो हि ते समभवन्।
तदेषाऽभ्यनूक्ता ॥ ९६ ॥

आपो ह यद्वृहतीर्गर्भमायन्। दक्षं दधाना जनयन्तीः
स्वयम्भुम्। तत इमेध्यसृज्यन्त सर्गाः। अद्ध्यो वा इदं
समभूत्। तस्मादिदं सर्वं ब्रह्म स्वयम्भ्वति। तस्मादिदं
सर्वं शिथिलमिवाऽध्रुवमिवाभवत्। प्रजापतिर्वाव तत्।
आत्मनाऽऽत्मानं विधाय। तदेवानुप्राविशत्। तदेषाऽभ्यनूक्ता ॥ ९७ ॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि। विधाय सर्वाः प्रदिशो दिशश्च।
प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य। आत्मनाऽऽत्मानमभि संविवेशेति।
सर्वमेवेदमाप्त्वा। सर्वमवरुध्य। तदेवानुप्राविशति। य एवं
वेद ॥ ९८ ॥

[२३]

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति। चत्वारि वा अपां रूपाणि। मेघो

विद्युत्। स्तनयितुर्वृष्टिः। तान्येवावरुन्धे। आतपति वर्ष्यां गृह्णाति।
ताः पुरस्तादुपदधाति। एता वै ब्रह्मवर्चस्या आपः। मुखत एव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। तस्मान्मुखतो ब्रह्मवर्चसितरः ॥ ९९ ॥

कूप्या गृह्णाति। ता दक्षिणत उपदधाति। एता वै तेजस्विनीरापः।
तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति। तस्मादक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितरः।
स्थावरा गृह्णाति। ताः पश्चादुपदधाति। प्रतितिष्ठता वै स्थावराः।
पश्चादेव प्रतितिष्ठति। वहन्तीर्गृह्णाति ॥ १०० ॥

ता उत्तरत उपदधाति। ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्गतीरिव
आकूजतीरिव धावन्तीः। ओज एवास्योत्तरतो दधाति।
तस्मादुत्तरोऽर्ध ओजस्वितरः। सम्भार्या गृह्णाति। ता मध्य
उपदधाति। इयं वै सम्भार्याः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। पल्वल्या
गृह्णाति। ता उपरिष्टादुपादधाति ॥ १०१ ॥

असौ वै पल्वयाः। अमुष्यामेव प्रतितिष्ठति। दिक्षूपदधाति। दिक्षु
वा आपः। अन्नं वा आपः। अज्यो वा अन्नं जायते। यदेवज्योऽन्नं
जायते। तदवरुन्धे। तं वा एतमरुणाः केतवो वातरशना
ऋषयोऽचिन्वन्। तस्मादारुणकेतुकः ॥ १०२ ॥

तदेषाऽभ्यनूक्ता। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः।
प्रतिष्ठा ५ शतधा हि। समाहितासो सहस्रधायसमिति। शतशश्चैव
सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं
वेद ॥ १०३ ॥

जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपाः सर्वत्वाय।
पुष्करपर्णः रुक्मं पुरुषमित्युपदधाति। तपो वै पुष्करपर्णम्।
सत्यः रुक्मः। अमृतं पुरुषः। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्।
यावदेवास्ति॥ १०४॥

तदवरुन्धे। कूर्ममुपदधाति। अपामेव मेधमवरुन्धे। अथौ स्वर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै। आपमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमुतः।
अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह सञ्चस्करर्द्धिया इति। वाय्वश्चा
रश्मिपतयः। लोकं पृणच्छिद्रं पृण॥ १०५॥

यास्तिस्रः परमजाः। इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति। पञ्चचितय
उपदधाति। पाङ्क्तोऽग्निः। यावानेवाग्निः। तं चिनुते। लोकं
पृणया द्वितीयामुपदधाति। पञ्च पदा वै विराट्। तस्या वा इयं
पादः। अन्तरिक्षं पादः। द्यौः पादः। दिशः पादः। परोरजाः
पादः। विराज्येव प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं
वेद॥ १०६॥

[२५]

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। तमभित एता अबीष्टका उपदधाति।
अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु। अथौ आहुः।
सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अथ ह स्माहारुणः स्वायम्भुवः। सावित्रः
सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि। कमग्निं
चिनुते॥ १०७॥

सत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः।
कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते।

चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥ १०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुकमग्निं चिन्वान इति। वृषा वा अग्निः। वृषाणौ सङ्स्फालयेत्। हन्येतास्य यज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः। सोत्तरवेदिषु क्रतुषु चिन्वीत। उत्तरवेद्यां ह्यग्निश्चीयते। प्रजाकामश्चिन्वीत॥ १०९॥

प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावान् भवति। य एवं वेद। पशुकामश्चिन्वीत। संज्ञानं वा एतत् पशूनाम्। यदापः। पशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिनुते। पशुमान् भवति। य एवं वेद॥ ११०॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत। आपो वै वृष्टिः। पर्जन्यो वर्षुको भवति। य एवं वेद। आमयावी चिन्वीत। आपो वै भेषजम्। भेषजमेवास्मै करोति। सर्वमारुरेति। अभिचरश्चिन्वीत। वज्रो वा आपः॥ १११॥

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति। स्तृणुत एनम्। तेजस्कामो यशस्कामः। ब्रह्मवर्चसकामः स्वर्गकामश्चिन्वीत। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्। यावदेवास्ति। तदवरुन्धे। तस्यैतद्व्रतम्। वर्षति न धावेत्॥ ११२॥

अमृतं वा आपः। अमृतस्यानन्तरित्यै। नाप्सु मूत्रपुरीषं कुर्यात्। न निष्ठीवेत्। न विवसनः स्नायात्। गुह्यो वा एषोऽग्निः। एतस्याग्नेरनतिदाहाय। न पुष्करपर्णानि हिरण्यं वाऽधितिष्ठेत्। एतस्याग्नेरनभ्यारोहाय। न कूर्मस्याश्रीयात्। नोदकस्याघातुकान्येनोदकानि भवन्ति। अघातुका आपः। य

एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद ॥ ११३ ॥

[२६]

इमानुकं भुवना सीषधेम। इन्द्रश्च विश्वे च देवाः। यज्ञं च नस्तन्वं
च प्रजां च। आदित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु। आदित्यैरिन्द्रः सर्गणो
मरुद्भिः। अस्माकं भूत्वविता तनूनाम्। आप्लवस्व प्रप्लवस्व।
आण्डीभवज मा मुहुः। सुखादीन्दुःखनिधनाम्। प्रतिमुञ्चस्व स्वां
पुरम् ॥ ११४ ॥

मरीचयः स्वायम्भुवाः। ये शरीराण्यकल्पयन्। ते ते देहं
कल्पयन्तु। मा च ते ख्यास्म तीरिषत्। उत्तिष्ठत मा स्वप्त।
अग्निमिच्छध्वं भारताः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः। सूर्येण
सयुजोषसः। युवा सुवासाः। अष्टाचक्रा नवद्वारा ॥ ११५ ॥

देवानां पूरयोध्या। तस्याः हिरण्मयः कोशः। स्वर्गो लोको
ज्योतिषाऽऽवृतः। यो वै तां ब्रह्मणो वेद। अमृतेनऽऽवृतां पुरीम्।
तस्मै ब्रह्म च ब्रह्मा च। आयुः कीर्तिं प्रजां ददुः। विभ्राजमानाः
हरिणीम्। यशसां सम्परीवृताम्। पुरः हिरण्मयीं ब्रह्मा ॥ ११६ ॥

विवेशाऽपराजिता। पराडेत्यज्यामयी। पराडेत्यनाशकी। इह
चामुत्र चान्वेति। विद्वान्देवासुरानुभयान्। यत्कुमारी मन्द्रयते।
यद्योषिद्यत्पतिव्रता। अरिष्टं यत्किं च क्रियते। अग्निस्तदनुवेधति।
अश्रुतासः श्रुतासश्च ॥ ११७ ॥

यज्वानो येऽप्ययज्वनः। स्वर्यन्तो नापैक्षन्ते। इन्द्रमग्निं च
ये विदुः। सिकता इव संयन्ति। रश्मिभिः समुदीरिताः।

अस्माल्लोकादमुष्माच्च। ऋषिभिरदात्पृश्निभिः। अपेत वीत वि च
सर्पतातः। येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्भिरक्तु-
भिव्यक्तम्॥ ११८॥

यमो ददात्ववसानमस्मै। नृ मुणन्तु नृपात्वयः। अकृष्टा ये च
कृष्टजाः। कुमारीषु कनीनीषु। जारिणीषु च ये हिताः। रेतः पीता
आण्डपीताः। अङ्गरेषु च ये हुताः। उभयान् पुत्रपौत्रकान्। युवेऽहं
यमराजगान्। शतमिन्नु शरदः॥ ११९॥

अदो यद्वह्नं विलबम्। पितृणां च यमस्य च। वरुणस्याश्विनोरग्नेः।
मरुतां च विहायसाम्। कामप्रयवणं मे अस्तु। स ह्येवास्मि
सनातनः। इति नाको ब्रह्मिश्रवो रायो धनम्। पुत्रानापौ
देवीरिहऽऽहित॥ १२०॥

[२७]

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीं च। अपेतो निरृतिः हथः। परिबाधः
श्वेतकुक्षम्। निजङ्घः शबलोदरम्। स तान् वाच्यायया सह। अग्ने
नाशय सन्दृशः। ईर्ष्यासूये बुभुक्षाम्। मन्युं कृत्यां च दीधिरे। रथेन
किं शुकावता। अग्ने नाशय सन्दृशः॥ १२१॥

[२८]

पर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्राय मीढुषै। स नो यवसमिच्छतु। इदं
वचः पर्जन्याय स्वराजै। हृदो अस्त्वन्तरन्तद्युयोत। मयोभूर्वातो
विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे। सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः। यो
गर्भमोषधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्॥ १२२॥

[२९]

पुन॑र्मा॒मै॒त्विन्द्रि॒यम् । पुन॑रायुः पुन॑र्भगः । पुन॑र्ब्राह्म॒णमैतु॑
मा । पुन॑र्द्रवि॒णमैतु॑ मा । यन्मे॒ऽद्य रे॒तः पृ॒थि॒वीम॒स्कान् ।
यदो॑षधीर॒प्यस॑रद्यदापः । इ॒दं तत्पुन॑राददे । दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑से ।
यन्मे॒ रे॒तः प्र॑सिच्यते । यन्म॒ आजा॑यते पुनः । तेन॑ मा॒ममृ॑तं कुरु ।
तेन॑ सु॒प्रज॑सं कुरु ॥ १२३ ॥

[३०]

अ॒द्ध्यस्ति॒रोऽधा॑ऽजायत । तव॑ वैश्र॒वणः॑ स॒दा । ति॒रोऽधे॑हि
स॒प॒त्नान्नः॑ । ये अ॒पोऽश्न॑न्ति के॒चन॑ । त्वा॒ष्ट्रीं मा॒यां वै॑श्र॒वणः॑ ।
रथ॑ सहस्र॒वन्धुर॑म् । पु॒रुश्च॑क्र॒ सह॑स्राश्वम् । आ॒स्था॒याया॑हि
नो ब॒लिम् । यस्मै॑ भू॒तानि॑ ब॒लिमा॑वहन्ति । धनं॑ गा॒वो ह॑स्ति
हि॒र॒ण्यम॒श्वान् ॥ १२४ ॥

अ॒साम॑ सु॒मतौ॑ य॒ज्ञिय॑स्य । श्रि॒यं बि॒भ्रतो॑ऽन्न॒मुखीं॑ वि॒राज॑म् ।
सु॒द॒र॒शने॑ च॒ क्रौ॒ञ्चे च॑ । मै॒नागे॑ च॒ म॒हा॒गिरौ॑ । श॒त॒द्वा॒द्वार॑ग॒मन्ता॑ ।
स॒हा॒र्यं न॑गरं तव । इति॑ मन्त्राः । क॒ल्पो॑ऽत ऊ॒र्ध्वम् । यदि॑ ब॒लिः
हरे॑त् । हि॒र॒ण्य॒नाभ॑ये॒ वितु॑दये॒ कौबे॑रा॒यायं॑ ब॒लिः ॥ १२५ ॥

सर्व॑भू॒ताधि॑पतये नम॒ इति॑ । अथ॑ ब॒लिः ह॒त्वोप॑तिष्ठेत् । क्ष॒त्रं क्ष॒त्रं
वै॑श्र॒वणः॑ । ब्रा॒ह्म॒णा व॒युः स्मः॑ । नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒ंसीः ।
अ॒स्मात्प्र॑वि॒श्यान्न॑मद्भीति । अथ॑ तम॒ग्निमा॑दधी॒त । यस्मि॑न्ने॒तत्कर्म॑
प्र॒युञ्जी॑त । ति॒रोऽधा॑ भूः । ति॒रोऽधा॑ भुवः ॥ १२६ ॥

ति॒रोऽधाः॑ स्वः । ति॒रोऽधा॑ भूर्भुवः स्वः । सर्वे॑षां लो॒काना॑माधिपत्ये

सीदेति। अथ तमग्निमिन्धीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः स्वाहा। तिरोऽधा भुवः स्वाहा। तिरोऽधाः स्वः स्वाहा। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः स्वाहा। यस्मिन्नस्य काले सर्वा आहुतीरुहुता भवेयुः ॥ १२७ ॥

अपि ब्राह्मणमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत। परः सुप्तजनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते। य एवं वेद। क्षुध्यन्निदमजानताम्। सर्वार्था न सिद्ध्यन्ते। यस्तं विघातुको भ्राता। ममान्तरहृदये श्रितः ॥ १२८ ॥

तस्मा इममग्रपिण्डं जुहोमि। स मेऽर्थान्मा विवधीत्। मयि स्वाहा। राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिनै। नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे। स मे कामान्कामकामाय मह्यम्। कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु। कुबेराय वैश्रवणाय। महाराजाय नमः। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठां शतधा हि। समाहितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि ॥ १२९ ॥

[३१]

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत्। द्वौ वा मासौ। नियमः समासेन। तस्मिन्नियमविशेषाः। त्रिषवणमुदकौपस्पर्शी। चतुर्थकालपानभक्तः स्यात्। अहरहर्वा भैक्षमश्नीयात्। औदुम्बरीभिः समिद्धिरग्निं परिचरेत्। पुनर्मामैत्विन्द्रियमित्येतेनऽनुवाकेन। उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यं कुर्वीत ॥ १३० ॥

असञ्चयवान्। अग्नये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रजापतये। चन्द्रमसे

नक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवत्सराय। वरुणायारुणायेति व्रतहोमाः।
प्रवर्ग्यवदादेशः। अरुणाः काण्डऋषयः। अरण्येऽधीयीरन्। भद्रं
कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा ॥ १३१ ॥

महानाम्नीभिरुदकं सङ्स्पृश्य। तमाचार्यो दद्यात्। शिवा
नः शन्तमेत्योषधीरालभते। समृद्धीकेति भूमिम्। एवमपवर्गे।
धेनुर्दक्षिणा। कंसं वासश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्। यथाशक्ति
वा। एवङ्स्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत। तपस्वी पुण्यो भवति
तपस्वी पुण्यो भवति ॥ १३२ ॥

[३२]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति
न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः । नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां वयं स्वर्गं लोकमैष्यामो वयमैष्याम इति तेऽसुराः सन्नह्य सहसैवाचरन् ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा अमुह्यंस्ते न प्राजानंस्ते पराऽभवन्ते न स्वर्गं लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं लोकमायन्न प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते यजत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्येवाधीयीत याजयेद्यजेत वा यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं बाहुमुद्धरतेऽव धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम् ॥ १ ॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान् प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत तानि वरमवृणीतऽऽदित्यो नो योद्धा इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति तस्मादुत्तिष्ठन्तः ह वा तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति यावदस्तमन्वगात्तानि ह वा एतानि रक्षांसि गायत्रियाऽभिमन्त्रितेनाम्भसा शाम्यन्ति तद् ह वा एते ब्रह्मवादिनः पूर्वाभिमुखाः सन्ध्यायां गायत्रियाऽभिमन्त्रिता आप ऊर्ध्वं विक्षिपन्ति ता एता आपो वज्रीभूत्वा तानि रक्षांसि

मन्देहारुणे द्वीपे प्रक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिणं प्रक्रमन्ति तेन पाप्मानम्
 अवधून्वन्त्युद्यन्तमस्तं यन्तम् आदित्यमभिध्यायन् कुर्वन् ब्राह्मणो
 विद्वान्सकलं भद्रमश्नुतेऽसावादित्यो ब्रह्मेति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति
 य एवं वेद ॥ २ ॥

[२]

यदेवा देवहेळनं देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
 मुञ्चतर्तस्यर्तेन मामित। देवा जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृतमूदिम।
 तस्मान्न इह मुञ्चत विश्वे देवाः सजोषसः। ऋतेन द्यावापृथिवी
 ऋतेन त्वं सरस्वति। कृतान्नः पाह्येनसो यत्किं चानृतमूदिम।
 इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः। ते नो मुञ्चन्त्वेनसो
 यदन्यकृतमारिम। सजातशंसादुत जामिशंसाज्यायसः
 शंसादुत वा कनीयसः। अनाधृष्टं देवकृतं यदेनस्तस्मात्
 त्वमस्माज्जातवेदो मुमुग्धि ॥ ३ ॥

यद्वाचा यन्मनसा बाहुभ्यामूरुभ्यामष्ठीवद्भ्यां शिश्रैर्यदनृतं चकृमा
 वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु चकृम यानि
 दुष्कृता। येन त्रितो अर्णवान्निर्बभूव येन सूर्यं तमसो निर्मुमोच।
 येनेन्द्रो विश्वा अजहादरातीस्तेनाहं ज्योतिषा ज्योतिरानशान
 आक्षि। यत्कुसीदमप्रतीत्तं मयेह येन यमस्य निधिना चरामि।
 एतत्तदग्ने अनृणो भवामि जीवन्नेव प्रति तत्तं दधामि। यन्मयि माता
 यदा पिपेष यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता
 यदाप इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने
 अयासि ॥ ४ ॥

[३]

यददीव्यन्नृणमहं बभूवादित्सन्वा सञ्जगर जनैर्भ्यः। अग्निर्मा
 तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्वस्ताभ्यां चकर
 किल्बिषाण्यक्षाणां वशुमुपजिघ्रमानः। उग्रंपश्या च राष्ट्रभृच्च
 तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रंपश्ये राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि
 यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव इत्समानो यमस्य लोके
 अधिरज्जुराय। अव ते हेळ उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वा यामि
 त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋद्यो
 यश्च निस्वनः। तेऽ(१)स्मद्यक्षममनागसो दूरादूरमचीचतम्।
 निर्यक्षममचीचते कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मत्समृच्छातै
 तमस्मै प्रसुवामसि। दुःशंसानुशंसाम्यां घणेनानुघणेन च।
 तेनान्योऽ(१)स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा पयसा
 सन्तनूभिरगन्महि मनसा सः शिवेन। त्वष्टा नो अत्र विदधातु
 रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥ ५॥

[४]

आयुष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयाति
 परायक्ष्मं सुवामि ते। आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो
 घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव
 पुत्रमभिरक्षतादिमम्। इममग्न आयुषे वर्चसे कृधि तिग्ममोजो
 वरुण सःशिश्राधि। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा
 जरदष्टिर्यथाऽसत्। अग्न आयूँषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः।

आरे बाधस्व दुच्छुनाम्। अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्।
दधद्रयि मयि पोषम् ॥ ६ ॥

अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः। तमीमहे महागयम्।
अग्ने जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताञ्जातवेदो नुदस्व। अस्मे
दीदिहि सुमना अहेळञ्छर्मन्ते स्याम त्रिवरूथ उद्भौ। सहसा
जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताञ्जातवेदो नुदस्व। अधि नो
ब्रूहि सुमनस्यमानो वयं स्याम प्रणुदा नः सपत्नान्। अग्ने यो
नोऽभितो जनो वृको वारो जिघांसति। तांस्त्वं वृत्रहञ्जहि
वस्वस्मभ्यमाभर। अग्ने यो नोऽभिदासति समानो यश्च निष्ट्यः। तं
वयं समिधं कृत्वा तुभ्यमग्नेऽपि दध्मसि ॥ ७ ॥

यो नः शपादशपतो यश्च नः शपतः शपात्। उषाश्च तस्मै निमृक्क
सर्वं पापं समूहताम्। यो नः सपत्नो यो रणो मर्तोऽभिदासति
देवाः। इध्मस्येव प्रक्षायतो मा तस्योच्छेषि किं चन। यो मान्द्वेष्टि
जातवेदो यं चाहं द्वेष्मि यश्च माम्। सर्वांस्तान्ग्ने सन्दह
यांश्चाहन्द्वेष्मि ये च माम्। यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते
जनः। निन्दाद्यो अस्मान्दिप्साच्च सर्वांस्तान्मष्मषा कुरु।
संशितं मे ब्रह्म संशितं वीर्या(१)म्बलम्। संशितं क्षत्रं मे
जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदेषां बाहू अतिरमुद्वर्चो अथो
बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मणाऽमित्रानुन्नयामि स्वा(१)म् अहम्।
पुनर्मनः पुनरायुर्म आगात्पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं म आगात्पुनः प्राणः
पुनराकूतं म आगात्पुनश्चित्तं पुनराधीतं म आगात्। वैश्वानरो
मेऽदब्धस्तनूपा अवबाधतां दुरितानि विश्वा ॥ ८ ॥

[५]

वैश्वानराय प्रतिवेदयामो यदीनृणः सङ्गरो देवतासु। स एतान्पाशान्
 प्रमुचन् प्रवेद स नो मुञ्चातु दुरितादवद्यात्। वैश्वानरः पवयान्नः
 पवित्रैर्यत्सङ्गरमभिधावाम्याशाम्। अनाजानन्मनसा याचमानो
 यदत्रैनो अव तत्सुवामि। अमी ये सुभगे दिवि विचृतौ नाम तारके।
 प्रेहामृतस्य यच्छतामेतद्वद्धकमोचनम्। विजिहीर्ष्व लोकान्कृधि
 बन्धान्मुञ्चासि बद्धकम्। योनैरिव प्रच्युतो गर्भः सर्वान् पथो
 अनुष्व। स प्रजानन्प्रतिगृणीत विद्वान्प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य।
 अस्माभिर्दत्तं जरसः परस्तादच्छिन्नं तन्तुमनुसञ्चरेम ॥ ९ ॥

तत् तन्तुमन्वेके अनु सञ्चरन्ति येषां दत्तं पित्र्यमायनवत्।
 अबन्ध्वेके ददतः प्रयच्छाद्दातुं चेच्छक्रवांसः स्वर्ग एषाम्।
 आरभेथामनु सश्रभेथाः समानं पन्थामवथो घृतेन। यद्वा
 पूर्तं परिविष्टं यदग्नौ तस्मै गोत्रायेह जायापती सश्रभेथाम्।
 यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिंसिम।
 अग्निर्मा तस्मादेनसो गारूहपत्य उन्नो नेषदुरिता यानि चकृम।
 भूमिर्माताऽदितिर्नो जनित्रं भ्राताऽन्तरिक्षमभिशास्त एनः। द्यौर्नः
 पिता पितृयाच्छं भवासि जामि मित्वा मा विवित्सि लोकात्।
 यत्र सुहार्दः सुकृतो मदन्ते विहाय रोगं तन्वा(१)ः स्वायाम्।
 अश्लोणाङ्गैरहुताः स्वर्गे तत्र पश्येम पितरं च पुत्रम्। यदन्नमद्व्यनृतेन
 देवा दास्यन्नदास्यन्नुत वा करिष्यन्। यदेवानां चक्षुष्यागो अस्ति
 यदेव किं च प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु। यदन्नमद्वि

बहुधा विरूपं वासो हिरण्यमुत गामजामविम्। यदेवानां चक्षुष्यागो
अस्ति यदेव किं च प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु। यन्मया
मनसा वाचा कृतमेनः कदाचन। सर्वस्मात्तस्मान्मेळितो मोग्धि
त्व९ हि वेत्थ यथातथम्॥ १० ॥

[६]

वातरशना ह वा ऋषयः श्रमणा ऊर्ध्वमन्थिनो बभूवुस्तानृषयो-
ऽर्थमायुस्ते निलायमचरुस्तेऽनुप्रविशुः कूश्माण्डानि
ताऽस्तेष्वन्विन्दज्छुद्धया च तपसा च तानृषयोऽब्रुवन्कथा
निलायं चरथेति त ऋषीनब्रुवन्नमो वोऽस्तु भगवन्तोऽस्मिन्धाम्नि
केन वः सपर्यामेति तानृषयोऽब्रुवन्पवित्रं नो ब्रूत येनारिपसः
स्यामेति त एतानि सूक्तान्यपश्यन् यदेवा देवहेळनं यददीव्यन्नृणमहं
बभूवऽऽयुष्टे विश्वतो दधदित्येतैराज्यं जुहुत वैश्वानराय प्रतिवेदयाम
इत्युपतिष्ठत यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मोक्ष्यध्व
इति त एतैरजुह्वुस्तेऽरेपसोऽभवन्कर्मादिध्वेतैर्जुहुयात्पूतो
दैवलोकान्त्समंश्नुते॥ ११ ॥

[७]

कूश्माण्डैर्जुहुयाद्योऽपूत इव मन्येत यथा स्तेनो यथा
भ्रूणहैवमेष भवति योऽयोनौ रेतः सिञ्चति यदर्वाचीनमेनो
भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मुच्यते यावदेनो दीक्षामुपैति दीक्षित एतैः
संतति जुहोति संवत्सरं दीक्षितो भवति संवत्सरादेवऽऽत्मानं पुनीते
मासं दीक्षितो भवति यो मासः स संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं
पुनीते चतुर्विंशति९ रात्रीर्दीक्षितो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः

संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं पुनीते द्वादश रात्रीर्दीक्षितो
 भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं पुनीते
 षड्रात्रीर्दीक्षितो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरादेवऽऽत्मानं
 पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति त्रिपदा गायत्री गायत्रिया
 एवऽऽत्मानं पुनीते न मांसमश्नीयान्न स्त्रियमुपैयान्नोपर्यासीत
 जुगुप्सेतानृतात्पयौ ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू राजन्यस्यामिक्षा
 वैश्यस्याथौ सौम्येष्वध्वर एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्यौदनं
 धानाः सक्तून्धृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय ॥ १२ ॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्भ्वभ्यानर्षत्त
 ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त यज्ञकामास्त
 एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त यदृचोऽध्यगीषत ताः
 पयआहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि घृताहुतयो यत्सामानि
 सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान्
 पुराणानि कल्पान्गार्था नाराशंसीर्मेदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः
 क्षुधं पाप्मानमपाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः
 सायुज्यमृषयोऽगच्छन् ॥ १३ ॥

[९]

पञ्च वा एते महायज्ञाः सतति प्रतायन्ते सतति सन्तिष्ठन्ते
 देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति यदग्नौ
 जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः स्वधा
 करोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिः हरति

तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः
 सन्तिष्ठते यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं यजुः सामं वा तद्ब्रह्मयज्ञः
 सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पयसः कूल्या अस्य पितृन्त्स्वधा
 अभिवहन्ति यद्यजूंषि घृतस्य कूल्या यत्सामानि सोमं एभ्यः
 पवते यदथर्वाङ्गिरसो मधोः कूल्या यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि
 कल्पान्गाथा नाराशंसीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्त्स्वधा
 अभिवहन्ति यदृचोऽधीते पयआहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति
 यद्यजूंषि घृताहुतिभिर्यत्सामानि सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो
 मध्वाहुतिभिर्यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशंसीर्मेदाहुतिभिरेव तद्देवांस्तर्पयति त एनं तृप्ता
 आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च
 तर्पयन्ति ॥ १४ ॥

[१०]

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादछदिर्दरश उदीच्यां
 प्रागुदीच्यां वोदित आदित्ये दक्षिणत उपवीयोपविश्य
 हस्ताववनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्य सकृदुपस्पृश्य शिरश्चक्षुषी
 नासिके श्रोत्रे हृदयमालभ्य यत्त्रिराचामति तेन ऋचः प्रीणाति यद्विः
 परिमृजति तेन यजूंषि यत्सकृदुपस्पृशति तेन सामानि यत्सव्यं
 पाणिं पादौ प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभते
 तेनाथर्वाङ्गिरसो ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशंसीः प्रीणाति दर्भाणां महदुपस्तीर्योपस्थं कृत्वा प्राङासीनः
 स्वाध्यायमधीयीतापां वा एष ओषधीनां रसो यद्दर्भाः सरसमेव

ब्रह्म कुरुते दक्षिणोत्तरौ पाणी पादौ कृत्वा सपवित्रावोमिति
 प्रतिपद्यत एतद्वै यजुस्त्रयीं विद्यां प्रत्येषा वागेतत्परममक्षरं
 तदेतदृचाऽभ्युक्तमृचो अक्षरं परमे व्योमन् यस्मिन्देवा अधि विश्वे
 निषेदुर्यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समासत इति
 त्रीनेव प्रायुङ्क्त भूर्भुवः स्वरित्याहैतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं
 तत्प्रायुङ्क्तार्थं सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह पच्छौऽर्धर्चशोऽनवान्
 सविता श्रियः प्रसविता श्रियमेवऽऽप्नोत्यथौ प्रज्ञातयैव प्रतिपदा
 छन्दांसि प्रतिपद्यते ॥ १५ ॥

[११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति ह स्मऽऽह शौच
 आह्वेय उत्तरण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत व्रजन्नुतऽऽसीन
 उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी पुण्यो भवति य एवं
 विद्वान्त्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै
 नम ओषधीभ्यः । नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
 करोमि ॥ १६ ॥

[१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो यद्वाह्मण-
 स्तस्मात्तरहि तेऽक्षिणं तपति तदेषाऽभ्युक्ता । चित्रं देवानामुदगा-
 दनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं
 सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति स वा एष यज्ञः सद्यः प्रतायते
 सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक् सायमवभृथो नमो ब्रह्मणे इति
 परिधानीयां त्रिरन्वाहाप उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च ददाति

सा दक्षिणा ॥ १७ ॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्ववर्षः
हविः स्तनयितुर्वषट्कारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषट्कारो
वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति विद्योतमाने
स्तनयत्यवस्फूर्जति पर्वमाने वायावमावास्यायाः स्वाध्यायमधीते
तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं नाकः रोहत्युत्तमः
समानानां भवति यावन्तः ह वा इमां वित्तस्य पूर्णां ददत्स्वर्गं लोकं
जयति तावन्तं लोकं जयति भूयांसं चाक्षय्यं चाप पुनर्मृत्युं जयति
ब्रह्मणः सायुज्यं गच्छति ॥ १८ ॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्देशः
समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उषस्युदिते व्रजः स्तिष्ठन्नासीनः
शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसः स्वाध्यायमधीते सर्वाल्लोकान्जयति
सर्वाल्लोकाननृणोऽनुसञ्चरति तदेषाभ्युक्ता। अनृणा अस्मिन्ननृणाः
परस्मिंस्तृतीयं लोके अनृणाः स्याम। ये देवानां उत
पितृणां सर्वाण्यथो अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै जातं पाप्मा
जग्राह तं देवा आहुतीभिः पाप्मानमपाघ्नन्नाहुतीनां यज्ञेन यज्ञस्य
दक्षिणाभिर्दक्षिणानां ब्राह्मणेन ब्राह्मणस्य छन्दोभिश्छन्दसां
स्वाध्यायेनापहतपाप्मा स्वाध्यायो देवपवित्रं वा एतत्तं
योऽनूत्सृजत्यभागो वाचि भवत्यभागो नाके तदेषाऽभ्युक्ता।
यस्तित्याजं सखिविदः सखायं न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति।

यदी॑ शृ॒णोत्य॒लकः॑ शृ॒णोति॒ न हि प्र॒वेद॑ सु॒कृत॑स्य पन्था॒मिति॑
 तस्मा॑त्स्वा॒ध्यायोऽध्वे॑तव्यौ यं यं क्र॒तुमधी॑ते तेन॑ तेनास्येष्टं
 भव॑त्यग्ने॒र्वायोरा॑दित्यस्य सायु॒ज्यं गच्छ॑ति तदेषाऽभ्यु॒क्ता। ये
 अ॒र्वाङ्मु॒त वा पुरा॑णे वे॒दं वि॒द्वाःस॑म॒भितौ॑ वदन्त्यादित्यमे॒व ते
 परि॑वदन्ति॒ सर्वे॑ अ॒ग्निं द्वि॒तीयं॑ तृ॒तीयं॑ च ह॒ःस॑मिति याव॒तीर्वे॑
 दे॒वता॒स्ताः सर्वा॑ वेद॒विदि॑ ब्राह्म॒णे व॑सन्ति॒ तस्मा॑ ब्राह्म॒णेभ्यो॑
 वेद॒विद्भ्यो॑ दि॒वे दि॒वे नम॑स्कु॒र्यान्नाश्नी॒लं की॑र्तयेदे॒ता ए॒व दे॒वताः॑
 प्री॑णाति ॥ १९ ॥

[१५]

रि॒च्यत॑ इ॒व वा ए॒ष प्रे॒व रि॒च्यते॒ यो या॒जय॑ति॒ प्रति॑ वा गृ॒ह्णाति॑
 या॒जय॑त्वा॒ प्रति॑गृ॒ह्य वाऽन॑श्नन्निः स्वा॒ध्यायं॑ वे॒दमधी॑यीत त्रि॒रात्रं॑
 वा सा॒वित्री॒ङ्गाय॑त्रीमन्वातिरेचयति॒ वरो॑ दक्षि॒णा वरे॑णै॒व वरः॑
 स्पृ॒णोत्या॒त्मा हि वरः॑ ॥ २० ॥

[१६]

दु॒हे ह॒ वा ए॒ष छ॒न्दा॑सि॒ यो या॒जय॑ति॒ स येन॑ यज्ञक्र॒तुना॑
 या॒जये॑त्सोऽर॒ण्यं प॑रेत्य॒ शुचौ॑ दे॒शे स्वा॒ध्याय॑मे॒वैन॑मधी॒यन्नासी॑त
 तस्या॒न॒शनं॑ दी॒क्षा स्था॒नमु॑प॒सद॑ आ॒सन॑ सु॒त्या वाग्जु॒हूर्मन॑
 उप॑भृ॒द्धति॑र्धु॒वा प्रा॒णो ह॒विः सा॒माध्व॑र्युः स वा ए॒ष य॒ज्ञः
 प्रा॒णद॑क्षि॒णोऽन॑न्तदक्षि॒णः समृ॑द्धतरः ॥ २१ ॥

[१७]

क॒तिधा॒वकी॑र्णीं प्रवि॒शति॑ चतु॒र्धेत्या॑हुर्ब्रह्म॒वादि॒नो म॒रुतः॑ प्रा॒णैरि॒न्द्रं

बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण तस्यैतां प्रायश्चित्तिं
विदाञ्चकार सुदेवः काश्यपो यो ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्यायाः
रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय द्विराज्यस्योपघातं जुहोति
कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि काम कामाय स्वाहा
कामाभिद्रुग्धोऽस्म्यभिद्रुग्धोऽस्मि काम कामाय स्वाहेत्यमृतं वा
आज्यममृतमेवऽऽत्मन्धत्ते हुत्वा प्रयताञ्जलिः कवातिर्यङ्मुग्निमभि-
मन्त्रयेत् सं माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सं बृहस्पतिः।
सं माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन चऽऽयुष्मन्तं करोत
मेति प्रति हास्मै मरुतः प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं प्रति
बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरत्सर्वः सर्वतनुर्भूत्वा सर्वमायुरेति
त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा योऽपूत इव मन्येत स इत्थं
जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत एवऽऽत्मानमायुरेवऽऽत्मन्धत्ते
वरो दक्षिणा वरेणैव वरः स्पृणोत्यात्मा हि वरः ॥ २२ ॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म प्रपद्ये
ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं ब्रह्मकोशं
यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं प्रपद्ये परीवृतो
वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य यस्मै नमस्तच्छिरो
धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा विष्णुरहर्दयः संवत्सरः
प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्यं मित्रावरुणावपरपादावग्निः
पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स
वा एष दिव्यः शाक्रः शिशुमारस्तः ह य एवं वेदाप पुनर्मृत्युं

जयति जयति स्वर्गल्लोकं नाध्वनि प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ
 प्रमीयते नानपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नौ भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य
 क्षितमसि त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि त्वां
 भूतान्युप पर्यावर्तन्ते नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः शिशुकुमाराय
 नमः ॥ २३ ॥

[१९]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नम उदीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नम ऊर्ध्वायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नमोऽधरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमो
 नमोऽवान्तरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मध्ये ये वसन्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरं
 जीवितं वर्धयन्ति नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमो नमो
 गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमः ॥ २४ ॥

[२०]

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः । नमो
 वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ॐ तच्छं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो
अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः स्रुक। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बरुहिः। केतो
अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिरुहोता। मन उपवक्ता। प्राणो
हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम ते नाम।
विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आऽस्मासु
नृमणन्धात्स्वाहा॥ १ ॥

अध्वर्युः पञ्च च॥ १ ॥ _____ [१]

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवक्ता।
वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्।
आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय
स्वाहा॥ २ ॥

पृथिवी होता दश॥ २ ॥ _____ [२]

अग्निरुहोता। अश्विनाऽध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवक्ता। सोमः
सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रतास्त इन्द्र सोमाः।
वातापेरुहवनश्रुतः स्वाहा॥ ३ ॥

अग्निर्होताऽष्टौ॥ ३ ॥ _____ [३]

सूर्यं ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।
अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवीं शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा।

अच्छिद्रया जुह्वी॥ दिवि दैवावृधः५ होत्रा मेरयस्व स्वाहा॥ ४॥

सूर्यं ते नव॥ ४॥ _____ [४]

महाहविरहोता॥ सत्यहविरध्वर्युः। अच्युतपाजा अग्नीत्।
अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च यज्ञस्याभिगरौ।
अयास्य उद्गाता। वाचस्पते हृद्विधे नामन्। विधेम ते
नाम। विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोममपात्। मा
दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै
स्वाहा॥ ५॥

अपात्नीणि च॥ ५॥ _____ [५]

वाग्घोता॥ दीक्षा पत्नी॥ वाताऽध्वर्युः। आपोऽभिगरः। मनो हविः।
तपसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवः। ब्रह्म स्वयम्भु। ब्रह्मणे स्वयम्भुवे
स्वाहा॥ ६॥

वाग्घोता नव॥ ६॥ _____ [६]

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः।
यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स प्रतिष्ठा॥ ७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्। अन्तरिक्षं
चतुरहोता। स विष्ठाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। विष्ठाश्च
मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥ ८॥

चन्द्रमाः षड्होता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। ऋतवश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नः सप्तहोता। स प्राणस्य

प्राणः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्य च मे प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सौऽनाधृष्यः ॥ ९ ॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। अनाधृष्यश्च भूयासम्। आदित्यो नवहोता। स तेजस्वी। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। तेजस्वी च भूयासम्। प्रजापतिर्दशहोता। स इदं सर्वम्। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। सर्वं च मे भूयात् ॥ १० ॥

प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात् ॥ ७ ॥

अग्निर्यजुर्भिः। सविता स्तोमैः। इन्द्र उक्थामदैः। मित्रावरुणा-
वाशिषा। अङ्गिरसो धिष्णिर्गैरग्निभिः। मरुतः सदोहविर्धानाभ्याम्।
आपः प्रोक्षणीभिः। ओषधयो बरहिषा। अदितिर्वेद्या। सोमो
दीक्षया ॥ ११ ॥ त्वष्टेध्मेन। विष्णुर्यज्ञेन। वसव आज्येन।
आदित्या दक्षिणाभिः। विश्वे देवा ऊर्जा। पूषा स्वगाकारेण।
बृहस्पतिः पुरोधया। प्रजापतिरुद्गीथेन। अन्तरिक्षं पवित्रेण। वायुः
पात्रैः। अहंश्च श्रद्धया ॥ १२ ॥

दीक्षया पात्रैरेकं च ॥ ८ ॥

सेनेन्द्रस्य। धेना बृहस्पतैः। पत्न्या पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा
सोमस्य। पृथिव्यग्नेः। वसूनां गायत्री। रुद्राणान्निष्ठुक। आदित्यानां
जगती। विष्णोरनुष्ठुक ॥ १३ ॥

वरुणस्य विराट्। यज्ञस्य पङ्क्तिः। प्रजापतेरनुमतिः। मित्रस्य
श्रद्धा। सवितुः प्रसूतिः। सूर्यस्य मरीचिः। चन्द्रमसो रोहिणी।
ऋषीणामरुन्धती। पर्जन्यस्य विद्युत्। चतस्रो दिशः।
चतस्रोऽवान्तरदिशाः। अहंश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च।

त्विषिश्चापचितिश्च। आपश्चौषधयश्च। ऊर्क् सूनृता च देवानां
पत्नयः ॥ १४ ॥

अनुष्टुप्दिशः षट् ॥ ९ ॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यां
प्रतिगृह्णामि। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यम्।
तेनामृतत्वमश्याम्। वयौ दात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं
कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामौ दाता ॥ १५ ॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि।
कामैतत्तै। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णातु।
सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापतये
पुरुषम् ॥ १६ ॥

मनवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋत्या अश्वतरगर्दभौ।
हिमवतो हस्तिनम्। गन्धर्वाप्सराभ्यः स्रगलं करणे। विश्वेभ्यो
देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओदनम्। समुद्रायापः ॥ १७ ॥

उत्तानायाङ्गीरसायानः। वैश्वानराय रथम्। वैश्वानरः प्रत्नथा
नाकमारुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दमानः सुमन्मभिः। स पूर्ववज्जनयज्जन्तवे
धनम्। समानमज्मा परियाति जागृविः। राजा त्वा वरुणो नयतु
देविदक्षिणे वैश्वानराय रथम्। तेनामृतत्वमश्याम्। वयौ दात्रे। मयो
मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे ॥ १८ ॥

क इदं कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामौ दाता।
कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविश। कामेन त्वा

प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। एषा तै काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः
प्रतिगृह्णातु ॥ १९ ॥

दाता पुरुषमपः प्रतिग्रहीत्रे नव च ॥ १० ॥ [१०]

सुवर्णं घर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रस्यात्मानं दशधा चरन्तम्। अन्तः
समुद्रे मनसा चरन्तम्। ब्रह्मान्वविन्ददशहोतारमणै। अन्तः प्रविष्टः
शास्ता जनानाम्। एकः सन्बहुधा विचारः। शतं शुक्राणि यत्रैकं
भवन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति। सर्वे होतारो यत्रैकं भवन्ति।
समानसीन आत्मा जनानाम् ॥ २० ॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा। सर्वाः प्रजा यत्रैकं
भवन्ति। चतुरहोतारो यत्र संपदं गच्छन्ति देवैः। समानसीन
आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रमग्निं जगतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मानं
सवितारं बृहस्पतिम्। चतुरहोतारं प्रदिशोऽनु क्लृप्तम्। वाचो वीर्यं
तपसाऽन्विन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। त्वष्टारं रूपाणि
विकुर्वन्तं विपश्चिम् ॥ २१ ॥

अमृतस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुरहोतृणामात्मानं कवयो निचिक्युः।
अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। देवानां बन्धु निहितङ्गुहासु। अमृतेन
क्लृप्तं यज्ञमेतम्। चतुरहोतृणामात्मानं कवयो निचिक्युः। शतन्नियुतः
परिवेद विश्वा विश्ववारः। विश्वमिदव्युणाति। इन्द्रस्यात्मा निहितः
पञ्चहोता। अमृतं देवानामायुः प्रजानाम् ॥ २२ ॥

इन्द्रं राजानं सवितारमेतम्। वायोरात्मानं कवयो निचिक्युः।
रश्मिं रश्मिनां मध्ये तपन्तम्। ऋतस्य पदे कवयो निषान्ति।

य आण्डकोशे भुवनं बिभर्ति। अनिर्भिण्णः सन्नथ लोकान्
विचष्टै। यस्याण्डकोशः शुष्ममाहुः प्राणमुल्बम्। तेन
क्लृप्तोऽमृतैनाहमस्मि। सुवर्णं कोशः रजसा परीवृतम्। देवानां
वसुधानीं विराजम्॥ २३ ॥

अमृतस्य पूर्णान्तामु कलां विचक्षते। पादः षड्भौतुर्न किलाविवित्से।
येनर्तवः पञ्चधोत क्लृप्ताः। उत वा षड्वा मनसोत क्लृप्ताः। तः
षड्भौतारमृतुभिः कल्पमानम्। ऋतस्य पदे कवयो निपान्ति। अन्तः
प्रविष्टं कर्तारमेतम्। अन्तश्चन्द्रमसि मनसा चरन्तम्। सहैव सन्तं
न विजानन्ति देवाः। इन्द्रस्यात्मानः शतधा चरन्तम्॥ २४ ॥

इन्द्रो राजा जगतो य ईशः। सप्तहोता सप्तधा विक्लृप्तः। परेण
तन्तुं परिषिच्यमानम्। अन्तरादित्ये मनसा चरन्तम्। देवानां
हृदयं ब्रह्मान्वविन्दत्। ब्रह्मैतद्ब्रह्मण उज्जभार। अर्कः श्रोतन्तः
सरिरस्य मध्यै। आ यस्मिन्सप्त परेवः। मेहन्ति बहुलाः श्रियम्।
बह्वश्वामिन्द्र गोमतीम्॥ २५ ॥

अच्युतां बहुलाः श्रियम्। स हरिर्वसुवित्तमः। पेरुरिन्द्राय पिन्वते।
बह्वश्वामिन्द्र गोमतीम्। अच्युतां बहुलाः श्रियम्। मह्यमिन्द्रो
नियच्छतु। शतः शता अस्य युक्ता हरीणाम्। अर्वाङ्गा यातु
वसुभी रश्मिरिन्द्रः। प्रमहमाणो बहुलाः श्रियम्। रश्मिरिन्द्रः
सविता मे नियच्छतु॥ २६ ॥

घृतन्तेजो मधुमदिन्द्रियम्। मय्ययमग्निर्दधातु। हरिः पतङ्गः पटरी
सुपर्णः। दिविक्षयो नभसा य एति। स न इन्द्रः कामवरन्ददातु।

पञ्चारं चक्रं परिवर्तते पृथु। हिरण्यज्योतिः सरिरस्य मध्यै। अजस्रं
ज्योतिर्नभसा सर्पेदिति। स न इन्द्रः कामवरन्ददातु। सप्त युञ्जन्ति
रथमेकचक्रम् ॥ २७ ॥

एको अश्वो वहति सप्तनामा। त्रिणाभि चक्रमजरमनर्वम्। येनेमा
विश्वा भुवनानि तस्थुः। भद्रं पश्यन्त उपसेदुरग्रै। तपो दीक्षामृषयः
सुवर्विदः। ततः क्षत्रं बलमोजश्च जातम्। तदस्मै देवा अभि
सन्नमन्तु। श्वेतं रश्मिं बोभुज्यमानम्। अपां नेतारं भुवनस्य
गोपाम्। इन्द्रं निचिक्वुः परमे व्योमन् ॥ २८ ॥

रोहिणीः पिङ्गला एकरूपाः। क्षरन्तीः पिङ्गला एकरूपाः। शतं
सहस्राणि प्रयुतानि नाव्यानाम्। अयं यः श्वेतो रश्मिः। परि
सर्वमिदं जगत्। प्रजां पशून्यनानि। अस्माकं ददातु। श्वेतो रश्मिः
परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पशून् विश्वरूपान्। पतङ्गमक्तमसुरस्य
मायया ॥ २९ ॥

हृदा पश्यन्ति मनसा मनीषिणः। समुद्रे अन्तः कवयो विचक्षते।
मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः। पतङ्गो वाचं मनसा विभर्ति।
ताङ्गन्धर्वोऽवदद्भै अन्तः। तां द्योतमानां स्वयं मनीषाम्।
ऋतस्य पदे कवयो निपान्ति। ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः।
विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। अग्निस्तां अग्रे प्रमुमोक्तु
देवः ॥ ३० ॥

प्रजापतिः प्रजया संविदानः। वीतं स्तुकेस्तुके। युवमस्मासु
नियच्छतम्। प्रप्र यज्ञपतिन्तिर। ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः।

विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां सप्तानामिह रन्तिरस्तु।
 रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय। य आरण्याः पशवो
 विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्तां
 अग्रे प्रमुमोक्तु देवः। प्रजापतिः प्रजया संविदानः। इडाये
 सृष्टद्धृतवच्चराचरम्। देवा अन्वविन्दन्गुहा हितम्। य आरण्याः
 पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां
 सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय ॥ ३१ ॥

आत्मा जनानां विकुर्वन्तं विपश्चिं प्रजानां वसुधानीं विराजं चरन्तं गोमतीं मे निर्यच्छत्वेकचक्रव्योमन्मायया देव
 एकरूपा अष्टौ च ॥ ११ ॥ [११]

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं विश्वतो
 वृत्वा। अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम्। पुरुष एवेदं सर्वम्। यद्भूतं यच्च
 भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहति। एतावानस्य
 महिमा। अतो ज्यायांश्च पूरुषः। [३२]

पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि। त्रिपादूर्ध्व
 उदैत्पुरुषः। पादोऽस्येहाभवात्पुनः। ततो विष्वङ्मक्रामत्।
 साशनानशने अभि। तस्माद्विराडजायत। विराजो अधि पूरुषः।
 स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्भूमिमथौ पुरः। [३३]

यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत। वसन्तो अस्यासीदाज्यम्।
 ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः। सप्तास्यासन्परिधयः। त्रिः सप्त समिधः
 कृताः। देवा यद्यज्ञन्तन्वानाः। अबध्नन्पुरुषं पशुम्। तं यज्ञं ब्रूहिषि

प्रौक्षन्। पुरुषं जातमग्रतः। [३४]

तेन देवा अयजन्त। साध्या ऋषयश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशूस्तान्श्चक्रे वायव्यान्। आरण्यान्याम्याश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। ऋचः सामानि जज्ञिरे। छन्दांसि जज्ञिरे तस्मात्। यजुस्तस्मादजायत। [३५]

तस्मादश्वा अजायन्त। ये के चौभयादतः। गावो ह जज्ञिरे तस्मात्। तस्माज्जाता अजावयः। यत्पुरुषं व्यदधुः। कतिधा व्यकल्पयन्। मुखं किमस्य कौ बाहू। कावूरू पादावुच्येते। ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः। [३६]

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः। पद्भ्यां शूद्रो अजायत। चन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च। प्राणाद्वायुरजायत। नाभ्या आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत। पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथा लोका अकल्पयन्। [३७]

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्तै। धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार। शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः। तमेवं विद्वानमृत इह भवति। नान्यः पन्था अयनाय विद्यते। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः ॥ [३८]

पूरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे च (ज्यायानधि पूरुषः। अन्यत्र पूरुषः ॥) ॥ १२ ॥ — [१२]

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि। तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रै। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृत इह भवति। नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय। प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते। [३९]

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः। यो देवेभ्य आतपति। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मणे। रुचं ब्राह्मं जनयन्तः। देवा अग्रे तदब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा असन्वशः। ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥ [४०]

जायते वशे सप्त च॥१३॥ [१३]

भर्ता सन्ध्रियमाणो बिभर्ति। एको देवो बहुधा निविष्टः। यदा भारन्तन्द्रयते स भर्तुम्। निधाय भारं पुनरस्तमेति। तमेव मृत्युममृतं तमाहुः। तं भर्तारं तमु गोप्तारमाहुः। स भृतो भ्रियमाणो बिभर्ति। य एनं वेद सत्येन भर्तुम्। सद्यो जातमुत जहात्येषः। उतो जरन्तं न जहात्येकम्॥४१॥

उतो बहूनेकमहर्जहार। अतन्द्रो देवः सदमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद यत आबभूव। सन्धां च याꣳ सन्दधे ब्रह्मणैषः। रमते तस्मिन्नुत जीर्णे शयाने। नैनं जहात्यहः सु पूर्वेषु। त्वामापो अनु सर्वाश्चरन्ति जानतीः। वत्सं पयसा पुनानाः। त्वमग्निꣳ हव्यवाहꣳ समिन्त्से।

त्वं भर्ता मातरिश्वा प्रजानाम् ॥ ४२ ॥

त्वं यज्ञस्त्वमुवेवासि सोमः। तवं देवा हवमायन्ति सर्वे।
त्वमेकौऽसि बहून्ननुप्रविष्टः। नमस्ते अस्तु सुहवो म एधि। नमो
वामस्तु शृणुतः हवं मे। प्राणापानावजिरः सञ्चरन्तौ। ह्यामि
वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जहितं युवाना। प्राणापानौ
संविदानौ जहितम्। अमुष्यासुनामा सङ्गसाथाम् ॥ ४३ ॥

तं मे देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधाय दत्तं तमहः हनामि।
असंज्जान सत आबभूव। यं यं जजान स उ गोपो अस्य।
यदा भारन्तन्द्रयते स भर्तुम्। परास्य भारं पुनरस्तमेति। तद्वै
त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगः प्रजापतेः। भुजः करिष्यमाणः।
यदेवान्प्राणयो नव ॥ ४४ ॥

एकं प्रजानाङ्गसाथां नव ॥ १४ ॥

[१४]

हरिः हरन्तमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्। ब्रह्म
सरूपमनुमेदमागात्। अयनं मा विवधीर्विक्रमस्व। मा छिदो मृत्यो
मा वधीः। मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा मे रीरिष
आयुरुग्र। नृचक्षसन्त्वा हविषा विधेम। सद्यश्चकमानाय। प्रवेपानाय
मृत्यवे ॥ ४५ ॥

प्रास्मा आशा अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे
काम आगात्। हृदयाद्धृदयं मृत्योः। यदमीषामदः प्रियम्।
तदैतूपमामभि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व इतरो
देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजाः रीरिषो मोत

वी॒रान्। प्र पू॒र्व्यं मन॑सा॒ वन्द॑मानः। ना॒र्धमा॑नो वृ॒षभं॑ च॒र्षणी॑नाम्।
यः प्र॒जाना॑मे॒करा॑ण्मा॒नुषी॑णाम्। मृ॒त्युं य॑जे प्रथ॒मजा॑मृ॒तस्य॑ ॥ ४६ ॥

मृत्यवे वीराश्चत्वारि च ॥ १५ ॥ [१५]

तर॒णिर्वि॑श्वद॒रश॑तो ज्योति॒ष्कृद॑सि सूर्य॑। वि॒श्वमा॑ भा॒सि रो॑चनम्।
उ॒पया॑म॒गृही॑तोऽसि सूर्या॑य त्वा भ्राज॑स्वत ए॒ष ते॒ योनिः॑ सूर्या॑य त्वा
भ्राज॑स्वते ॥ ४७ ॥

[१६]

आ प्या॑यस्व मदि॒न्तम॑ सोम॒ विश्वा॑भि॒रूति॑भिः। भवा॑ नः
सप्र॑थस्तमः ॥ ४८ ॥

[१७]

ई॒युष्टे॒ ये पू॒र्वीतरा॑मप॒श्यन् व्यु॑च्छन्ती॒मुष॑सं म॒र्त्यासः॑। अ॒स्माभि॑रू॒ नु
प्र॑ति॒चक्ष्या॑ऽभू॒दो ते॒ यन्ति॒ ये अ॑प॒रीषु॑ प॒श्यान् ॥ ४९ ॥

[१८]

ज्योति॑ष्मतीं त्वा सादयामि ज्योति॑ष्कृतं त्वा सादयामि ज्योति॑र्विदं
त्वा सादयामि भा॒स्वतीं॑ त्वा सादयामि ज्वल॑न्तीं त्वा सादयामि
मल्म॑ला॒भव॑न्तीं त्वा सादयामि दी॒प्यमा॑नां त्वा सादयामि रोच॑मानां
त्वा सादया॒म्यज॑स्त्रां त्वा सादयामि बृ॒हज्ज्यो॑तिषं त्वा सादयामि
बो॒धय॑न्तीं त्वा सादयामि जाग्र॑तीं त्वा सादयामि ॥ ५० ॥

[१९]

प्र॒यासा॑य स्वाहाऽऽया॑साय स्वाहा॑ वि॒यासा॑य स्वाहा॑ सं॒यासा॑य
स्वाहो॑द्या॒साय स्वाहा॑ऽवया॑साय स्वाहा॑ शु॒चे स्वाहा॑ शेका॑य

स्वाहा॑ तप्य॒त्वै स्वाहा॑ तप॒ते स्वाहा॑ ब्रह्म॒हत्यायै॑ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै
स्वाहा॑ ॥ ५१ ॥

[२०]

चित्त॑ः स॒न्तानेन॑ भ॒वं य॒क्त्वा रु॒द्रन्तनि॑म्ना पशु॒पति॑ः स्थूल॒हृदये॑नाग्नि॑ः
हृद॑येन रु॒द्रं लोहि॑तेन श॒र्वम्म॑तस्त्राभ्यां महा॒देव॑म॒न्तः पार्श्वे॑नौषि॒ष्ठह॑नः
शि॒ङ्गीनि॑को॒श्याभ्या॑म् ॥ ५२ ॥

[२१]

ॐ तच्छं॑ योरावृ॒णीम॑हे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवी॑ः
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्। शं नो॑
अस्तु॑ द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

नमोऽनुमदन्तु। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो
वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो
मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासः शिवामदस्तां जुष्टान्देवेभ्यः
शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च
सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये
तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां
भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा
पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु
वक्ष्यामि मधु वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्या
मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु ॥ १ ॥

[१]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियः। विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि
होत्रा दधे वयुनाविदेक इत्। मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः। देवस्य
त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यामा ददे।
अभ्रिरसि नारिरसि। अध्वरकृद्देवेभ्यः। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते ॥ २ ॥

देवयन्तस्त्वेमहे। उप प्रयन्तु मरुतः सुदानवः। इन्द्र प्राशूर्भवा
सचा। प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः। प्र देव्येतु सूनृता। अच्छा वीरं नय

पङ्क्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः। देवीं द्यावापृथिवीं अनु मे
मंसाथाम्। ऋद्ध्यासमद्य। मखस्य शिरः ॥ ३ ॥

मखाय त्वा। मखस्य त्वा शीर्ष्णे। इयत्यग्र आसीः। ऋद्ध्यासमद्य।
मखस्य शिरः। मखाय त्वा। मखस्य त्वा शीर्ष्णे। देवीर्वम्रीरस्य
भूतस्य प्रथमजा ऋतावरीः। ऋद्ध्यासमद्य। मखस्य शिरः ॥ ४ ॥

मखाय त्वा। मखस्य त्वा शीर्ष्णे। इन्द्रस्यौजोऽसि। ऋद्ध्यासमद्य।
मखस्य शिरः। मखाय त्वा। मखस्य त्वा शीर्ष्णे। अग्निजा असि
प्रजापते रेतः। ऋद्ध्यासमद्य। मखस्य शिरः ॥ ५ ॥

मखाय त्वा। मखस्य त्वा शीर्ष्णे। आयुर्धेहि प्राणन्धेहि।
अपानन्धेहि व्यानन्धेहि। चक्षुर्धेहि श्रोत्रन्धेहि। मनो धेहि
वाचन्धेहि। आत्मानन्धेहि प्रतिष्ठान्धेहि। मान्धेहि मयि धेहि। मधु
त्वा मधुला करोतु। मखस्य शिरौऽसि ॥ ६ ॥

यज्ञस्य पदे स्थः। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमि। त्रैष्टुभेन
त्वा छन्दसा करोमि। जागतेन त्वा छन्दसा करोमि। मखस्य
रास्त्राऽसि। अदितिस्ते बिलङ्गुहातु। पाङ्केन छन्दसा। सूर्यस्य हरसा
श्राय। मखौऽसि ॥ ७ ॥

पते शिरं ऋतावरीरुद्ध्यासमद्य मखस्य शिरः शिरः शिरौऽसि नव च ॥ २ ॥ [२]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि। वरुणस्त्वा धृतव्रत आधूपयतु।
मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा। अर्चिषे त्वा। शोचिषे त्वा। ज्योतिषे
त्वा। तपसे त्वा। अभीमं महिना दिवम्। मित्रो बभूव सप्रथाः। उत
श्रवसा पृथिवीम् ॥ ८ ॥

मि॒त्रस्य॑ च॒रुष॑णी॒धृतः॑। श्रवो॑ दे॒वस्य॑ सा॒नसि॑म्। द्यु॒म्नं
चि॒त्रश्र॑वस्तमम्। सि॒ध्यै त्वा। दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑द्व॒पतु। सु॒पाणिः
स्व॒ङ्गुरिः। सु॒बा॒हुरु॑त श॒क्त्या॑। अ॒प॒द्य॒मानः॑ पृ॒थि॒व्याम्। आ॒शा दि॒श
आ पृ॑ण। उ॒त्तिष्ठ॑ बृ॒हन्म॑व ॥ ९ ॥

ऊ॒र्ध्वस्तिष्ठ॑ ध्रु॒वस्त्व॑म्। सूर्य॑स्य त्वा चक्षु॒षाऽन्वी॑क्षे। ऋ॒जवे॑ त्वा।
सा॒धवे॑ त्वा। सु॒क्षित्यै॑ त्वा भू॒त्यै त्वा। इ॒दम॑ह॒ममु॑मा॒मुष्या॑य॒णं वि॒शा
प॒शुभिर्ब्र॑ह्मव॒र्चसे॑न॒ पर्य॑हामि। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा छ॒न्द॒सा च्छृ॑ण॒द्भि।
त्रैष्टु॑भेन त्वा छ॒न्द॒सा च्छृ॑ण॒द्भि। जा॒ग॒तेन॑ त्वा छ॒न्द॒सा च्छृ॑ण॒द्भि।
छृ॒णत्तु॑ त्वा वाक्। छृ॒णत्तु॑ त्वोर्क्। छृ॒णत्तु॑ त्वा ह॒विः। छृ॒न्धि वाच॑म्।
छृ॒न्ध्य॒जूज॑म्। छृ॒न्धि ह॒विः। दे॒व पुर॑श्चर स॒ग॒ध्यास॑न्त्वा ॥ १० ॥

पृ॒थि॒वी भ॑व॒ वार॑व॒द् ॥ ३ ॥ [३]

ब्र॒ह्मन् प्र॑व॒ग्येण॑ प्र॒चरि॑ष्यामः। हो॒त॒र्घ॒र्मम॑भिष्टु॒हि। अ॒ग्नी॒द्रौहि॑णौ
पु॒रोडा॑शा॒वधि॑श्रय। प्र॒तिप्र॑स्था॒त॒र्वि॒हर॑। प्र॒स्तो॒तः सा॒मा॒नि गा॑य।
य॒जु॒र्यु॒क्तं॑ सा॒मभि॑रा॒क्त॑खन्त्वा। वि॒श्वे॒दै॒वैरनु॑म॒तं म॒रुद्भिः॑।
दक्षि॑णाभिः प्र॒त॒तं पा॑रयि॒ष्णुम्। स्तु॒भो व॑हन्तु सु॒मन॑स्य॒मान॑म्।
स नो॒ रुच॑न्धे॒ह्यह॑णीय॒मानः॑। भूर्भु॒वः सु॒वः। ओ॒मिन्द्र॑वन्तः
प्र॒चर॑त ॥ ११ ॥

अ॒ह॑णीय॒मानो द्वे च॑ ॥ ४ ॥ [४]

ब्र॒ह्मन्प्र॑च॒रि॒ष्यामः॑। हो॒त॒र्घ॒र्मम॑भिष्टु॒हि। य॒माय॑ त्वा म॒खाय॑ त्वा।
सूर्य॑स्य॒ हर॑से त्वा। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॑ स्वाहा॑।
चक्षु॑षे स्वाहा॑ श्रो॒त्राय॑ स्वाहा॑। मन॑से स्वाहा॑ वा॒चे सर॑स्व॒त्यै स्वाहा॑।

दक्षा॒य स्वाहा॒ क्रत॑वे॒ स्वाहा॑॥ ओज॑से॒ स्वाहा॒ बला॑य॒ स्वाहा॑॥
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑ऽनक्तु ॥ १२ ॥

पृ॒थि॒वीन्त॑प॒सस्त्राय॑स्व। अ॒र्चिर॑सि शो॒चिर॑सि॒ ज्योति॑रसि॒ तपो॑ऽसि।
स॒ःसी॑दस्व॒ महा॑ऽ अ॒सि। शोच॑स्व दे॒ववी॑तमः। वि॒धूम॑म॒ग्ने अरु॑षं
मि॒येध्य॑। सृ॒ज प्र॑शस्तद॒रश॑तम्। अ॒ञ्जन्ति॑ यं प्र॒थय॑न्तो॒ न वि॒प्राः।
व॒पाव॑न्तं॒ नाग्नि॑ना॒ तप॑न्तः। पि॒तुर्न॑ पु॒त्र उ॑प॒सि प्रे॑ष्ठः। आ घ॒र्मो
अ॒ग्निमृ॑तय॒न्नसा॑दीत् ॥ १३ ॥

अ॒ना॒धृष्या॑ पु॒रस्ता॑त्। अ॒ग्नेरा॑धिपत्ये। आ॒युर्मे॑ दाः। पु॒त्रव॑ती
दक्षि॑णतः। इन्द्र॒स्याधि॑पत्ये। प्र॒जां मे॑ दाः। सु॒षदा॑ प॒श्चात्। दे॒वस्य॑
सवि॒तुरा॑धिपत्ये। प्रा॒णं मे॑ दाः। आश्रु॑तिरुत्त॒रतः॑ ॥ १४ ॥

मि॒त्रावरु॑णयो॒राधि॑पत्ये। श्रोत्रं॑ मे॒ दाः। वि॒धृति॑रु॒परि॑ष्टात्।
बृह॒स्पते॑राधिपत्ये। ब्रह्म॑ मे॒ दाः। क्ष॒त्रं मे॑ दाः। तेजो॑ मे॒ धा व॑र्चो
मे॒ धाः। यशो॑ मे॒ धास्त॑पो॒ मे धाः। मनो॑ मे॒ धाः। मनो॑रश्वा॒ऽसि
भूरि॑पु॒त्रा। विश्वा॑भ्यो मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पाहि ॥ १५ ॥

सू॒पस॑दा॒ मे भू॒या मा मा॑ हि॒ःसीः। तपो॑ष्व॒ग्ने अन्त॑रा॒ऽअ॒मित्रा॑न्।
तपा॑श॒ःसम॑रु॒षः पर॑स्य। तपा॑वसो चि॒कित॑ानो अ॒चित्त॑ान्। वि
ते॑ तिष्ठन्ता॒मज॑रा॒ अया॑सः। चि॒तः स्थ॑ परि॒चितः॑। स्वाहा॑ म॒रुद्भिः
परि॑श्रयस्व। मा अ॒सि। प्र॒मा अ॒सि। प्र॒ति॒मा अ॒सि ॥ १६ ॥

स॒म्मा अ॒सि। वि॒मा अ॒सि। उ॒न्मा अ॒सि। अ॒न्तरि॑क्षस्यान्त॒र्द्धिर॑सि।
दि॒वं तप॑सस्त्रायस्व। आ॒भिर्गी॑र्भिर्यद॒तो न ऊ॒नम्। आप्या॑यय हरि॒वो
वर्द्ध॑मानः। य॒दा स्तो॒तृभ्यो॑ म॒हि गो॒त्रा रु॒जासि॑। भू॒यिष्ठ॑भाजो॒ अर्ध॑ ते

स्याम। शुक्रन्ते अन्यद्यजतन्ते अन्यत् ॥ १७ ॥

विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि स्वधावः।
भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। अरूहन्विभरूषि सायकानि धन्व। अरूहं
निष्कं यजतं विश्वरूपम्। अरूहं निदन्दयसे विश्वमभुवम्। न वा
ओजीयो रुद्र त्वदस्ति। गायत्रमसि। त्रैष्टुभमसि। जागतमसि।
मधु मधु मधु ॥ १८ ॥

अनन्तवसादीदुत्तरतः पाहि प्रतिमा असि यजतन्ते अन्यजागतमस्येकं च ॥ ५ ॥ [५]

दश प्राचीर्दश भासि दक्षिणा। दश प्रतीचीर्दश भास्युदीचीः।
दशोर्ध्वा भासि सुमनस्यमानः। स नो रुचन्धेह्यहणीयमानः।
अग्निष्ट्वा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसा। स मा रुचितो
रौचय। इन्द्रस्त्वा रुद्रैर्दक्षिणतो रौचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसा। स मा
रुचितो रौचय। वरुणस्त्वादित्यैः पश्चाद्रौचयतु जागतेन छन्दसा।
स मा रुचितो रौचय ॥ १९ ॥

द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रौचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा। स
मा रुचितो रौचय। बृहस्पतिस्त्वा विश्वैर्देवैरुपरिष्ठाद्रोचयतु पाङ्गेन
छन्दसा। स मा रुचितो रौचय। रोचितस्त्वन्देव घर्म देवेष्वसि।
रोचिषीयाहं मनुष्येषु। सम्राद्धर्म रुचितस्त्वन्देवेष्वायुष्मास्तेजस्वी
ब्रह्मवर्चस्यसि। रुचितोऽहं मनुष्येष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी
भूयासम्। रुगसि। रुचं मयि धेहि ॥ २० ॥

मयि रुक्। दश पुरस्ताद्रोचसे। दश दक्षिणा। दश प्रत्यङ्। दशोदङ्।
दशोर्ध्वो भासि सुमनस्यमानः। स नः सम्राडिषमूर्जन्धेहि। वाजी

वाजिने पवस्व। रोचितो घर्मो रुचीय ॥ २१ ॥

रोचय धेहि नवं च ॥ ६ ॥

अपश्यङ्गोपामनिपद्यमानम्। आ च परा च पथिभिश्चरन्तम्।
स सघ्रीचीः स विषूचीर्वसानः। आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र
प्रावीः। मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्याम्। अनु वान्देववीतये।
समग्निरग्निना गत। सन्देवेन सवित्रा। सः सूर्येण रोचते ॥ २२ ॥

स्वाहा समग्निस्तपसा गत। सन्देवेन सवित्रा। सः सूर्येणारोचिष्ट।
धर्ता दिवो विभासि रजसः। पृथिव्या धर्ता। उरोरन्तरिक्षस्य धर्ता।
धर्ता देवो देवानाम्। अमर्त्यस्तपोजाः। हृदे त्वा मनसे त्वा। दिवे
त्वा सूर्याय त्वा ॥ २३ ॥

ऊर्ध्वमिमध्वरं कृधि। दिवि देवेषु होत्रा यच्छ। विश्वासां भुवां पते।
विश्वस्य भुवनस्पते। विश्वस्य मनसस्पते। विश्वस्य वचसस्पते।
विश्वस्य तपसस्पते। विश्वस्य ब्रह्मणस्पते। देवश्रूस्त्वन्दैव घर्म
देवान्पाहि। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवम् ॥ २४ ॥

गर्भो देवानाम्। पिता मतीनाम्। पतिः प्रजानाम्। मतिः
कवीनाम्। सन्देवो देवेन सवित्रा यतिष्ट। सः सूर्येणारुक्त।
आयुर्दास्त्वमस्मभ्यङ्घ्रमवर्चोदा असि। पिता नोऽसि पिता नो बोध।
आयुर्द्धास्तनूधाः पयोधाः। वर्चोदा वरिवोदा द्रविणोदाः ॥ २५ ॥

अन्तरिक्षप्र उरोर्वरीयान्। अशीमहि त्वा मा मा हिंसीः। त्वमग्ने
गृहपतिर्विशामसि। विश्वासां मानुषीणाम्। शतं पूर्भिर्यविष्ट
पाह्यहंसः। समेद्धारं शतं हिमाः। तन्द्राविणं हार्दिवानम्।

इहैव रातयः सन्तु। त्वष्टीमती ते सपेय। सुरेता रेतो दधाना। वीरं
विदेय तव सन्दृशि। माऽह२ रायस्पोषेण वि योषम्॥ २६ ॥

रोचते सूर्याय त्वा देवायुर्व द्रविणोदा दधाना द्वे च॥ ७ ॥ [७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यामा
ददे। अदित्यै रास्नासि। इड एहि। अदित एहि। सरस्वत्येहि।
असावेहि। असावेहि। असावेहि॥ २७ ॥

अदित्या उष्णीषमसि। वायुरस्यैडः। पूषा त्वोपावसृजतु। अश्विभ्यां
प्र दापय। यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूः। येन विश्वा पुष्यसि
वार्याणि। यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः। सरस्वति तमिह धातवेकः।
उस्र घर्म२ शि२ष। उस्र घर्म पाहि॥ २८ ॥

घर्माय शि२ष। बृहस्पतिस्त्वोपसीदतु। दानवः स्थ परवः।
विष्वग्वृतो लोहितेन। अश्विभ्यां पिन्वस्व। सरस्वत्यै पिन्वस्व।
पूष्णो पिन्वस्व। बृहस्पतये पिन्वस्व। इन्द्राय पिन्वस्व। इन्द्राय
पिन्वस्व॥ २९ ॥

गायत्रौऽसि। त्रैष्टुभोऽसि। जागतमसि। सहोर्जो भागेनोपमेहि।
इन्द्राश्विना मधुनः सारघस्य। घर्म पात वसवो यजता वट्। स्वाहा
त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमि। मधु हविरसि। सूर्यस्य
तपस्तप। द्यावापृथिवीभ्यान्त्वा परिगृह्णामि॥ ३० ॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामि। देवानान्त्वा पितृणामनुमतो भर्तुः
शकेयम्। तेजोऽसि। तेजोऽनु प्रेहि। दिविस्पृङ्मा मा हि२सीः।
अन्तरिक्षस्पृङ्मा मा हि२सीः। पृथिविस्पृङ्मा मा हि२सीः। सुवरसि

सुव॑र्मे यच्छ॑ । दि॒वं यच्छ॑ दि॒वो मा॑ पाहि ॥ ३१ ॥

एहि॑ पाहि॑ पि॒न्वस्व॑ गृह्णामि॑ न॒वं च॑ ॥ ८ ॥ [८]

स॒मु॒द्राय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ । स॒लि॒लाय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
अ॒ना॒धृ॒ष्याय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ । अ॒प्र॒ति॒धृ॒ष्याय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑
स्वाहा॑ । अ॒व॒स्य॑वे॒ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ । दु॒र्व॒स्व॒ते त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
शि॒मि॒द्व॒ते त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॑ । अ॒ग्न॒ये॒ त्वा॒ व॒सु॒म॒ते स्वाहा॑ । सो॒माय॑
त्वा॒ रु॒द्र॒व॒ते स्वाहा॑ । व॒रु॒णाय॑ त्वाऽऽदि॒त्य॒व॒ते स्वाहा॑ ॥ ३२ ॥

बृ॒ह॒स्प॒त॒ये त्वा॒ वि॒श्व॒दे॒व्या॒व॒ते स्वाहा॑ । स॒वि॒त्रे त्व॑र्भु॒म॒ते वि॒भु॒म॒ते
प्र॒भु॒म॒ते वा॒ज॒व॒ते स्वाहा॑ । य॒माय॑ त्वाऽङ्गि॒र॒स्व॒ते पि॒तृ॒म॒ते स्वाहा॑ ।
वि॒श्वा आ॑शा॒ दक्षि॑ण॒सत् । वि॒श्वा॑न्दे॒वान॑याडि॒ह । स्वाहा॑कृतस्य
घ॒र्म॒स्य । म॒धोः पि॑बतमश्विना । स्वाहा॑ऽग्न॒ये॒ य॒ज्ञि॒याय॑ । शं य॒जु॒र्भिः ।
अश्वि॑ना घ॒र्म पा॑त॒ः हा॒दि॒वा॒नम् ॥ ३३ ॥

अ॒ह॒दि॒वाभि॑रू॒तिभिः॑ । अनु॒वा॒न्यावा॑पृथि॒वी म॑सा॒ताम् ।
स्वाहे॑न्द्रा॒य । स्वाहे॑न्द्रा॒वट् । घ॒र्म॒म॒पा॒त॒म॒श्विना॑ हा॒दि॒वा॒नम् ।
अ॒ह॒दि॒वाभि॑रू॒तिभिः॑ । अनु॒वा॒न्यावा॑पृथि॒वी अ॑म॒सा॒ताम् । तं प्रा॒व्यं
यथा॑ वट् । नमो॑ दि॒वे । नमः॑ पृथि॒व्यै ॥ ३४ ॥

दि॒वि॒धा इ॒मं य॒ज्ञम् । य॒ज्ञमि॑मन्दि॒वि धाः॑ । दि॒वं गच्छ॑ । अ॒न्तरि॑क्षं
गच्छ॑ । पृथि॒वीं गच्छ॑ । पञ्च॑ प्र॒दि॒शो गच्छ॑ । दे॒वान्घ॑र्म॒पान्गच्छ॑ ।
पि॒तृ॒न्घ॑र्म॒पान्गच्छ॑ ॥ ३५ ॥

आ॒दि॒त्य॒व॒ते स्वाहा॑ हा॒दि॒वा॒नं पृथि॒व्या अ॒ष्टौ च॑ ॥ ९ ॥ [९]

इ॒षे पी॑पिहि । ऊ॒र्जे पी॑पिहि । ब्रह्म॑णे पीपिहि । क्ष॒त्राय॑ पीपिहि ।

अ॒न्नः पी॑पिहि। ओष॑धीभ्यः पीपिहि। व॒नस्प॑तिभ्यः पीपिहि।
द्यावा॑पृथिवीभ्या॑ पीपिहि। सु॒भू॒ताय॑ पीपिहि। ब्र॒ह्मव॑र्चसाय॑
पीपिहि ॥ ३६ ॥

यज॑मानाय पीपिहि। मह्यं॑ ज्यैष्ठ्याय पीपिहि। त्विष्यै॑ त्वा। द्यु॒म्नाय॑
त्वा। इ॒न्द्रियाय॑ त्वा भूत्यै॑ त्वा। धर्मा॑सि सु॒धर्मा॑ मे॒न्यस्मे॑।
ब्र॒ह्माणि॑ धारय। क्ष॒त्राणि॑ धारय। वि॒शन्धार॑य। ने॒त्वा वा॑तः
स्क॒न्दया॑त् ॥ ३७ ॥

अ॒मुष्य॑ त्वा प्रा॒णे सा॑दयामि। अ॒मुना॑ सह निर॒र्थं ग॑च्छ।
यौऽस्मा॑न्द्वेष्टि। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः। पू॒ष्णे श॑रसे स्वाहा॑। ग्राव॑भ्यः
स्वाहा॑। प्र॒तिरे॑भ्यः स्वाहा॑। द्यावा॑पृथिवीभ्या॑ऽ स्वाहा॑। पि॒तृभ्यो॑
घ॒र्मपे॑भ्यः स्वाहा॑। रु॒द्राय॑ रु॒द्रहो॑त्रे स्वाहा॑ ॥ ३८ ॥

अ॒ह॒ज्योतिः॑ के॒तुना॑ जुषताम्। सु॒ज्योति॑ज्योतिषा॑ऽ स्वाहा॑।
रा॒त्रिज्योतिः॑ के॒तुना॑ जुषताम्। सु॒ज्योति॑ज्योतिषा॑ऽ स्वाहा॑।
अपी॑परो माऽहो रा॒त्रियै॑ मा पाहि। ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मित्। तया॑
समि॑ध्यस्व। आयु॑र्मे दाः। व॒र्चसा॑ मा॒ञ्जीः। अपी॑परो मा॒ रा॒त्रिया॑
अ॒हो मा॑ पाहि ॥ ३९ ॥

ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मित्। तया॑ समि॑ध्यस्व। आयु॑र्मे दाः। व॒र्चसा॑ मा॒ञ्जीः।
अ॒ग्निज्योति॑ज्योतिर॒ग्निः स्वाहा॑। सूर्यो॑ ज्योति॑ज्योतिः सूर्यः स्वाहा॑।
भूः स्वाहा॑। हु॒तं ह॒विः। मधु॑ ह॒विः। इन्द्र॑तमेऽग्नौ ॥ ४० ॥

पि॒ता नो॑ऽसि मा मा॑ हि॒ंसीः। अ॒श्याम॑ ते देव॒घर्म॑। मधु॑मतो
वाज॑वतः पि॒तुमतः॑। अ॒ङ्गिर॑स्वतः स्वधा॒विनः॑। अ॒शीम॑हि त्वा

मा मां हिंसीः। स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मिभ्यः॑। स्वाहा॑ त्वा॒
नक्ष॑त्रेभ्यः ॥ ४१ ॥

ब्रह्मवर्चसाय॑ पीपिहि॒ स्कन्दया॑द्बुद्राय॒ रुद्रहो॑त्रे स्वाहाऽहो॑ मा पाह्य॒मौ सप्त॑ च॥ १० ॥ ————— [१०]

ध॒र्म॒ या ते॑ दि॒वि शु॒क्। या गा॑य॒त्रे छन्द॑सि। या ब्रा॑ह्म॒णे। या
ह॒वि॒र्द्धानै॑। तान्तं॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॑ स्वाहा॑। ध॒र्म॒ या ते॑ऽन्तरि॑क्षे शु॒क्।
या त्रै॑ष्टु॒भे छन्द॑सि। या रा॑ज॒न्यै। याऽऽग्नी॑ध्रे। तान्तं॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॑
स्वाहा॑ ॥ ४२ ॥

ध॒र्म॒ या ते॑ पृ॒थि॒व्याꣳ शु॒क्। या जा॑ग॒ते छन्द॑सि। या वै॒श्यै।
या स॑द॒सि। तान्तं॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॑ स्वाहा॑। अनु॑नोऽद्या॒नुम॑तिः।
अ॒न्विद॑नुम॒ते त्वम्। दि॒वस्त्वा॑ पर॒स्पायाः॑। अ॒न्तरि॑क्षस्य त॒नुवः॑
पाहि॑। पृ॒थि॒व्यास्त्वा॒ ध॒र्म॒णा ॥ ४३ ॥

व॒यम॑नु॒क्रामा॑म सु॒वि॒ताय॑ न॒व्य॑से। ब्रह्म॑णस्त्वा पर॒स्पायाः॑। क्ष॒त्रस्य॑
त॒नुवः॑ पाहि॑। वि॒शस्त्वा॒ ध॒र्म॒णा। व॒यम॑नु॒क्रामा॑म सु॒वि॒ताय॑ न॒व्य॑से।
प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पायै॑। चक्षु॑षस्त॒नुवः॑ पाहि॑। श्रो॒त्रस्य॑ त्वा॒ ध॒र्म॒णा।
व॒यम॑नु॒क्रामा॑म सु॒वि॒ताय॑ न॒व्य॑से। व॒ल्गुर॑सि शं॒ युधा॑याः ॥ ४४ ॥

शि॒शु॒र्जन॑धायाः। शं॒ च॒ वक्षि॑ परि॒ च॒ वक्षि॑। चतुः॑ स्र॒क्तिर्नाभि॑र॒ऋत॑स्य।
सदो॑ वि॒श्वायुः॑ श॒र्म स॑प्र॒थाः। अप॒ द्वेषो॑ अप॒ह्वरः॑। अ॒न्यद्व॑तस्य
स॒श्वि॒म। ध॒र्मैत॑त्तेऽन्न॒मेत॑त्पु॒रीष॑म्। तेन॑ व॒र्द्धस्व॑ चा॒ च॒ प्या॑यस्व।
व॒र्द्धि॒षीम॑हि॒ च॒ व॒यम्। आ॒ च॒ प्या॑सिषीम॒हि ॥ ४५ ॥

रन्ति॑र्ना॒मासि॑ दि॒व्यो ग॑न्ध॒र्वः। तस्य॑ ते प॒द्वद्वि॑र्द्धान॒म्।
अ॒ग्नि॒रध्य॑क्षाः। रु॒द्रोऽधि॑पतिः। स॒म॒ह॒मायु॑षा। सं प्रा॒णेन॑। सं

वर्चसा। सं पयसा। सङ्गौपत्येन। सꣳ रायस्पोषेण ॥ ४६ ॥

व्यसौ। यौऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। अचिक्रददृष्टा
हरिः। महान्मित्रो न दर्शतः। सꣳ सूर्येण रोचते। चिदसि
समुद्रयौनिः। इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो
भुरण्युः। महान्तसधस्थै ध्रुव आनिषत्तः ॥ ४७ ॥

नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः। विश्वावसुꣳ सोम गन्धर्वम्। आपो
ददृशुषीः। तदृतेनाव्यायन्। तदन्ववैत्। इन्द्रो रारहाण आसाम्।
परि सूर्यस्य परिधीꣳ रपश्यत्। विश्वावसुरभि तन्नो गृणातु। दिव्यो
गन्धर्वो रजसो विमानः। यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्म ॥ ४७ ॥

धियो हिन्वानो धिय इन्नो अव्यात्। सस्त्रिमविन्दच्चरणे नदीनाम्।
अपावृणोदुरो अश्मव्रजानाम्। प्रासाङ्गान्धर्वो अमृतानि वोचत्।
इन्द्रो दक्षं परिजानादहीनम्। एतत्त्वन्देव घर्म देवो देवानुपागाः।
इदमहं मनुष्यो मनुष्यान्। सोमपीथानुमेहि। सह प्रजया सह
रायस्पोषेण। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु ॥ ४९ ॥

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः। यौऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः।
उद्वयन्तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। इममूषुत्यमस्मभ्यꣳ सनिम्।
गायत्रन्नवीयाꣳसम्। अग्ने देवेषु प्रवोचः ॥ ५० ॥

याऽऽग्नीध्रे तान्त एतेनाव यजे स्वाहा धर्मेणा शं युधायाः प्यासिषीमहि पोषेण निषत्तो विद्म सन्त्वष्टौ ॥ ११ ॥

[११]

महीनां पयोऽसि विहितन्देवत्रा। ज्योतिर्भा असि वनस्पतीना-
मोषधीनाꣳ रसः। वाजिनं त्वा वाजिनोऽव नयामः। ऊर्ध्व मनः

सुवर्गम् ॥ ५१ ॥

[१२]

अस्का॒न्द्यौः पृ॒थि॒वीम् । अस्का॑नृष॒भो युवा॒गाः । स्क॒न्ने॒मा वि॒श्वा
भुव॑ना । स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॒ज॒नय॑तु । अस्का॑न॒ज॒नि प्रा॒ज॒नि । आ
स्क॒न्नाज्जा॑यते वृ॒षा । स्क॒न्नात् प्र॒ज॒निषी॑महि ॥ ५२ ॥

[१३]

या पु॒रस्ता॑द्वि॒द्युदा॑प॒तत् । तान्त॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॑ स्वाहा । या दक्षि॑णतः ।
या प॒श्चात् । योत्त॑र॒तः । योपरि॑ष्टाद्वि॒द्युदा॑प॒तत् । तान्त॑ ए॒तेना॑व॒ यजे॑
स्वाहा ॥ ५३ ॥

[१४]

प्रा॒णाय॑ स्वाहा । व्या॒नाय॑ स्वाहा । पा॒नाय॑ स्वाहा । चक्षु॑षे स्वाहा । श्रोत्रा॑य॒
स्वाहा । मन॑से स्वाहा । वा॒चे सर॑स्वत्यै स्वाहा ॥ ५४ ॥

[१५]

पू॒ष्णे स्वाहा॑ पू॒ष्णे शर॑से स्वाहा । पू॒ष्णे प्र॑प॒त्थ्या॑य॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे
न॒रन्धि॑षाय॒ स्वाहा॑ । पू॒ष्णेऽङ्घ्रि॑णये॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॒रुणा॑य॒ स्वाहा॑ ।
पू॒ष्णे सा॑के॒ताय॑ स्वाहा ॥ ५५ ॥

[१६]

उद॑स्य शु॒ष्माद्भ्रा॑नुर्ना॒र्त बिभ॑र्ति । भा॒रं पृ॒थि॒वी न भू॑म । प्र शु॒क्रैतु॑ दे॒वी
म॒नी॒षा । अ॒स्मत्सु॑त॒ष्टो रथो॑ न वा॒जी । अ॒र्चन्त॑ ए॒के म॒हि सा॑म॒मन्व॑त ।
तेन॑ सूर्य॑म॒धार॑यन् । तेन॑ सूर्य॑म॒रोच॑यन् । घ॒र्मः शि॒रस्त॑द॒यम॑ग्निः ।
पु॒रीष॑म॒सि संप्रि॑यं प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्भुवत् । प्र॒जाप॑तिस्त्वा साद॑यतु । तया॑

देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ ५६ ॥

[१७]

यास्तै अग्न आर्द्रा योनयो याः कुलायिनीः। ये तै अग्न इन्दवो या
उ नाभयः। यास्तै अग्ने तनुव ऊर्जो नाम। ताभिस्त्वमुभयीभिः
संविदानः। प्रजाभिरग्ने द्रविणेह सीद। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ ५७ ॥

[१८]

अग्निरसि वैश्वानरोऽसि। संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि।
इदावत्सरोऽसीदुवत्सरोऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि। तस्य ते
वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्। शरदुत्तरः
पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्।
अहोरात्राणीष्टकाः। तस्य ते मासाश्चार्द्धमासाश्च कल्पन्ताम्।
ऋतवस्ते कल्पन्ताम्। संवत्सरस्ते कल्पताम्। अहोरात्राणि ते
कल्पन्ताम्। एति प्रेति वीति समित्युदिति। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ ५८ ॥

चितयो नव च ॥ १९ ॥

[१९]

भूर्भुवः सुवः। ऊर्ध्व ऊषुण ऊतयै। ऊर्ध्वो नः पाह्यहंसः।
विधुन्द्रद्राणः समने बहूनाम्। युवानः सन्तं पलितो जंगार।
देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार। सह्यः समान। यदृते
चिदभिश्चिषः। पुरा जर्तृभ्य आतृदः। सन्धाता सन्धिं मघवा
पुरोवसुः ॥ ५९ ॥

निष्कर्ता विहुतं पुनः। पुनरूर्जा सह रय्या। मा नो घर्म

व्यथितो विव्यथो नः। मा नः परमधरम्मा रजोनैः। मोष्वस्माः
स्तमस्यन्तरा धाः। मा रुद्रियासो अभिगुर्वृधानः। मा नः
क्रतुभिर्हीडितेभिस्मान्। द्विषासुनीते मा परा दाः। मा नो रुद्रो
निर्ऋतिर्मा नो अस्ता। मा द्यावापृथिवी हीडिषाताम् ॥ ६० ॥

उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह नः सखाया।
आदित्यानां प्रसितिर्हेतिः। उग्रा शतापाष्ठा घविषा परि णो वृणक्तु।
इमं मे वरुण तत्त्वा यामि। त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने। त्वमग्ने
अयासि। उद्वयन्तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। वयः सुपर्णाः ॥ ६१ ॥

पुरोवसुर्हीडिषाताः सुपर्णाः ॥ २० ॥ [२०]

भूर्भुवः सुवः। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि
धायि सुवीर्यम्। त्रिशुग्धर्मो विभातु मे। आकूत्या मनसा सह।
विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन परसा सह। ब्रह्मणा तेजसा सह।
क्षत्रेण यशसा सह। सत्येन तपसा सह। तस्य दोहमशीमहि।
तस्य सुम्नमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। तस्य त इन्द्रेण पीतस्य
मधुमतः। उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि ॥ ६२ ॥

यशसा सह षड् ॥ २१ ॥ [२१]

यास्तै अग्ने घोरास्तनुवः। क्षुच्च तृष्णा च। अस्तुक्कानाहुतिश्च।
अशनया च पिपासा च। सेदिश्वामतिश्च। एतास्तै अग्ने
घोरास्तनुवः। ताभिरमुं गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं
द्विष्मः ॥ ६३ ॥

[२२]

स्निक् स्त्रीहि॑तिश्च स्निहि॑तिश्च। उ॒ष्णा च शी॒ता च। उ॒ग्रा च भी॒मा च।
स॒दाम्नी॑ से॒दिरनि॑रा। ए॒तास्तै॑ अ॒ग्ने घो॒रास्त॒नुवः॑। ताभि॑र॒मुं ग॑च्छ।
योऽस्मा॑न्द्द्वेष्टि। यं च व॒यं द्वि॒ष्मः॑ ॥ ६४ ॥

[२३]

धुनि॑श्च ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑ःश्च। नि॒लि॒पश्च॑ वि॒लि॒पश्च॑
वि॒क्षि॒पः॑ ॥ ६५ ॥

[२४]

उ॒ग्रश्च॑ धुनि॑श्च ध्वा॒न्तश्च॑ ध्व॒नश्च॑ ध्व॒नय॑ःश्च। स॒ह॒स॒ह्वा॑श्च स॒ह॒मा॒नश्च॑
स॒ह॒स्वा॑श्च स॒ही॒या॑श्च। ए॒त्य॒ प्रे॒त्य॑ वि॒क्षि॒पः॑ ॥ ६६ ॥

[२५]

अ॒हो॒रा॒त्रे त्वोदी॑रयताम्। अ॒र्द्ध॒मा॒सास्त्वोर्दी॑ जयन्तु। मा॒सा॑स्त्वा
श्रप॑यन्तु। ऋ॒तव॑स्त्वा पचन्तु। सं॒व॒त्स॒रस्त्वा॑ ह॒न्त्वसौ॑ ॥ ६७ ॥

[२६]

खट् फट् ज॒हि। छि॒न्धी भि॒न्धी ह॒न्धी कट्। इति॑ वाचः
क्रूरा॑णि ॥ ६८ ॥

[२७]

विगा॑ इन्द्र वि॒चर॑न्त्स्याशयस्व। स्व॒प॒न्त॑मिन्द्र प॒शुम॑न्त॒मिच्छ॑।
वज्रे॑णामुं बो॒धय॑ दुर्वि॒दत्र॑म्। स्व॒प॒तो॑ऽस्य प्र॒हर॑ भो॒जने॑भ्यः।
अ॒ग्ने अ॒ग्निना॑ संव॑दस्व। मृ॒त्यो मृ॒त्युना॑ संव॑दस्व। नम॑स्ते अस्तु
भग॑वः। स॒कृ॒त्ते॑ अ॒ग्ने नमः॑। द्वि॒स्ते॒ नमः॑। त्रि॒स्ते॒ नमः॑। च॒तु॒स्ते॒
नमः॑। प॒ञ्च॒कृ॒त्वस्ते॒ नमः॑। द॒श॒कृ॒त्वस्ते॒ नमः॑। श॒त॒कृ॒त्वस्ते॒ नमः॑।
आ॒स॒ह॒स्र॒कृ॒त्वस्ते॒ नमः॑। अ॒प॒रि॒मि॒त॒कृ॒त्वस्ते॒ नमः॑। नम॑स्ते अस्तु

मा मां हिंसीः ॥ ६९ ॥

त्रिस्ते नमः सप्त च ॥ २८ ॥ [२८]

असृन्मुखो रुधिरेणाव्यक्तः। यमस्य दूतः श्वपाद्विधावसि।
गृध्रः सुपर्णः कुणपं निषेवसे। यमस्य दूतः प्रहितो भवस्य
चोभयौः ॥ ७० ॥

[२९]

यदेतद्वृकसो भूत्वा। वाग्देव्यभिरायसि। द्विषन्तं मेऽभिराय। तं मृत्यो
मृत्यवे नय। स आर्त्यार्तिमाच्छतु ॥ ७१ ॥

[३०]

यदीषितो यदि वा स्वकामी। भयेडको वदति वाचमेताम्।
तामिन्द्राग्नी ब्रह्मणा संविदानौ। शिवामस्मभ्यङ्गुतङ्गहेषु ॥ ७२ ॥

[३१]

दीर्घमुखिदुरहणु। मा स्म दक्षिणतो वदः। यदि दक्षिणतो वदद्विषन्तं
मेऽव बाधासै ॥ ७३ ॥

[३२]

इत्थादुलूक आपतत्। हिरण्याक्षो अयौमुखः। रक्षसान्दूत आगतः।
तमितो नाशयाग्रे ॥ ७४ ॥

[३३]

यदेतद्भूतान्यन्वाविश्य। दैवीं वाचं वदसि। द्विषतो नः परावद।
तान्मृत्यो मृत्यवे नय। त आर्त्याऽऽर्तिमाच्छन्तु। अग्निनाऽग्निः
संवदताम् ॥ ७५ ॥

-। ३५।

[३४]

प्रसार्य सव्यथ्यौ पतसि। सव्यमक्षि निपेपि च। मेहकस्य
चनाममत् ॥ ७६ ॥

-। ३६।

[३५]

अत्रिणा त्वा क्रिमे हन्मि। कण्वेन जमदग्निना। विश्वावसोर्ब्रह्मणा
हतः। क्रिमीणां राजा। अप्येषां स्थपतिर्हतः। अथो माताऽथो
पिता। अथो स्थूरा अथो क्षुद्राः। अथो कृष्णा अथो श्वेताः। अथो
आशातिका हताः। श्वेताभिः सह सर्वे हताः ॥ ७७ ॥

-। ३७।

[३६]

आहूरावद्य। शृतस्य हविषो यथा। तत्सत्यम्। यदमुं यमस्य
जम्भयोः। आदधामि तथा हि तत्। खण्फण्मसि ॥ ७८ ॥

-। ३८।

[३७]

ब्रह्मणा त्वा शपामि। ब्रह्मणस्त्वा शपथेन शपामि। घोरेण त्वा
भृगूणां चक्षुषा प्रेक्षै। रौद्रेण त्वाङ्गिरसां मनसा ध्यायामि। अघस्य
त्वा धारया विद्धामि। अघरो मत्पद्यस्वाऽसौ ॥ ७९ ॥

-। ३९।

[३८]

उत्तुद शिमिजावरि। तल्पेजे तल्प उत्तुद। गिरी५ रनु
प्रवेशय। मरीचीरुप सन्नुद। यावदितः पुरस्तादुदयाति सूर्यः।
तावदितोऽमुन्नाशय। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः ॥ ८० ॥

-। ४०।

[३९]

भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवः। भुवोऽद्वायि भुवोऽद्वायि
भुवोऽद्वायि। नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णम्।
निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि। ए अस्मे अस्मे।
सुवर्न ज्योतीः ॥ ८१ ॥

समित्समिन्धे व्रतं चरिष्याम्यायुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा
ब्रह्मवर्चसेनाष्टौ च। ४१।

[४०]

पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निः समिन्धे। तामहः
समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया।
यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्यैन समिन्ताः स्वाहा। अन्तरिक्षः
समित् ॥ ८२ ॥

तां वायुः समिन्धे। सा वायुः समिन्धे। तामहः समिन्धे।
सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा
ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्यैन समिन्ताः स्वाहा। द्यौः समित्।
तामादित्यः समिन्धे ॥ ८३ ॥

साऽऽदित्यः समिन्धे। तामहः समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा

तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदसि सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। अग्रे व्रतपते व्रतं चरिष्यामि ॥ ८४ ॥

तच्छकेयं तन्मे राध्यताम्। वायौ व्रतपत आदित्य व्रतपते। व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छकेयं तन्मे राध्यताम्। द्यौः समित्। तामादित्यः समिन्धे। साऽऽदित्यः समिन्धे। तामहः समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा ॥ ८५ ॥

वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। अन्तरिक्षः समित्। तां वायुः समिन्धे। सा वायुः समिन्धे। तामहः समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया ॥ ८६ ॥

यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निः समिन्धे। तामहः समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन ॥ ८७ ॥

अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदसि सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। आदित्य व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि। वायौ व्रतपतेऽग्रे व्रतपते। व्रतानां व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि ॥ ८८ ॥

[४१]

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानिशं भवन्तु नः शः रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु शमादित्य

उदैतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका सरस्वति। मा ते
 व्योम सन्दृशि। इडायै वास्त्वसि वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा
 वास्तोश्छित्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः।
 प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायाश्छित्स्मह्यप्रतिष्ठः स
 भूयाद्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं वि वात
 वाहि यद्रपः। त्वं हि विश्वभेषजो देवानन्दूत ईयसे। द्वाविमौ
 वातौ वात आ सिन्धौरा परावतः ॥ ८९ ॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः। यद्दो वातते गृहोऽमृतस्य
 निधिरहितः। ततो नो देहि जीवसे ततो नो धेहि भेषजम्। ततो
 नो मह आवह वात आवातु भेषजम्। शम्भूमयोभूर्नो हृदे प्र ण
 आयूँषि तारिषत्। इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुः साश्वः।
 सह यन्मे अस्ति तेन। भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवः
 सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनार्ता देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखणं प्रपद्ये
 प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्य ओं प्रपद्ये। अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं
 बृहदग्नयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या स्वस्तिमान्तया स्वस्त्या
 स्वस्तिमानसानि। प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा
 हासिष्टं मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि
 प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो
 दधातु ॥ ९० ॥

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः। तन्नो मित्रो
 वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः। कया नश्चित्र
 आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता। कस्त्वा सत्यो

मदानां म॒हिष्ठो मत्स॒दन्ध॑सः। दृढाचि॒दारु॑जे वसु। अ॒भी षु णः
सखी॑नामवि॒ता ज॑रितृ॒णाम्। श॒तं भ॑वास्यू॒तिभिः॑। वयः सु॒पर्णा
उप॑सेदुरिन्द्रं प्रि॒यमै॑धा ऋषयो नाध॑मानाः। अप॑ ध्वा॒न्तमूर्णु॑हि पू॒र्धि
चक्षु॑र्मुमु॒ग्ध्यस्मान्नि॑धये॒व ब॒द्धान्॥ ९१ ॥

शं नो दे॒वीर॑भिष्ट॒य आपो॑ भवन्तु पी॒तयै॑। शं॒यो र॑भिस्त्र॒वन्तु नः॑।
ईशा॑ना वा॒र्याणां॑ क्षय॒न्तीश्च॑र॒षणी॑नाम्। अ॒पो या॑चामि भेष॒जम्।
सु॒मित्रा न॑ आप॒ ओष॑धयः सन्तु दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै भू॒यासु॑र्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च व॒यं द्वि॑ष्मः। आपो॒ हि ष्ठा म॑योभुव॒स्ता न ऊ॒र्जे द॑धातन।
महे र॒णाय॑ चक्ष॒से। यो वः शि॒वत॑मो रस॒स्तस्य॑ भाजयतेह
नः। उ॒शती॑रि॒व मा॒तरः॑। तस्मा॒ अरं॑ गमाम वो॒ यस्य॑ क्षया॒य
जिन्व॑थ ॥ ९२ ॥

आपो॑ ज॒नय॑था च नः। पृ॒थि॒वी शा॒न्ता सा॒ग्निना॑ शा॒न्ता सा मे॑
शा॒न्ता शुच॑श्च शमयतु। अ॒न्तरि॑क्षश्च शा॒न्तं तद्वा॒युना॑ शा॒न्तं तन्मे॑
शा॒न्तश्च शुच॑श्च शमयतु। द्यौः शा॒न्ता सा॒दित्ये॑न शा॒न्ता सा मे॑
शा॒न्ता शुच॑श्च शमयतु। पृ॒थि॒वी शान्ति॑र॒न्तरि॑क्षश्च शान्ति॒द्यौः
शान्ति॑र्दि॒शः शान्ति॑र॒वान्तर॑दि॒शः शान्ति॑र॒ग्निः शान्ति॑र्वा॒युः
शान्ति॑रा॒दित्यः॑ शान्ति॑श्चन्द्र॒माः शान्ति॑र्नक्ष॒त्राणि॑ शान्ति॑रा॒पः
शान्ति॑रोष॒धयः॑ शान्ति॑र्व॒नस्प॑त॒यः शान्ति॑र्गौः शान्ति॑र॒जा
शान्ति॑र॒श्वः शान्तिः॑ पु॒रुषः॑ शान्ति॑र्ब्रह्म शान्ति॑र्ब्राह्म॒णः शान्तिः॑
शान्ति॑रे॒व शान्तिः॑ शान्ति॑र्मे अस्तु शान्तिः॑। तयाहश्च शा॒न्त्या
सर्व॑शा॒न्त्या म॒ह्यं द्वि॑पदे चतु॒ष्पदे॑ च शान्तिं॑ करोमि शान्ति॑र्मे
अस्तु शान्तिः॑। एह॒ श्रीश्च॑ ह्रीश्च॒ धृति॑श्च तपो॑ मे॒धा प्र॑ति॒ष्ठा

श्रद्धा सत्यन्धर्मश्चैतानि मोक्षिष्ठन्तमनूतिष्ठन्तु मा माः श्रीश्च
 हीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यन्धर्मश्चैतानि मा
 मा हासिषुः। उदायुषा स्वायुषोदोषधीनां रसेनोत्पर्जन्यस्य
 शुष्मेणोदस्थाममृतां अनु। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्।
 पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं मोदाम
 शरदः शतं भवाम शरदः शतं शृण्वाम शरदः शतं प्रब्रवाम
 शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्क सूर्यं दृशे। य
 उदगान्महतोऽर्णवाद्द्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्स मा वृषभो
 लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु। ब्रह्मणश्चोत्तन्यसि ब्रह्मण
 आणी स्थो ब्रह्मण आवपनमसि धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही
 धारितमेनेन महदन्तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवीं सदैवां यदहं वेद
 तदहन्धारयाणि मा मद्देदोऽधिविस्त्रसत्। मेधामनीषे माविशतां
 समीचीं भूतस्य भव्यस्यावरुध्यै सर्वमायुरयाणि सर्वमायुरयाणि।
 आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा
 स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। ब्रह्म
 प्रावादिष्म तन्नो मा हासीत्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ९३ ॥

परावतो दधातु वद्धां जिन्वथ दृशे सप्त च ॥ ४२ ॥ [४२]

नमोऽनुमदन्तु। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं नस्तन्नो मा हासीत् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

देवा वै सत्रमासत। ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः। तैऽब्रुवन्। यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्। सर्वेषां नस्तत्सहासदिति। तेषां कुरुक्षेत्रं वेदिरासीत्। तस्यै खाण्डवो दक्षिणाद्ध आसीत्। तूर्ध्वमुत्तराद्धः। परीणज्जघनाद्धः। मरुव उत्करः ॥ १ ॥

तेषां मुखं वैष्णवं यशं आच्छत्। तन्न्यकामयत्। तेनापाक्रामत्। तन्देवा अन्वायन्। यशोऽवरुरुत्समानाः। तस्यान्वागतस्य। सव्याद्धनुरजायत्। दक्षिणादिष्वः। तस्मादिषुधन्वं पुण्यजन्म। यज्ञजन्मा हि ॥ २ ॥

तमेकं सन्तम्। बहवो नाभ्यधृष्णुवन्। तस्मादेकमिषुधन्विनम्। बहवोऽनिषुधन्वा नाभिधृष्णुवन्ति। सोऽस्मयत्। एकं मा सन्तं बहवो नाभ्यधरुषिषुरिति। तस्य सिष्मियाणस्य तेजोऽपाक्रामत्। तद्देवा ओषधीषु न्यमृजुः। ते श्यामाका अभवन्। स्मयाका वै नामैते ॥ ३ ॥

तत्स्मयाकानां स्मयाकत्वम्। तस्माद्दीक्षितेनापिगृह्य स्मेतव्यम्। तेजसो धृत्यै। स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत्। ता उपदीका अब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ व इमं रन्धयाम। यत्र कं च खनाम। तदपोऽभितृणदामेति। तस्मादुपदीका यत्र कं च खनन्ति। तदपोऽभितृन्दन्ति ॥ ४ ॥

वारेवृतं ह्यासाम्। तस्य ज्यामप्यादन्। तस्य धनुर्विप्रवमाणं

शिर उदवर्तयत्। तद्यावापृथिवी अनुप्रावर्तत। यत् प्रावर्तत।
तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्। यद्वाँ(४)इत्यपेतत्। तद्धर्मस्य घर्मत्वम्।
महतो वीर्यमपप्तदिति। तन्महावीरस्य महावीरत्वम्॥ ५॥

यदस्याः समभरन्। तत्सम्राज्ञः सम्राड्भवम्। तं स्तुतन्देवतास्त्रेधा
व्यगृह्णत। अग्निः प्रातः सवनम्। इन्द्रो माध्यं दिनं सवनम्।
विश्वेदेवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः।
नाशिषोऽवारुन्धत। न सुवर्गं लोकमभ्यजयन्। ते देवा
अश्विनावब्रुवन्॥ ६॥

भिषजौ वै स्थः। इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति। तावब्रूतां वरं
वृणावहै। ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति। ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्।
तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम्। यत्प्रवर्ग्यः। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन
यजमानाः। अवाशिषोऽरुन्धत। अभि सुवर्गं लोकमजयन्।
यत्प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। यज्ञस्यैव तच्छिरः प्रतिदधाति। तेन सशीर्ष्णा
यज्ञेन यजमानः। अवाशिषो रुन्धे। अभि सुवर्गं लोकं जयति।
तस्मादेष आश्विनप्रवया इव। यत्प्रवर्ग्यः॥ ७॥

उत्करो ह्येते तृन्दन्ति महावीरत्वमब्रुवन्नजयन्त्सप्त च॥ १॥

सावित्रं जुहोति प्रतिष्ठित्यै। चतुर्गृहीतेन जुहोति। चतुष्पादः
पशवः। पशून्वावरुन्धे। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठति।
छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्। न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति।
तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन्। पुरोनुवाक्यायै याज्यायै॥ ८॥

देवतायै वषट्काराय। यच्चतुर्गृहीतं जुहोति। छन्दांस्येव तत्

प्रीणाति। तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति। हविर्वै दीक्षितः। यज्जुहुयात्। हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदध्यात्। यन्न जुहुयात्॥ ९॥

यज्ञपरुरन्तरियात्। यजुरेव वदेत्। न हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदधाति। न यज्ञपरुरन्तरेति। गायत्री छन्दाःस्यत्यमन्यत। तस्यै वषट्कारोऽभ्यय्य शिरोऽच्छिनत्। तस्यै द्वेधा रसः परापतत्। पृथिवीमर्द्धः प्राविशत्। पशूनर्द्धः। यः पृथिवीं प्राविशत्॥ १०॥

स खदिरोऽभवत्। यः पशून्। सोऽजाम्। यत्खादिर्यग्भिर्भवति। छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यदौदुम्बरी। ऊर्ग्व उदुम्बरः। ऊर्जेव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैष्णवी। तेजो वै वेणुः॥ ११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा एवावरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनौर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। वज्र इव वा एषा। यदग्निः। अग्निरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै॥ १२॥

अध्वरुकृद्देवेभ्य इत्याह। यज्ञो वा अध्वरः। यज्ञकृद्देवेभ्य इति वावैतदाह। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह। ब्रह्मणैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह। प्रेत्यैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति। प्र देव्येतु सूनृतेत्याह। यज्ञो वै सूनृता। अच्छा वीरं

नयं पङ्क्तिराधसमित्याह ॥ १३ ॥

पाङ्क्तो हि यज्ञः। देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह। देवानेव
यज्ञनियः कुरुते। देवीं द्यावापृथिवीं अनु मे मन्साथामित्याह।
आभ्यामेवानुमतो यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऋद्ध्यासमद्य
मखस्य शिर इत्याह। यज्ञो वै मखः। ऋद्ध्यासमद्य यज्ञस्य
शिर इति वावैतदाह। मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्ण इत्याह।
निर्दिश्यैवैनद्धरति ॥ १४ ॥

त्रिहरति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरः
सम्भरति। तूष्णीं चतुर्थं हरति। अपरिमितादेव यज्ञस्य शिरः
सम्भरति। मृत्वनादग्रे हरति। तस्मान्मृत्वन्ः करुण्यतरः।
इयत्यग्र आसीरित्याह। अस्यामेवाछंबद्धारं यज्ञस्य शिरः
सम्भरति। ऊर्जं वा एतं रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति ॥ १५ ॥

यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा संभारो भवति। ऊर्जमेव रसं पृथिव्या
अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः।
अबधिरो भवति। य एवं वेद। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। स
यत्रयत्र पराक्रमत ॥ १६ ॥

तन्नाद्वियत। स पूतीकस्तम्बे पराक्रमत। सौऽद्वियत। सौऽब्रवीत्।
ऊतिं वै मे धा इति। तदूतीकानामूतीकत्वम्। यदूतीका भवन्ति।
यज्ञायैवोतिन्दधति। अग्निजा असि प्रजापतेरेत इत्याह। य एव रसः
पशून्प्राविशत् ॥ १७ ॥

तमेवावरुन्धे। पञ्चैते संभारा भवन्ति। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव

यज्ञः। तस्य शिरः सम्भरति। यद्गाम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरैत्।
ग्राम्यान्पशूञ्छुचाऽर्पयेत्। कृष्णाजिनेन सम्भरति। आरण्यानेव
पशूञ्छुचार्षयति। तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानाम् ॥ १८ ॥

आरण्याः पशवः कनीयाः सः। शुचा हृताः। लोमतः सम्भरति।
अतो ह्यस्य मेध्यम्। परिगृह्या यन्ति। रक्षसामपहत्यै। बहवो
हरन्ति। अपचितिमेवास्मिन्दधति। उद्धते सिकतोपोष्णे परिश्रिते
निदधति शान्त्यै। मदन्तीभिरुप सृजति ॥ १९ ॥

तेज एवास्मिन्दधाति। मधु त्वा मधुला करोत्वित्याह।
ब्रह्मणैवास्मिन्तेजो दधाति। यद्गाम्याणां पात्राणां कपालैः
संसृजेत्। ग्राम्याणि पात्राणि शुचाऽर्पयेत्। अर्मकपालैः
संसृजति। एतानि वा अनुपजीवनीयानि। तान्येव शुचार्षयति।
शर्कराभिः संसृजति धृत्यै। अथौ शन्त्वाय। अजलोमैः
संसृजति। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यदजा। प्रिययैवैनं तनुवा
संसृजति। अथो तेजसा। कृष्णाजिनस्य लोमभिः संसृजति।
यज्ञो वै कृष्णाजिनम्। यज्ञेनैव यज्ञं संसृजति ॥ २० ॥

याज्यायै न जुहुयादविशद्वेणुः शान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति पुराक्रमताविशत् प्रजायमानानां सृजति
शन्त्वायाष्टौ च ॥ २ ॥ [२]

परिश्रिते करोति। ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै। न कुर्वन्नभि प्राण्यात्।
यत्कुर्वन्नभि प्राण्यात्। प्राणाञ्छुचार्षयेत्। अपहाय प्राणिति।
प्राणानाङ्गोपीथाय। न प्रवर्ग्यं चादित्यं चान्तरैयात्। यदन्तरेयात्।
दुश्चर्मा स्यात् ॥ २१ ॥

तस्मान्नान्तराय्यम्। आत्मनो गोपीथाय। वेणुना करोति। तेजो वै वेणुः। तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्द्धयति। मखस्य शिरोऽसीत्याह। यज्ञो वै मखः। तस्यैतच्छिरः। यत्प्रवर्ग्यः ॥ २२ ॥

तस्मादेवमाह। यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह। यज्ञस्य ह्येते पदे। अथो प्रतिष्ठित्यै। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमीत्याह। छन्दोभिरेवैनङ्करोति। त्र्युद्धिं करोति। त्रय इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। छन्दोभिः करोति ॥ २३ ॥

वीर्यं वै छन्दांसि। वीर्येणैवैनङ्करोति। यजुषा बिलङ्करोति व्यावृत्यै। इयं तं करोति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्। इयं तं करोति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयं तं करोति। एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मितम् ॥ २४ ॥

अपरिमितं करोति। अपरिमितस्यावरुद्ध्यै। परिग्रीवं करोति धृत्यै। सूर्यस्य हरसा श्रायेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अश्वशकेन धूपयति। प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय। वृष्णो अश्वस्य निष्पदसीत्याह। असौ वा आदित्यो वृषाऽश्वः। तस्य छन्दांसि निष्पत् ॥ २५ ॥

छन्दोभिरेवैनन्धूपयति। अर्चिषे त्वा शोचिषे त्वेत्याह। तेज एवास्मिन्दधाति। वारुणोऽभीद्धः। मैत्रियोपैति शान्त्यै। सिद्ध्यै त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। देवस्त्वा सवितोद्वपत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपति। अपद्यमानः पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्याह ॥ २६ ॥

तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु विभाति। उत्तिष्ठ बृहन्मवोर्ध्वस्तिष्ठ

ध्रुवस्त्वमित्याह प्रतिष्ठित्यै। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः। यः प्रवर्ग्यमन्वीक्षते। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह। चक्षुषो गोपीथाय। ऋजवै त्वा साधवै त्वा सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वेत्याह। इयं वा ऋजुः। अन्तरिक्षं साधु। असौ सुक्षितिः ॥ २७ ॥

दिशो भूतिः। इमानेवासमै लोकान्कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै। इदमहममुमामुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहामीत्याह। विशैवेनं पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहति। विशेति राजन्यस्य ब्रूयात्। विशैवेनं पर्यूहति। पशुभिरिति वैश्यस्य। पशुभिरेवेनं पर्यूहति। असुर्यं पात्रमनाच्छृणाम् ॥ २८ ॥

आच्छृणोति। देवत्राकः। अजक्षीरेणाच्छृणोति। परमं वा एतत्पयः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेनं पयसाच्छृणोति। यजुषा व्यावृत्त्यै। छन्दोभिराच्छृणोति। छन्दोभिर्वा एष क्रियते। छन्दोभिरेव छन्दाऽस्याच्छृणोति। छन्धि वाचमित्याह। वाचमेवावरुन्धे। छन्द्यूर्जमित्याह। ऊर्जमेवावरुन्धे। छन्धि हविरित्याह। हविरेवाकः। देव पुरश्चर सध्यासन्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत् ॥ २९ ॥

स्याद्यत् प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्पत् छन्दांसि निष्पत्युणेत्याह सुक्षितिरनाच्छृणोच्छन्दाऽस्याच्छृणोत्यष्टौ च ॥ ३॥

[३]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतर्धर्ममभिष्टुहीत्याह। एष वा एतरहि बृहस्पतिः। यद्ब्रह्मा। तस्मा एव प्रतिप्रोच्य प्रचरति। आत्मनोऽनात्यै। यमाय त्वा मखाय त्वेत्याह। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवेनं समर्द्धयति। मदन्तीभिः प्रोक्षति। तेज

एवास्मिन्दधाति ॥ ३० ॥

अभिपूर्वं प्रोक्षति। अभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। होताऽन्वाह। रक्षसामपहत्यै। अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। त्रिष्टुभः सतीर्गायत्रीरिवान्वाह ॥ ३१ ॥

गायत्रो हि प्राणः। प्राणमेव यजमाने दधाति। सन्ततमन्वाह। प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्यै। अथो रक्षसामपहत्यै। यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमवरुन्धीत। अपरिमिता अन्वाह। अपरिमितस्यावरुद्धौ। शिरो वा एतद्यज्ञस्य ॥ ३२ ॥

यत्प्रवर्ग्यः। ऊर्ध्वञ्जः। यन्मौञ्जो वेदो भवति। ऊर्जैव यज्ञस्य शिरः समर्द्धयति। प्राणाहुतीर्जुहोति। प्राणानेव यजमाने दधाति। सप्त जुहोति। सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तिवत्याह ॥ ३३ ॥

तेजसैवैनमनक्ति। पृथिवीं तपसस्त्रायस्वेति हिरण्यमुपास्यति। अस्या अनतिदाहाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निः सर्वा देवताः। प्रलवानादीप्योपास्यति। देवतास्वेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति। अप्रतिशीर्णाग्रं भवति। एतद्वरहिरह्येषः ॥ ३४ ॥

अर्चिरसि शोचिरसीत्याह। तेज एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्दधाति। ससीदस्व महाऽसीत्याह। महान् ह्येषः। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। एते वाव त ऋत्विजः। ये दशपूर्णमासयौः। अथ कथा होता यजमानायाशिषो नाशास्त इति। पुरस्तादाशीः खलु वा अन्यो

यज्ञः। उपरिष्ठादाशीरन्यः ॥ ३५ ॥

अनाधृष्या पुरस्तादिति यदेतानि यजूध्याह। शीर्षत एव यज्ञस्य
यजमान आशिषोऽवरुन्धे। आयुः पुरस्तादाह। प्रजान्दक्षिणतः।
प्राणं पश्चात्। श्रोत्रमुत्तरतः। विधृतिमुपरिष्ठात्। प्राणानेवास्मै
समीचो दधाति। ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः। यन्दिशोऽनु
व्यास्थापयन्ति ॥ ३६ ॥

मनोरश्वासि भूरिपुत्रेतीमामभिमृशति। इयं वै मनोरश्वा भूरिपुत्रा।
अस्यामेव प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय। सूपसदा मे भूया मा मा
हिःसीरित्याहाहिःसायै। चितः स्थ परिचित इत्याह।
अपचितिमेवास्मिन्दधाति। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः।
असौ खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तस्य मरुतो रश्मयः ॥ ३७ ॥

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह। अमुमेवादित्यः रश्मिभिः
पर्यूहति। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोके रश्मिभिः पर्यूढः।
तस्माद्राजा विशा पर्यूढः। तस्माद्भामणीः संजातैः पर्यूढः। अग्नेः
सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आच्छत्। यद्वैकङ्कताः परिधयो
भवन्ति। भा एवावरुन्धे। द्वादश भवन्ति ॥ ३८ ॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवावरुन्धे। अस्ति त्रयोदशो
मास इत्याहुः। यत्त्रयोदशः परिधिर्भवति। तेनैव त्रयोदशं
मासमवरुन्धे। अन्तरिक्षस्यान्तर्द्धिरसीत्याह व्यावृत्त्यै।
दिवं तपसस्त्रायस्वेत्युपरिष्ठाद्धिरण्यमधि निदधाति। अमुष्या
अनतिदाहाय। अथौ अभ्यामेवैनमुभयतः परिगृह्णाति। अर्हन्

बिभर्षि सायकानि धन्वेत्याह ॥ ३९ ॥

स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागतमसीति
ध्वित्राण्यादत्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते। मधु मध्विति धूनोति।
प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति। त्रिः परियन्ति। त्रिवृद्धि
प्राणः। त्रिः परियन्ति। त्र्यावृद्धि यज्ञः ॥ ४० ॥

अथो रक्षसामपहत्यै। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्थसम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। यो वै घर्मस्य प्रियां
तनुवमाक्रामति। दुश्चर्मा वै स भवति। एष ह वा अस्य प्रियां
तनुवमाक्रामति। यत् त्रिः परीत्य चतुर्थं पर्येति। एतां ह वा
अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम ॥ ४१ ॥

ततो वै स दुश्चर्माऽभवत्। तस्मात्त्रिः परीत्य न चतुर्थं परीयात्।
आत्मनो गोपीथाय। प्राणा वै ध्वित्राणि। अव्यतिषङ्गन्धून्वन्ति।
प्राणानामव्यतिषङ्गाय कृत्यै। विनिषद्य धून्वन्ति। दिक्ष्वेव
प्रतितिष्ठन्ति। ऊर्ध्वं धून्वन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। सर्वतो
धून्वन्ति। तस्मादयं सर्वतः पवते ॥ ४२ ॥

दधातीवान्वाह यज्ञस्याहैष उपरिष्ठादाशीरन्यो व्यास्थापयन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम समष्ट्यै द्वे
च ॥ ४॥

[४]

अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसेत्याह। अग्निरेवैनं
वसुभिः पुरस्ताद्रोचयति गायत्रेण छन्दसा। समारुचितो
रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। इन्द्रस्त्वा रुद्रैर्दक्षिणतो
रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसेत्याह। इन्द्र एवैनं रुद्रैर्दक्षिणतो रोचयति

त्रैष्टुभेन छन्दसा। समारुचितो रौचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। वरुणस्त्वाऽऽदित्यैः पश्चाद्रौचयतु जागतेन छन्दसेत्याह। वरुण एवैनमादित्यैः पश्चाद्रौचयति जागतेन छन्दसा ॥ ४३ ॥

समारुचितो रौचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रौचयत्वानुष्टुभेन छन्दसेत्याह। द्युतान एवैनं मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रौचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा। समारुचितो रौचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। बृहस्पतिस्त्वा विश्वेर्देवैरुपरिष्ठाद्रौचयतु पाङ्केन छन्दसेत्याह। बृहस्पतिरेवैनं विश्वेर्देवैरुपरिष्ठाद्रौचयति पाङ्केन छन्दसा। समारुचितो रौचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते ॥ ४४ ॥

रोचितस्त्वन्देव घर्म देवेष्वसीत्याह। रोचितो ह्येष देवेषु। रोचिषीयाहं मनुष्यैष्वित्याह। रोचत एवैष मनुष्येषु। सम्राड्वर्म रुचितस्त्वन्देवेष्वायुष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह। रुचितो ह्येष देवेष्वायुष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी। रुचितोऽहं मनुष्यैष्वायुष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासमित्याह। रुचित एवैष मनुष्यैष्वायुष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। रुगसि रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। तं यदेतैर्यजुर्भिररौचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्रब्रूयात्। अरौचुकोऽध्वर्युः स्यात्। अरौचुको यजमानः। अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी रोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्राह। रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको यजमानः ॥ ४५ ॥

पश्चाद्रौचयति जागतेन छन्दसा पाङ्केन छन्दसा समारुचितो रौचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते शास्तेऽष्टौ च ॥ ५ ॥

[५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत् प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः। पुरस्तादुपसदां प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः ॥ ४६ ॥

ऋतुभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। द्वादशकृत्वः प्रवृणक्ति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। चतुर्विंशतिः सम्पद्यन्ते। चतुर्विंशतिरर्द्धमासाः। अर्द्धमासेभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। अथो खलु। सकृदेव प्रवृज्यः। एकं हि शिरः ॥ ४७ ॥

अग्निष्टोमे प्रवृणक्ति। एतावान् वै यज्ञः। यावानग्निष्टोमः। यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। नोक्थ्यै प्रवृज्यात्। प्रजा वै पशव उक्थानि। यदुक्थ्यै प्रवृज्यात्। प्रजां पशून्स्य निर्दहेत्। विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृणक्ति ॥ ४८ ॥

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति। पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं च्यावयित्वाऽवरुन्धे। अपश्यङ्गोपामित्याह। प्राणो वै गोपाः। प्राणमेव प्रजासु वियातयति। अपश्यङ्गोपामित्याह। असौ वा आदित्यो गोपाः। स हीमाः प्रजा गौपायति। तमेव प्रजानाङ्गोपामरङ्कुरुते। अनिपद्यमानमित्याह ॥ ४९ ॥

न ह्येष निपद्यते। आ च परा च पथिभिश्चरन्तमित्याह। आ च ह्येष परा च पथिभिश्चरति। स सध्रीचीः स विषूचीर्वसान इत्याह। सध्रीचीश्च ह्येष विषूचीश्च वसानः प्रजा अभि विपश्यति। आवरीवर्ति

भुवनेष्वन्तरित्याह। आ ह्येष वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीर्मधु
माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्यामित्याह। वासन्तिकावेवास्मा ऋतू
कल्पयति। समग्निरग्निना गतेत्याह ॥ ५० ॥

ग्रेष्मावेवास्मा ऋतू कल्पयति। समग्निरग्निना गतेत्याह।
अग्निर्ह्यैषोऽग्निना सङ्गच्छते। स्वाहा समग्निस्तपसा गतेत्याह।
पूर्वमेवादितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। धर्ता दिवो विभासि रजसः
पृथिव्या इत्याह। शारदावेवास्मा ऋतू कल्पयति ॥ ५१ ॥

दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्याह। होत्राभिरेवेमाँल्लोकान्त्सन्दधाति।
विश्वासां भुवां पत इत्याह। हैमन्तिकावेवास्मा ऋतू कल्पयति।
देवश्रूस्त्वन्देव घर्म देवान्पाहीत्याह। शैशिरावेवास्मा ऋतू
कल्पयति। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवमित्याह। या वै
मेध्या वाक्। सा तपोजाः। तामेवावरुन्धे ॥ ५२ ॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता मतीनामित्याह।
प्रजा वै मतयः। तासामेष एव पिता। यत् प्रवर्ग्यः।
तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष प्रजानाम्।
मतिः कवीनामित्याह ॥ ५३ ॥

मतिर्ह्येष कवीनाम्। सन्देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ सः
सूर्येणारुक्तेत्याह। अमुं चैवादित्यं प्रवर्ग्यं च सःशास्ति।
आयुर्दास्त्वमस्मभ्यङ्घ्रमवर्चोदासीत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते।
पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह। बोधयत्येवैनम्। न वै तेऽवकाशा
भवन्ति। पत्नियै दशमः। नव वै पुरुषे प्राणाः ॥ ५४ ॥

नाभिर्दशमी। प्राणानेव यजमाने दधाति। अथो दशाक्षरा विराट्।
अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। यज्ञस्य शिरौऽच्छिद्यत।
तदेवा होत्राभिः प्रत्यदधुः। ऋत्विजोऽवैक्षन्ते। एता वै होत्राः।
होत्राभिरेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति ॥ ५५ ॥

रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां
सृष्ट्यै। रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो वर्षति। वर्षुकः
पर्जन्यो भवति। सं प्रजा एधन्ते। रुचितमवैक्षन्ते। रुचितं वै
ब्रह्मवर्चसम्। ब्रह्मवर्चसिनो भवन्ति ॥ ५६ ॥

अधीयन्तोऽवैक्षन्ते। सर्वमायुरयन्ति। न पत्न्यवैक्षेत।
यत्पन्त्यवैक्षेत। प्रजायेत। प्रजां त्वस्यै निर्देहेत्। यन्नावैक्षेत।
न प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्देहेत्। तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति।
प्रजायते। नास्यै प्रजां निर्देहति। त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह। सपाद्धि
प्रजाः प्रजायन्ते ॥ ५७ ॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृणक्त्यनिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति रुन्धे कवीनामित्याह
प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च ॥ ६ ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनौर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्।
पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आददेऽदित्यै रास्त्राऽसीत्याह
यजुष्कृत्यै। इड एह्यदित एहि सरस्वत्येहीत्याह। एतानि वा अस्यै
देवनामानि। देवनामैरेवैनामा ह्वयति। असावेह्यसावेह्यसावेहीत्याह।
एतानि वा अस्यै मनुष्यनामानि ॥ ५८ ॥

मनुष्यनामैरेवैनामा ह्वयति। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः।

ऋतुभिरेवैनानामा ह्वयति। अदित्या उष्णीषमसीत्याह।
यथायजुरेवैतत्। वायुरस्यैड इत्याह। वायुदेवत्यो वै वत्सः।
पूषा त्वोपावसृजत्वित्याह। पौष्णा वै देवतया पशवः ॥ ५९ ॥

स्वयैवैनं देवतयोपावसृजति। अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह। अश्विनौ
वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। यस्ते स्तनः
शशय इत्याह। स्तौत्येवैनानाम्। उस्त्र घर्मं शिषोस्त्र घर्मं पाहि
घर्माय शिषेत्याह। यथा ब्रूयादमुष्मै देहीति। तादृगेव तत्।
बृहस्पतिस्त्वोप सीदत्वित्याह ॥ ६० ॥

ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनानमुपसीदति। दानवः स्थ
पेरव इत्याह। मेध्यानेवैनान्करोति। विष्वग्वृतो लोहितेनेत्याह
व्यावृत्त्यै। अश्विभ्यां पिन्वस्व सरस्वत्यै पिन्वस्व पूष्णे पिन्वस्व
बृहस्पतये पिन्वस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पिन्वते। इन्द्राय
पिन्वस्वेन्द्राय पिन्वस्वेत्याह। इन्द्रमेव भागधेयेन समर्द्धयति।
द्विरिन्द्रायेत्याह ॥ ६१ ॥

तस्मादिन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः। गायत्रोऽसि त्रैष्टुभोऽसि
जागतमसीति शफोपयमानादत्ते। छन्दोभिरेवैनानादत्ते। सहोर्जो
भागो नोपमेहीत्याह। ऊर्ज एवैनं भागमकः। अश्विनौ वा एतद्यज्ञस्य
शिरः प्रतिदधतावब्रूताम्। आवाभ्यामेव पूर्वाभ्यां वषट्कियाता
इति। इन्द्राश्विना मधुनः सारघस्येत्याह। अश्विभ्यामेव पूर्वाभ्यां
वषट्करोति। अथो अश्विनावेव भागधेयेन समर्द्धयति ॥ ६२ ॥

घर्मं पात वसवो यजता वडित्याह। वसूनेव भागधेयेन समर्द्धयति।
यद्वषट्कुर्यात्। यातयामाऽस्य वषट्कारः स्यात्। यन्न वषट्कुर्यात्।

रक्षांसि यज्ञं हन्युः। वडित्याह। परोक्षमेव वषट्करोति। नास्य यातयामा वषट्कारो भवति। न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति ॥ ६३ ॥

स्वाहा॥ त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमीत्याह। यो वा अस्य पुण्यो रश्मिः। स वृष्टिवनिः। तस्मा एवैनं जुहोति। मधु हविरसीत्याह। स्वदयत्येवैनम्। सूर्यस्य तपस्तपेत्याह। यथायजुरेवैतत्। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामीत्याह। द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं परिगृह्णाति ॥ ६४ ॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामीत्याह। अन्तरिक्षेणैवैनमुपयच्छति। न वा एतं मनुष्यो भर्तुमरहति। देवानां त्वा पितृणामनुमतो भर्तुः शकेयमित्याह। देवैरेवैनं पितृभिरनुमत आदत्ते। वि वा एनमेतदर्द्धयन्ति। यत्पश्चाप्रवृज्य पुरो जुहति। तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह। तेज एवास्मिन्दधाति। दिविस्पृङ्मा मा हिंसीरन्तरिक्षस्पृङ्मा मा हिंसीः पृथिविस्पृङ्मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै ॥ ६५ ॥

सुवरसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मा पाहीत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। आत्मा वायुः। उद्यत्य वातनामान्याह। आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति। अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। पञ्चाह ॥ ६६ ॥

पाङ्क्तौ यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। अग्नये त्वा वसुमते स्वाहेत्याह। असौ वा आदित्योऽग्निर्वसुमान्। तस्मा एवैनं जुहोति। सोमाय त्वा रुद्रवते स्वाहेत्याह। चन्द्रमा वै सोमो रुद्रवान्। तस्मा एवैनं जुहोति। वरुणाय त्वाऽऽदित्यवते

स्वाहेत्याह ॥ ६७ ॥

अप्सु वै वरुण आदित्यवान्। तस्मा एवैनं जुहोति। बृहस्पतये त्वा विश्वदैव्यावते स्वाहेत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनं जुहोति। सवित्रे त्वर्भुमते विभुमते प्रभुमते वाजवते स्वाहेत्याह। संवत्सरो वै सवितर्भुमान् विभुमान्प्रभुमान् वाजवान्। तस्मा एवैनं जुहोति। यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहेत्याह। प्राणो वै यमोऽङ्गिरस्वान्पितृमान् ॥ ६८ ॥

तस्मा एवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोति। दश सम्पद्यन्ते। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। रौहिणाभ्यां वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्। तद्रौहिणयो रौहिणत्वम्। यद्रौहिणौ भवतः। रौहिणाभ्यामेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति। अहर्ज्योतिः केतुना जुषतां सुज्योतिर्ज्योतिषां स्वाहा रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषतां सुज्योतिर्ज्योतिषां स्वाहेत्याह। आदित्यमेव तदमुष्मिल्लोकेऽह्ना परस्ताद्वाधार। रात्रिया अवस्तात्। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोकेऽहोरात्राभ्यान्धृतः ॥ ६९ ॥

मनुष्यनामानि पशवः सीदुत्वित्याहेन्द्रायेत्याहार्द्धयति घ्नन्ति गृह्णात्यहिंसायै पञ्चाऽहादित्यवते स्वाहेत्याह पितृमानेति चत्वारि च ॥ ७ ॥

विश्वा आशा दक्षिणसदित्याह। विश्वानेव देवान्प्रीणाति। अथो दुरिष्ट्या एवैनं पाति। विश्वान्देवानयाडिहेत्याह। विश्वानेव देवान्भागधेयेन समर्द्धयति। स्वाहाकृतस्य घर्मस्य मघोः पिबतमश्विनेत्याह। अश्विनावेव भागधेयेन समर्द्धयति। स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय शं यजुर्भिरित्याह। अभ्येवैनं द्वारयति।

अथो हविरेवाकः ॥ ७० ॥

अश्विना घर्म पातः हार्दिवानमहर्दिवाभिरूतिभिरित्याह।
अश्विनावेव भागधेयेन समर्द्धयति। अनु वान्द्यावापृथिवी
मसातामित्याहानुमत्यै। स्वाहेन्द्राय स्वाहेन्द्रावडित्याह।
इन्द्राय हि पुरो हूयतै। आश्राव्याह घर्मस्य यजेति।
वषट्कृते जुहोति। रक्षसामपहत्यै। अनुयजति स्वगाकृत्यै।
घर्ममपातमश्विनेत्याह ॥ ७१ ॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। अनुवान्द्यावापृथिवी
अमसातामित्याहानुमत्यै। तं प्राव्यं यथावण्णमो दिवे
नमः पृथिव्या इत्याह। यथायजुरेवैतत्। दिविधा इमं यज्ञं
यज्ञमिमन्दिविधा इत्याह। सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति। दिवं
गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीङ्गच्छेत्याह। एष्वेवैनं लोकेषु
प्रतिष्ठापयति। पञ्च प्रदिशो गच्छेत्याह ॥ ७२ ॥

दिक्ष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। देवान्धर्मपान्गच्छ पितृन्धर्मपान्गच्छेत्याह।
उभयैष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। यत्पिन्वते। वर्षुकः पर्जन्यो भवति।
तस्मात्पिन्वमानः पुण्यः। यत्प्राङ्पिन्वते। तद्देवानाम्। यद्दक्षिणा।
तत्पितृणाम् ॥ ७३ ॥

यत्प्रत्यक्। तन्मनुष्याणाम्। यदुदङ्। तद्रुद्राणाम्। प्राञ्चमुदञ्चं
पिन्वयति। देवत्राकः। अथो खलु। सर्वा अनु दिशः पिन्वयति।
सर्वा दिशः समेधन्ते। अन्तःपरिधि पिन्वयति ॥ ७४ ॥

तेजसोऽस्कन्दाय। इषे पीपिहूर्जे पीपिहीत्याह। इषमेवोर्जं यजमाने

दधाति। यजमानाय पीपिहीत्याह। यजमानायैवैतामाशिषमा
शास्ते। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहीत्याह। आत्मन एवैतामाशिषमाशास्ते।
त्विष्यै त्वा द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
धर्मासि सुधर्मा मेन्यस्मे ब्रह्माणि धारयेत्याह ॥ ७५ ॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्त्वा वातः स्कन्दयादिति यद्यभिचरैत्।
अमुष्य त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थङ्गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्।
यमेव द्वेष्टि। तेनैनं सह निरर्थङ्गमयति। पूष्णे शरसे स्वाहेत्याह। या
एव देवता हुतभागाः। ताभ्य एवैनं जुहोति। ग्रावभ्यः स्वाहेत्याह।
या एवान्तरिक्षे वाचः ॥ ७६ ॥

ताभ्य एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै देवाः
प्रतिराः। तेभ्य एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहेत्याह।
द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह। ये
वै यज्वानः। ते पितरौ घर्मपाः। तेभ्य एवैनं जुहोति ॥ ७७ ॥

रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहेत्याह। रुद्रमेव भागधेयेन समर्द्धयति। सर्वतः
समनक्ति। सर्वत एव रुद्रं निरवदयते। उदञ्चं निरस्यति। एषा वै
रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। अप उपस्पृशति
मेध्यत्वाय। नान्वीक्षेत। यदन्वीक्षेत ॥ ७८ ॥

चक्षुरस्य प्रमायुकं स्यात्। तस्मान्नान्वीक्ष्यः। अपीपरो
माऽहो रात्रियै मा पाह्येषा तै अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्मै
दा वर्चसा माञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति।
अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाह्येषा तै अग्ने समित्तया

समि॒ध्य॒स्वायु॑र्मे दा॒ व॒र्च॑सा मा॒ञ्जीरि॒त्याह॑ । आ॒युरे॒वास्मि॒न्वर्चो॑
दधा॒ति । अ॒ग्निर्ज्योति॑र्ज्योति॒रग्निः॑ स्वाहा॒ सूर्यो॑ ज्योति॒र्ज्योतिः॑
सूर्यः॑ स्वाहे॒त्याह॑ । य॒थाय॑जुरे॒वैतत् । ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति ।
हो॒तव्य॑मग्निहो॒त्रा(३)न्न हो॒तव्या(३)मि॒ति ॥ ७९ ॥

यद्य॒जुषा जुहु॑यात् । अय॑थापूर्वमाहु॒ती जुहु॑यात् । यन्न जुहु॑यात् ।
अ॒ग्निः परा॑भवेत् । भूः स्वाहे॒त्येव हो॒तव्य॑म् । य॒थापूर्व॑माहु॒ती
जुहो॑ति । ना॒ग्निः परा॑भवति । हु॒तः ह॒विर्मधु॑ ह॒विरि॒त्याह॑ ।
स्व॒दय॑त्ये॒वैन॑म् । इन्द्र॑तमेऽग्नवि॒त्याह॑ ॥ ८० ॥

प्रा॒णो वा इन्द्र॑तमोऽग्निः । प्रा॒ण ए॒वैन॑मिन्द्र॑तमेऽग्नौ जुहोति । पि॒ता
नोऽसि॒ मा मा॑ हि॒ंसीरि॒त्याहा॒हिंसा॑यै । अ॒श्याम॑ ते दे॒व घ॑र्म
मधु॑मतो वाज॑वतः पि॒तुमत॑ इत्याह । आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॒स्ते ।
स्व॒धावि॑नोऽशीमहि॒ त्वा मा मा॑ हि॒ंसीरि॒त्याहा॒हिंसा॑यै ।
तेज॑सा वा ए॒ते व्य॑ध्यन्ते । ये प्र॒व॒र्ग्येण॑ चरन्ति । प्रा॒श्नन्ति॑ । तेज॑
ए॒वात्म॑न्दधते ॥ ८१ ॥

सं॒वत्स॑रं न मा॒स॒सम॑श्जीयात् । न रा॒मामु॑पेयात् । न मृ॒न्मये॑न
पि॒बेत् । नास्य॑ रा॒म उ॒च्छिष्टं॑ पि॒बेत् । तेज॑ ए॒व तत्स॑ऽश्नति ।
दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन् । ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑पयन्तः । वि॒भ्राजि॑ सौ॒र्ये
ब्र॒ह्मस॒न्त्य॑दधत । यत्किं च॑ दि॒वाकी॒र्त्यम् । तदे॒तेनै॒व व्र॑तेना॒गोपा॑यत् ।
तस्मा॑दे॒तद्व्र॑तं चा॒र्यम् । तेज॑सो गोपी॒थाय॑ । तस्मा॑दे॒तानि॑ यजू॒षि
वि॒भ्राजः॑ सौ॒र्यस्ये॒त्याहुः॑ । स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य रु॒श्मिभ्य॑ इति प्रा॒तः
स॒सा॑दयति । स्वाहा॑ त्वा॒ नक्ष॑त्रेभ्य॒ इति॑ सा॒यम् । ए॒ता वा ए॒तस्य॑

देवताः। ताभिरेवैनं समर्द्धयति ॥ ८२ ॥

अकरश्चिनेत्याह प्रदिशो गच्छेत्याह पितृणामन्तःपरिधिं पिन्वयति धारयेत्याह वाचो घर्मपास्तेभ्य एवैनं जुहोत्यन्वीक्षेत होतव्या(३)मित्यग्रावित्याह दधतेऽगोपायत्सप्त च ॥ ८१ ॥ [८]

घर्म या ते दिवि शुगिति तिस्र आहुतीर्जुहोति। छन्दोभिरेवास्यैभ्यो लोकेभ्यः शुचमव यजते। इयत्यग्रे जुहोति। अथेयत्यथेयति। त्रय इमे लोकाः। अनु नोऽद्यानुमतिरित्याहानुमत्यै। दिवस्त्वा परस्पाया इत्याह। दिव एवेमाँल्लोकान्दाधार। ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह ॥ ८३ ॥

एष्वेव लोकेषु प्रजा दाधार। प्राणस्य त्वा परस्पाया इत्याह। प्रजास्वेव प्राणान्दाधार। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। असौ खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तं यदक्षिणा प्रत्यञ्चमुदञ्चमुद्वासयैत्। जिह्वं यज्ञस्य शिरौ हरेत्। प्राञ्चमुद्वासयति। पुरस्तादेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति ॥ ८४ ॥

प्राञ्चमुद्वासयति। तस्मादसावादित्यः पुरस्तादुदेति। शफोपयमान्धवित्राणि धृष्टी इत्यन्ववहरन्ति। सात्मानमेवैनं सतनं करोति। सात्माऽमुष्मँल्लोके भवति। य एवं वेद। औदुंबराणि भवन्ति। ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जमेवावरुन्धे। वर्त्मना वा अन्वित्य ॥ ८५ ॥

यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति। साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति। साम वै रक्षोहा। रक्षसामपहत्यै। त्रिर्निधनमुपैति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांस्यपहन्ति। पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति। पुरुषः पुरुषो हि रक्षस्वी। रक्षसामपहत्यै ॥ ८६ ॥

यत्पृथिव्यामुद्वासयैत्। पृथिवीं शुचाऽर्पयेत्। यदप्सु। अपः
शुचाऽर्पयेत्। यदोषधीषु। ओषधीः शुचाऽर्पयेत्। यद्वनस्पतिषु।
वनस्पतीं ज्युचाऽर्पयेत्। हिरण्यं निधायोद्वासयति। अमृतं वै
हिरण्यम् ॥ ८७ ॥

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति। वल्गुरसि शं युधाया इति त्रिः
परिषिञ्चन्पर्यैति। त्रिवृद्धा अग्निः। यावानेवाग्निः। तस्य
शुचं शमयति। त्रिः पुनः पर्यैति। षट्शसम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयति। चतुः
स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह ॥ ८८ ॥

इयं वा ऋतम्। तस्या एष एव नाभिः। यत् प्रवर्ग्यः। तस्मादेवमाह।
सदो विश्वायुरित्याह। सदो हीयम्। अप द्वेषो अप ह्र इत्याह
भ्रातृव्यापनुत्यै। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति दध्ना मधुमिश्रेण
पूरयति। ऊर्वा अन्नाद्यं दधि। ऊर्जैर्वैनमन्नाद्येन समर्द्धयति ॥ ८९ ॥

अनंशनायुको भवति। य एवं वेद। रन्तिर्नामासि दिव्यो गन्धर्व
इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं रन्ति बन्धुतां व्याचष्टे।
समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। व्यसौ
योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्यैषः।
अचिक्रददृषा हरिरित्याह। वृषा ह्येषः ॥ ९० ॥

वृषा हरिः। महान्मित्रो न दर्शत इत्याह। स्तौत्येवैनमेतत्। चिदसि
समुद्रयोनिरित्याह। स्वामेवैनं योनिं गमयति। नमस्ते अस्तु मा
मा हिंसीरित्याहाहिंसायै। विश्वावसुः सोम गन्धर्वमित्याह।

यदेवास्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति। तदेवास्यैतेना प्याययति।
विश्वावसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह ॥ ९१ ॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धिय इन्नो
अव्यादित्याह। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। प्रासाङ्गन्धर्वो अमृतानि
वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः। प्राणानेवास्मै कल्पयति।
एतत्त्वन्देव घर्म देवो देवानुपागा इत्याह। देवो ह्येष सन्देवानुपैति।
इदमहं मनुष्यो मनुष्यानित्याह ॥ ९२ ॥

मनुष्यो हि। एष सन्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै प्रवर्ग्यमुद्वासयन्।
प्रजां पशून्सौमपीथमनुद्वासः सोम पीथानुमेहि। सह प्रजया
सह रायस्योषेणेत्याह। प्रजामेव पशून्सौमपीथमात्मन्धत्ते।
सुमित्रा न आप ओषधयः सन्त्वित्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म
इत्याह। अभिचार एवास्येषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते।
यः प्रवर्ग्यमुद्वासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां पुनरेत्य
गारुहपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गारुहपत्यः। अस्मिन्नेव लोके
प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा आदित्यः सुवर्गो लोकः। यत्सौरी
भवतः। तेनैव सुवर्गाल्लोकान्नैति ॥ ९३ ॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्याया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षसामपहत्यै वै हिरण्यमाहार्ययति ह्येष गृणात्वित्याह
मनुष्यानित्याहास्यैषोऽष्टौ च ॥ ९ ॥

[९]

प्रजापतिं वै देवाः शुक्रं पयोऽदुहन्। तदैभ्यो न व्यभवत्।
तदग्निर्व्यकरोत्। तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्। तेषां यो

रसोऽत्यक्षरत्। तानि शुक्रयजूंष्यभवन्। शुक्रियाणां वा एतानि
शुक्रियाणि। सामपयसं वा एतयोरन्यत्। देवानामन्यत्पयः। यद्गोः
पयः ॥ ९४ ॥

तत्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः। तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भि-
श्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। प्रजापतिमेव तत्पयसाऽन्नाद्येन
समर्द्धयन्ति। एष ह त्वै साक्षात्प्रवर्ग्यं भक्षयति। यस्यैवं विदुषः
प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते। उत्तरवेद्यामुद्वासयेत्तेजस्कामस्य। तेजो वा
उत्तरवेदिः ॥ ९५ ॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्द्धयति। उत्तरवेद्यामुद्वासयेदन्न-
कामस्य। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। मुखमुत्तरवेदिः।
शीर्ष्णैव मुखं सन्दधात्यन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति। यत्र
खलु वा एतमुद्वासितं वयांसि पर्यासते। परि वै तां समां प्रजा
वयांस्यसते ॥ ९६ ॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानाङ्गोपीथाय। पुरो वा
पश्चाद्वोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति। तत्पश्चान्निम्नौचति।
स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य उद्वासयेत्। अपां वा
एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ
प्रतिष्ठापयति ॥ ९७ ॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यान्दिश्युद्वासयेत्। एष वा
अग्निर्वैश्वानरः। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निनैवैनं वैश्वानरेणाभि प्रवर्तयति।
औदुम्बर्यां शाखायामुद्वासयेत्। ऊर्ग्व उदुम्बरः। अन्नं प्राणः।

शुग्धर्मः ॥ ९८ ॥

इदमहममुष्यामुष्यायणस्य शुचा प्राणमपि दहामीत्याह। शुचैवास्य प्राणमपि दहति। ताजगार्तिमाच्छति। यत्र दर्भा उपदीकसन्तताः स्युः। तदुद्वासयेद्वृष्टिकामस्य। एता वा अपामनूज्झावर्यो नाम। यदर्भाः। असौ खलु वा आदित्य इतो वृष्टिमुदीरयति। असावेवास्मा आदित्यो वृष्टिं नियच्छति। ता आपो नियता धन्वना यन्ति ॥ ९९ ॥

गोः परं उत्तरवेदिंरासते स्थापयति घर्मो यन्ति ॥ १० ॥ [१०]

प्रजापतिः सम्भ्रियमाणः। सम्राट्थसम्भृतः। घर्मः प्रवृक्तः। महावीर उद्वासितः। असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि नामान्यकुरुत। य एवं वेद। विदुरेनं नाम्ना। ब्रह्मवादिनो वदन्ति ॥ १०० ॥

यो वै वसीयांसं यथानाममुपचरति। पुण्यातिं वै स तस्मै कामयते। पुण्यातिमस्मै कामयन्ते। य एवं वेद। तस्मादेवं विद्वान्। घर्म इति दिवाऽऽचक्षीत। सम्राडिति नक्तम्। एते वा एतस्य प्रिये तनुवौ। एते अस्य प्रिये नामनी। प्रिययैवैनं तनुवा ॥ १०१ ॥

प्रियेण नाम्ना समर्द्धयति। कीर्तिरस्य पूर्वागच्छति जनतामायतः। गायत्री देवेभ्योऽपाक्रामत्। तान्देवाः प्रवर्ग्येणैवानु व्यभवन्। प्रवर्ग्येणाम्बुवन्। यच्चतुर्विंशतिकृत्वः प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। गायत्रीमेव तदनु विभवति। गायत्रीमाप्नोति। पूर्वाऽस्य जनं यतः कीर्तिर्गच्छति। वैश्वदेवः सःसन्नः ॥ १०२ ॥

वसवः प्रवृक्तः। सोमोऽभिकीर्यमाणः। आश्विनः पर्यस्यानीयमाने।
मारुतः कथनः। पौष्ण उदन्तः। सारस्वतो विष्यन्दमानः। मैत्रः
शरो गृहीतः। तेज उद्यतः। वायुर्हियमाणः। प्रजापतिरूह्यमानो
वाग्धुतः ॥ १०३ ॥

असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि नामान्यकुरुत।
य एवं वेद। विदुरेन नाम्ना। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यन्मृन्मयमाहुतिं
नाश्नुतेऽथ। कस्मादेषोऽश्नुत इति। वागेष इति ब्रूयात्। वाच्येव
वाचं दधाति ॥ १०४ ॥

तस्मादश्नुते। प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितः। यत्प्रवर्ग्यः।
यत्प्रागवकाशेभ्यः। तेन प्रजा असृजत। अवकाशैर्देवासुरानसृजत।
यदूर्ध्वमवकाशेभ्यः। तेनान्नमसृजत। अन्नं प्रजापतिः।
प्रजापतिर्वावैषः ॥ १०५ ॥

वदन्ति तनुवा सस्सन्नो ह्यमानो वाग्धुतो दधात्येषः ॥ ११ ॥ [११]

सविता भूत्वा प्रथमेऽहन्प्रवृज्यते। तेन कामा एति।
यद्वितीयेऽहन्प्रवृज्यते। अग्निर्भूत्वा देवानेति। यत्तृतीयेऽहन्प्रवृज्यते।
वायुर्भूत्वा प्राणानेति। यच्चतुर्थेऽहन्प्रवृज्यते। आदित्यो
भूत्वा रश्मीनेति। यत्पञ्चमेऽहन्प्रवृज्यते। चन्द्रमा भूत्वा
नक्षत्राण्येति ॥ १०६ ॥

यत्षष्ठेऽहन्प्रवृज्यते। ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमेति। यत्सप्तमेऽहन्प्रवृज्यते।
धाता भूत्वा शक्करीमेति। यदष्टमेऽहन्प्रवृज्यते। बृहस्पतिर्भूत्वा
गायत्रीमेति। यन्नवमेऽहन्प्रवृज्यते। मित्रो भूत्वा त्रिवृतं

इमाँल्लोकानेति। यद्दशमेऽहन्प्रवृज्यते। वरुणो भूत्वा विराजमेति ॥ १०७ ॥
 यदेकादशेऽहन्प्रवृज्यते। इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति। यद्द्वादशेऽहन्प्र-
 वृज्यते। सोमो भूत्वा सुत्यामेति। यत्पुरस्तादुपसदा प्रवृज्यते।
 तस्मादितः पराङ्मूँल्लोकाःस्तपन्नेति। यदुपरिष्ठादुपसदा प्रवृज्यते।
 तस्मादमुतोऽर्वाङ्मूँल्लोकाःस्तपन्नेति। य एवं वेद। ऐव
 तपति ॥ १०८ ॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति ॥ १२ ॥ [१२]

ॐ शं नस्तन्नो मा हासीत् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ सन्त्वा सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं च ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

परेयुवांसं प्रवतो महीरनु बहुभ्यः पन्थामनपस्पशानम्।
वैवस्वतः सङ्गमनं जनानां यमः राजानः हविषा दुवस्यत।
इदं त्वा वस्त्रं प्रथमन्वागन्नपैतदूह यदिहाविभः पुरा। इष्टापूर्तमनु
सम्पश्य दक्षिणां यथा ते दत्तं बहुधा विबन्धुषु। इमौ युनज्मि ते
वह्नी असुनीथाय वोढवै। याभ्यां यमस्य सादनः सुकृतां चापि
गच्छतात्। पूषा त्वेतश्च्यवयतु प्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः। स
त्वैतेभ्यः परिददात्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदत्रैभ्यः। पूषेमा आशा
अनुवेद सर्वाः सो अस्माः अभयतमेन नेषत। स्वस्तिदा अघृणिः
सर्ववीरोऽप्रयुच्छन्पुर एतु प्रविद्वान् ॥ १ ॥

आयुर्विश्वायुः परिपासति त्वा पूषा त्वा पातु प्रपथे पुरस्तात्।
यत्रासते सुकृतो यत्र ते ययुस्तत्र त्वा देवः सविता दधातु। भुवनस्य
पत इदः हविः। अग्नये रयिमते स्वाहा। पुरुषस्य सयावर्यपेदघानि
मृज्महे। यथा नो अत्र नापरः पुरा जरस आयति। पुरुषस्य
सयावरि वि तै प्राणमसि स्रसम्। शरीरेण महीमिहि स्वधयेहि
पितृनुप प्रजयाऽस्मानिहावह। मैवं माःस्ता प्रियेऽहं देवी सती
पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ
पयसाऽभ्याववृत्स्व ॥ २ ॥

इयं नारी पतिलोकं वृणाना निषद्यत उप त्वा मर्त्यं प्रेतम्।

विश्वं पुराणमनु पालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह धौहि।
 उदीर्घं नार्यभि जीवलोकमितासुमेतमुपशेष एहि। हस्तग्राभस्य
 दिधिषोस्त्वमेतत्पत्युर्जनित्वमभि सम्बभूव। सुवर्णं हस्तादाददाना
 मृतस्य श्रियै ब्रह्मणे तेजसे बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा
 विश्वाः स्पृधौ अभिमातीर्जयेम। धनुरहस्तादाददाना मृतस्य
 श्रियै क्षत्रायौजसे बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः
 स्पृधौ अभिमातीर्जयेम। मणिं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै
 विशे पुष्ट्यै बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधौ
 अभिमातीर्जयेम ॥ ३ ॥

इममग्ने चमसं मा विजीह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम्।
 एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृता मादयन्ताम्।
 अग्नेर्वर्म परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा च।
 नेत्वा धृष्णुरहरसा जरहृषाणो दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्ख्यातै। मैनमग्ने
 विदहो माऽभिशौचो माऽस्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम्। यदा
 शृतं करवो जातवेदोऽथेमेनं प्रहिणुतात्पितृभ्यः। शृतं यदा करसि
 जातवेदोऽथेमेनं परिदत्तात्पितृभ्यः। यदा गच्छात्यसुनीतिमेतामथा
 देवानां वशनीर्भवाति। सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वार्तमात्मा द्यां च गच्छ
 पृथिवीं च धर्मणा। अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु
 प्रतितिष्ठा शरीरैः। अजो भागस्तपसा तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु
 तं ते अर्चिः। यास्तै शिवास्तनुवो जातवेदस्ताभिर्वहेम सुकृतां
 यत्र लोकाः। अयं वै त्वमस्मादधि त्वमेतदयं वै तदस्य योनिरसि।
 वैश्वानरः पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदो वहैम सुकृतां यत्र

लोकाः ॥ ४ ॥

विद्वानभ्याववृत्स्वाभिमांतीर्जयेम शरीरिश्चत्वारि च ॥ १ ॥ [१]

य एतस्य पथो गोप्तारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथो रक्षितारस्तेभ्यः
स्वाहा य एतस्य पथोभिरक्षितारस्तेभ्यः स्वाहाऽऽख्यात्रे
स्वाहाऽपाख्यात्रे स्वाहाऽभिलालपते स्वाहाऽपलालपते
स्वाहाऽग्नये कर्मकृते स्वाहा यमत्र नाधीमस्तस्मै स्वाहा।
यस्त इध्मं जभरत्सिष्विदानो मूर्धानं वात तपते त्वाया। दिवो
विश्वस्मात्सीमघायत उरुष्यः। अस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं
जायतां पुनः। अग्नये वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा ॥ ५ ॥

य एतस्य त्वत्पञ्च ॥ २ ॥ [२]

प्र केतुना बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि वृषभो रोरवीति।
दिवश्चिदन्तादुप मामुदानडपामुपस्थे महिषो ववर्ध। इदं त एकं पर
ऊत एकं तृतीयैर्न ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि
प्रियो देवानां परमे सधस्थे। नाके सुपर्णमुप यत्पतन्तः हृदा वेनन्तो
अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं
भुरण्युम्। अतिद्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा।
अथा पितृन्त्सुविदत्राः अपीहि यमेन ये सधमादं मदन्ति। यौ ते
श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसा। ताभ्याः राजन्परि
देह्येनः स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि ॥ ६ ॥

उरुणसावसुतृपावुलुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो वशाः अनु।
तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्ता वसुमध्येह भद्रम्। सोम एकेभ्यः
पवते घृतमेक उपासते। येभ्यो मधु प्रधावति ताश्चिदेवापि

गच्छतात्। ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरांसो ये तनुत्यजः।
 ये वा सहस्रदक्षिणास्ताऽश्विदेवापि गच्छतात्। तपसा ये
 अनाधृष्यास्तपसा ये सुवर्गताः। तपो ये चक्रिरे महत्ताऽश्विदेवापि
 गच्छतात्। अश्मन्वती रेवतीः सः रभध्वमुत्तिष्ठत प्रतरता
 सखायः। अत्रा जहाम ये असन्नशैवाः शिवान् वयमभि
 वाजानुत्तरिम ॥ ७ ॥

यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रः सहस्रधारं विततमन्तरिक्षे।
 येनापुनादिन्द्रमनार्तमात्यै तेनाहं माः सर्वतनुं पुनामि। या
 राष्ट्रात्पन्नादप यन्ति शाखा अभिमृता नृपतिमिच्छमानाः।
 धातुस्ताः सर्वाः पवनेन पूताः प्रजयास्मान्नय्या वर्चसा सः सृजाथ।
 उद्वयं तमसस्पारि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म
 ज्योतिरुत्तमम्। धाता पुनातु सविता पुनातु। अग्नेस्तेजसा सूर्यस्य
 वर्चसा ॥ ८ ॥

धेद्युत्तरिमाष्टौ च ॥ ३ ॥

[३]

यन्ते अग्निममन्थाम वृषभायैव पक्तवे। इमन्तः शमयामसि
 क्षीरेण चोदकेन च। यन्त्वमग्ने समदहस्त्वमु निर्वापया पुनः।
 क्याम्बूरत्र जायतां पाकदूर्वा व्यल्कशा। शीतिके शीतिकावति
 ह्लादुके ह्लादुकावति। मण्डूक्या सुसङ्गमयेमः स्वग्निः शमय। शं ते
 धन्वन्या आपः शमु ते सन्त्वनूक्याः। शं ते समुद्रिया आपः शमु
 ते सन्तु वष्याः। शं ते स्रवन्तीस्तनुवे शमु ते सन्तु कूप्याः। शन्ते
 नीहारो वर्षतु शमु पृष्ठाऽवशीयताम् ॥ ९ ॥

अव॑ सृज॒ पुन॑रग्रे पि॒तृभ्यो॑ यस्त॒ आहु॑तश्चरति स्व॒धाभिः॑ । आयु॑र्वसान्
 उप॑ यातु शेष॑ꣳ सङ्गच्छतां त॒नुवा॑ जातवेदः । सङ्गच्छ॑स्व पि॒तृभिः
 सꣳ स्व॒धाभिः॑ समिष्टापूर्तेन॑ पर॒मे व्यो॑मन् । यत्र॒ भूम्यै॑ वृणसे
 तत्र॑ गच्छ॒ तत्र॑ त्वा देवः स॒विता द॑धातु । यत्ते॑ कृष्णः श॒कुन
 आ॒तुतो॑द पिपीलः सर्प॑ उ॒त वा॒ श्वाप॑दः । अ॒ग्निष्ट॑द्विश्वा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु
 सोम॑श्च यो ब्रा॒ह्मण॑मा॒विवेश॑ । उत्ति॑ष्ठातस्त॒नुवꣳ सम्भ॑रस्व मेह
 गात्र॑मव॒हा मा शरी॑रम् । यत्र॒ भूम्यै॑ वृणसे तत्र॑ गच्छ॒ तत्र॑ त्वा
 देवः स॒विता द॑धातु । इदं॑ त॒ एकं॑ पर॒ ऊत॑ एकं॑ तृतीयेन॒ ज्योति॑षा
 संवि॑शस्व । संवेश॑नस्त॒नुवै चारु॑रेधि प्रि॒यो दे॒वानां॑ पर॒मे स॒धस्थे॑ ।
 उत्ति॑ष्ठ प्रेहि प्र॒द्रवौकः॑ कृ॒णुष्व पर॒मे व्यो॑मन् । यमे॒न त्वं य॒म्या
 संवि॑दानोत्तमन्नाक॒मधि॑ रोहेमम् । अश्म॑न्वती रेवतीर्यद्वै दे॒वस्य॑
 स॒वितुः प॒वित्रं॑ या रा॒ष्ट्रात्प॒न्नादु॒द्वयं॑ तम॑सस्परि॒ धा॒ता पु॑नातु ।
 अ॒स्मात्त्व॑मधि जा॒तोऽसि॑ त्वद॒यं जा॑यतां पुनः । अ॒ग्नये॑ वैश्वान॒राय॑
 सुव॑र्गाय॒ लोका॑य॒ स्वाहा॑ ॥ १० ॥

अवशीयताꣳ सधस्थे पञ्च च ॥ ४ ॥

[४]

आया॑तु देवः सु॒मना॑भि॒रूति॑भिर्य॒मो ह॒वेह॑ प्रय॑ताभि॒रक्ता॑ ।
 आसी॑दताꣳ सुप्र॒यते॑ह ब॒र्हिष्य॑र्जाय॒जात्यै॑ मम॑ शत्रु॒हत्यै॑ । यमे॒
 इव॑ यत॑माने यदै॒तं प्रवा॑म्भर॒न्मानु॑षा दे॒वय॑न्तः । आसी॑दतꣳ स्वमु॒
 लो॒कं वि॑दाने स्वा॒स॒स्थे भ॑वत॒मिन्द॑वे नः । य॒माय॑ सोमꣳ सु॒नुत
 य॒माय॑ जुहु॒ता ह॒विः । य॒मꣳ ह॑ य॒ज्ञो ग॑च्छत्य॒ग्निदू॑तो अर॑ङ्कतः ।
 य॒माय॑ घृ॒तव॑द्धविर्जु॒होत॑ प्र च॒ तिष्ठ॑त । स नो॑ दे॒वेष्वाय॑मद्दी॒र्घमा॑युः प्र
 जी॒वसे॑ । य॒माय॑ मधु॒मत्त॑मꣳ रा॒ज्ञे ह॒व्यं जु॑होतन । इदं॑ नम॒ ऋषि॑भ्यः

पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः ॥ ११ ॥

योऽस्य कौष्ठ्यं जगतः पार्थिवस्यैकं इद्वशी। यमं भङ्ग्यश्रवो गाय यो
राजानपरोध्यः। यमङ्गाय भङ्ग्यश्रवो यो राजानपरोध्यः। येनापो
नद्यौ धन्वानि येन द्यौः पृथिवी दृढा। हिरण्यकक्ष्यान् सुधुरान्
हिरण्याक्षानयः शफान्। अश्वाननश्यतो दानं यमो राजाभि
तिष्ठति। यमो दाधार पृथिवीं यमो विश्वमिदं जगत्। यमाय
सर्वमित्रस्थे यत् प्राणद्वायुरक्षितम्। यथा पञ्च यथा षड्यथा पञ्च
दशर्षयः। यमं यो विद्यात्स ब्रूयाद्यथैक ऋषिर्विजानते ॥ १२ ॥

त्रिकद्रुकेभिः पतति षडुर्वीरेकमिद्वहत्। गायत्री त्रिष्टुच्छन्दांसि
सर्वा ता यम आहिता। अहरहर्नयमानो गामश्वं पुरुषं जगत्।
वैवस्वतो न तृप्यति पञ्चभिर्मानवैर्यमः। वैवस्वते विविच्यन्ते यमे
राजानि ते जनाः। ये चेह सत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवादिनः। ते
राजन्निह विविच्यन्तेऽथा यन्ति त्वामुप। देवाश्च ये नमस्यन्ति
ब्राह्मणाश्चापचित्यति। यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः संपिबते यमः।
अत्रा नो विशपतिः पिता पुराणा अनुवेनति ॥ १३ ॥

पथिकृद्भ्यो विजानतेऽनु वेनति ॥ ५ ॥ [५]

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रमुत्सं शतधारमेतम्। तस्मिन्नेष
पितरं पितामहं प्रपितामहं बिभरत्पिन्वमाने। द्रप्सश्चस्कन्द
पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयय्योनिमनु
सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः। इमं समुद्रं
शतधारमुत्सव्यञ्च्यमानं भुवनस्य मध्यै। घृतन्दुहानामदितिं
जनायाग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन्। अपेत वीत वि च सर्पतातो

येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्भिरक्षुभिर्व्यक्तं यमो
ददात्ववसानमस्मै। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ
आदधे। तेभिर्युज्यन्तामघ्नियाः॥ १४॥

शुनं वाहाः शुनं नाराः शुनं कृषतु लाङ्गलम्। शुनं वरत्रा बध्यन्ताः
शुनमष्टामुदिङ्गय शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम्। शुनासीरा विमां
वाचं यद्विवि चक्रथुः पयः। तेनेमामुप सिञ्चतम्। सीते वन्दामहे
त्वाऽर्वाचीं सुभगे भव। यथा नः सुभगा संसि यथा नः सुफला
संसि। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभिरदिते
शं भव। विमुच्यध्वमघ्निया देवयाना अतारिष्म तमसस्पारमस्य।
ज्योतिरापाम सुवरगन्म॥ १५॥

प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत उदोषधीर्जिहते पिन्वते सुवः।
इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीः रेतसाऽवति।
यथा यमाय हार्म्यमवपन्पञ्च मानवाः। एवं वपामि हार्म्यं यथासाम
जीवलोके भूरयः। चितः स्थ परिचित ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं
पितरौ देवता। प्रजापतिर्वः सादयतु तया देवतया। आप्यायस्व
सन्तै॥ १६॥

अघ्निया अगन्म सप्त च॥ ६॥

[६]

उत्ते तन्नोमि पृथिवीं त्वत्परीमँल्लोकं निदधन्मो अहः रिषम्।
एताः स्थूणां पितरौ धारयन्तु तेऽत्रा यमः सादनात्ते मिनोतु।
उपसर्प मातरं भूमिमेतामुरुव्यचसं पृथिवीः सुशेवाम्। ऊर्णम्रदा
युवतिर्दक्षिणावत्येषा त्वा पातु निर्ऋत्या उपस्थै। उछमञ्चस्व
पृथिवि मा विबाधिताः सूपायनास्मै भव सूपवञ्चना। माता पुत्रं

यथासिचाभ्येनं भूमि वृणु। उछमच्चमाना पृथिवी हि तिष्ठसि सहस्रं
मित उप हि श्रयन्ताम्। ते गृहासौ मधुश्रुतो विश्वाहास्मै शरणाः
सन्त्वत्र। एणीर्धाना हरिणीरर्जुनीः सन्तु धेनवः। तिलवत्सा
ऊर्मस्मै दुहाना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः ॥ १७ ॥

एषा ते यमसादने स्वधा निधीयते गृहे। अक्षितिर्नाम ते असौ। इदं
पितृभ्यः प्रभरेम बर्हिर्देवेभ्यो जीवन्त उत्तरं भरेम। तत्त्वमारोहासो
मेध्यो भवं यमेन त्वं यम्या सव्विंदानः। मा त्वा वृक्षौ सम्बाधिष्टाम्मा
माता पृथिवि त्वम्। पितृन् ह्यत्र गच्छास्येधासं यमराज्यै। मा त्वा
वृक्षौ सम्बाधेथां मा माता पृथिवी मही। वैवस्वतः हि गच्छासि
यमराज्ये विराजसि। नळं प्लवमारोहैतं नळेन पथोऽन्विहि। स त्वं
नळप्लवो भूत्वा सन्तर प्रतरोत्तर ॥ १८ ॥

सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभ्यः पृथिवि शं
भव। षड्ढोता सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं
च धर्मणा। अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा
शरीरैः। परं मृत्यो अनुपरेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
चक्षुष्मते शृण्वते तै ब्रवीमि मा नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान्। शं
वातः शः हि ते घृणिः शमु ते सन्त्वोषधीः। कल्पन्ताम्मे दिशः
शग्माः। पृथिव्यास्त्वा लोके सादयाम्यमुष्य शर्मांसि पितरो देवता।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया। अन्तरिक्षस्य त्वा दिवस्त्वा
दिशां त्वा नाकस्य त्वा पृष्ठे ब्रध्नस्य त्वा विष्टपे सादयाम्यमुष्य शर्मांसि
पितरो देवता। प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया ॥ १९ ॥

अ॒पूप॒वाञ्छृ॒तवा॑श्च॒रुरेह॑ सी॒दतू॒त्तभ्रु॒वन् पृ॒थि॒वीं द्या॒मु॒तोप॑रि।
 यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॒त ये दे॒वाना॑ञ्छृ॒तभा॑गा इ॒ह स्थ।
 ए॒षा ते यम॑सा॒दने स्व॒धा नि॒धीय॑ते गृ॒हेऽसौ। द॒शाक्ष॑रा ता॑
 रक्ष॑स्व ता॒ङ्गोपा॑यस्व तां ते परि॑द॒दामि॑ तस्या॑ त्वा मा द॑भन्पि॒तरौ
 दे॒वता॑। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु॒ तया॑ दे॒वत॑या। अ॒पूप॒वाञ्छृ॒तवा॑न्
 क्षी॒रवा॑न् दधि॒वान्मधु॑माश्च॒रुरेह॑ सी॒दतू॒त्तभ्रु॒वन् पृ॒थि॒वीं द्या॒मु॒तोप॑रि।
 यो॒नि॒कृतः॑ पथि॒कृतः॑ सपर्य॒त ये दे॒वाना॑श्च॒रुत॑भा॒गाः क्षी॒रभा॑गा
 दधि॑भा॒गा मधु॑भा॒गा इ॒ह स्थ। ए॒षा ते यम॑सा॒दने स्व॒धा नि॒धीय॑ते
 गृ॒हेऽसौ। श॒ताक्ष॑रा स॒हस्रा॑क्षरा॒युता॑क्षरा॒ऽच्यु॑ताक्षरा ता॑ रक्ष॑स्व
 ता॒ङ्गोपा॑यस्व तां ते परि॑द॒दामि॑ तस्या॑ त्वा मा द॑भन्पि॒तरौ दे॒वता॑।
 प्र॒जाप॑तिस्त्वा सा॒दय॑तु॒ तया॑ दे॒वत॑या ॥ २० ॥ ८ ॥

अन॑पस्फुरन्तीरु॒त्तर दे॒वत॑या द्वे च॥ ७ ॥ [७]

ए॒तास्ते॑ स्व॒धा अ॒मृताः॑ करोमि॒ यास्ते॑ धा॒नाः परि॑किरा॒म्यत्र॑।
 तास्ते॑ यमः पि॒तृभिः॑ संवि॒दानो॑ऽत्र धे॒नूः का॑म॒दुघाः॑ करोतु।
 त्वा॒मर्जु॑नौष॒धीनां॑ प॒यो ब्र॑ह्माण इ॒द्विदुः॑। तासां॑ त्वा म॒ध्यादा॑ददे
 च॒रुभ्यो॑ अपि॑धातवे। दूर्वा॑णाश्च॒ स्तम्ब॑मा॒हरै॑तां प्रि॒यत॑मां मम।
 इ॒मान्दि॑शं मनु॒ष्याणां॑ भूयि॒ष्ठानु॑ वि रो॒हतु॑। काशा॑नाश्च॒ स्तम्ब॑मा॒हर
 रक्ष॑सामप॒हत्यै॑। य ए॒तस्यै॑ दि॒शः प॑राभ॒वन्न॑घाय॒वो यथा॑
 तेना॑भ॒वान्पुनः॑। दु॒र्भाणा॑श्च॒ स्तम्ब॑मा॒हर पि॑तृणा मोष॒धीं प्रि॒याम्।
 अन्व॑स्यै॒ मूलं॑ जी॒वा॒दनु॑ काण्ड॒मथो॑ फल॑म् ॥ २१ ॥

लो॒कं पृ॒ण ता अ॑स्य सू॒द॒दोह॑सः। शं वा॒तः शं हि॑ ते घृ॒णिः

शमु ते सन्त्वोषधीः। कल्पन्तां ते दिशः सर्वाः। इदमेव मेतोपरा
 मार्तिमाराम काञ्चन। तथा तदश्विभ्यां कृतं मित्रेण वरुणेन च। वरणो
 वारयादिदन्देवो वनस्पतिः। आर्त्यै निरृक्त्यै द्वेषाच्च वनस्पतिः।
 विधृतिरसि विधारयास्मदघा द्वेषांसि शमि शमयास्मदघा
 द्वेषांसि यव यवयास्मदघा द्वेषांसि। पृथिवीं गच्छान्तरिक्षं
 गच्छ दिवं गच्छ दिशो गच्छ सुवर्गच्छ सुवर्गच्छ दिशो गच्छ
 दिवं गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीं गच्छापो वा गच्छ यदि तत्र ते
 हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। अश्मन्वती रेवतीर्यद्वे देवस्य
 सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु ॥ २२ ॥

फलं पुनातु ॥ ८ ॥ [८]

आ रौहतायुर्जरसङ्गणाना अनुपूर्वं यतमाना यतिष्ठ। इह त्वष्टा
 सुजनिमा सुरत्नो दीर्घमायुः करतु जीवसे वः। यथाहान्यनुपूर्वं
 भवन्ति यथर्तव ऋतुभिर्यन्ति क्लृप्ताः। यथा न पूर्वमपरो
 जहात्येवा धातरायूषि कल्पयैषाम्। न हि ते अग्ने तनुवै क्रूरं
 चकार मर्त्यैः। कपिर्बभस्ति तेजनं पुनर्जरायु गौरिव। अप नः
 शोशुचदधमग्ने शुशुध्या रयिम्। अप नः शोशुचदधं मृत्यवे
 स्वाहा। अनङ्गहमन्वारभामहे स्वस्तये। स न इन्द्र इव देवेभ्यो
 वह्निः सम्पारणो भव ॥ २३ ॥

इमे जीवा विमृतैराववर्तिन्नभूद्भद्रा देवहूतिं नो अद्य।
 प्राञ्जोगामानृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरान्दधानाः।
 मृत्योः पदं योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरान्दधानाः।

आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः। इमं जीवेभ्यः परिधिन्दधामि मा नोऽनु गादपरो अर्धमेतम्। शतज्जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युन्दद्गहे पर्वतेन। इमा नारीरविधवाः सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा संमृशन्ताम्। अनश्रवो अनमीवाः सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्नौ। यदाञ्जनत्रैककुदञ्जातं हिमवतस्परि। तेनामृतस्य मूलेनारातीर्जम्भयामसि। यथा त्वमुद्दिनत्स्यौषधे पृथिव्या अधि। एवमिम उद्दिन्दन्तु कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अजोऽस्यजास्मदघा द्वेषांसि यवोऽसि यवयास्मदघा द्वेषांसि ॥ २४ ॥

भव जम्भयामसि त्रीणि च ॥ ९ ॥ [९]

अप नः शोशुचदधमग्ने शुशुध्या रयिम्। अप नः शोशुचदधम्। सुक्षेत्रिया सुगातुया वसूया च यजामहे। अप नः शोशुचदधम्। प्रयद्गन्दिष्ठ एषां प्रास्माकासश्च सूरयः। अप नः शोशुचदधम्। प्रयदग्नेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति सूरयः। अप नः शोशुचदधम्। प्रयत्तै अग्ने सूरयो जायेमहि प्रतै वयम्। अप नः शोशुचदधम् ॥ २५ ॥ त्वं हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि। अप नः शोशुचदधम्। द्विषो नो विश्वतोमुखाऽति नावेव पारय। अप नः शोशुचदधम्। स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्त्यै। अप नः शोशुचदधम्। आपः प्रवणादिव यतीरपास्मत्स्यन्दतामघम्। अप नः शोशुचदधम्। उद्वनादुदकानीवापास्मत्स्यन्दतामघम्। अप नः शोशुचदधम्। आनन्दाय प्रमोदाय पुनरागां स्वान्गृहान्। अप नः शोशुचदधम्। न वै तत्र प्रमीयते गौरश्चः पुरुषः पशुः।

यत्रेदं ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनायकमप नः शोशुचदघम् ॥ २६ ॥

अघमघं चत्वारि च ॥ १० ॥ [१०]

अपश्याम युवतिमाचरन्तीं मृताय जीवां परिणीयमानाम् ।
अन्धेन या तमसा प्रावृताऽसि प्राचीमवाचीमवयन्नरिष्ट्यै । मयैतां
माऽस्तां श्रियमाणा देवी सती पितृलोकं यदैषि । विश्ववारा
नभसा संव्ययन्त्युभौ नौ लोकौ पयसाऽऽवृणीहि । रयिष्ठामग्निं
मधुमन्तमूर्मिणमूर्जः सन्तं त्वा पयसोप सःसदेम । सः रय्या
समु वर्चसा सचस्वा नः स्वस्तये । ये जीवा ये च मृता ये जाता
ये च जन्त्याः । तेभ्यो घृतस्य धारयितुं मधुधारा व्युन्दती । माता
रुद्राणान्दुहिता वसूनाऽऽ स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः । प्रणुवोचं
चिकितुषे जनाय मागामनागामदिति वधिष्ट । पितृदकं तृणान्यत्तु ।
ओमुत्सृजत ॥ २७ ॥

वधिष्ट द्वे च ॥ ११ ॥ [११]

सुमङ्गलीरियं वधूरिमाः समेत पश्यत । सौभाग्यमस्यै
दत्त्वायाथास्तं वि परेतन । इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्राः सुभगा
कुरु । दशास्यां पुत्राना धौहि पतिमेकादशं कृधि ॥ आवहन्ती
वितन्वाना । कुर्वाणा चीरमात्मनः । वासाःसि मम गावश्च ।
अन्नपाने च सर्वदा । ततो मे श्रियमावह ।
सन्त्वा सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं च ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली ॥

शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा । शं न इन्द्रो बृहस्पतिः ।
 शं नो विष्णुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं
 ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि । ऋतं वदिष्यामि । सत्यं
 वदिष्यामि । तन्मामवतु । तद्वक्तारमवतु । अवतु माम् । अवतु
 वक्तारम् । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ १ ॥

सत्यं वदिष्यामि पञ्च च ॥ १ ॥ [१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः । वर्णः स्वरः । मात्रा बलम् । सामं सन्तानः ।
 इत्युक्तः शीक्षाध्यायः ॥ २ ॥

शीक्षां पञ्च ॥ २ ॥ [२]

सह नौ यशः । सह नौ ब्रह्मवर्चसम् । अथातः संहिताया उपनिषदं
 व्याख्यास्यामः । पञ्चस्वधिकरणेषु । अधिलोकमधिज्यौतिषमधि-
 विद्यमधिप्रजमध्यात्मम् । ता महासंहिता इत्याचक्षते ।
 अथाधिलोकम् । पृथिवी पूर्वरूपम् । द्यौरुत्तररूपम् । आकाशः
 सन्धिः ॥ ३ ॥

वायुः सन्धानम् । इत्यधिलोकम् । अथाधिज्यौतिषम् । अग्निः
 पूर्वरूपम् । आदित्य उत्तररूपम् । आपः सन्धिः । वैद्युतः
 सन्धानम् । इत्यधिज्यौतिषम् । अथाधिविद्यम् । आचार्यः
 पूर्वरूपम् ॥ ४ ॥

अन्तेवास्युत्तररूपम् । विद्या सन्धिः । प्रवचनं सन्धानम् ।
 इत्यधिविद्यम् । अथाधिप्रजम् । माता पूर्वरूपम् । पितोत्तररूपम् ।
 प्रजा सन्धिः । प्रजननं सन्धानम् । इत्यधिप्रजम् ॥ ५ ॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
 वाक्स्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
 महासं॒हिताः। य एवमेता महासं॒हिता व्याख्याता वेद।
 सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण
 लोकेन॥ ६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ ३॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव। स
 मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देव धारणो भूयासम्। शरीरं
 मे विचरषणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कणाभ्यां भूरि विश्रुवम्।
 ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयापिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती
 वितन्वाना॥ ७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
 सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा। आ मा
 यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि माऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। प्र
 माऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमा यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा।
 शमा यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥ ८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा। तं त्वा भग
 प्रविशानि स्वाहा। स मा भग प्रविश स्वाहा। तस्मिन्त्सहस्रशारवे।
 निभगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथापः प्रवता यन्ति। यथा मासा
 अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः। धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा।
 प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां पद्यस्व॥ ९॥

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः ॥ १० ॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूंषि ॥ ११ ॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति ॥ १२ ॥

असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च ॥ ५ ॥

[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ ॥ १३ ॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्नोति स्वाराज्यम्। आप्नोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म। सत्यात्मप्राणारामं मन आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्। इति प्राचीनयोग्योपास्व ॥ १४ ॥

वायावमृतमेकं च॥६॥ _____ [६]

पृथिव्यन्तरिक्षन्धौर्दिशौऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमा
नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा।
इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान उदानः समानः।
चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्त्वक्। चर्म मांसं स्नावास्थि मज्जा।
एतदधि विधाय र्षिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तैर्नैव पाङ्क्तं
स्पृणोतीति॥ १५॥

सर्वमेकं च॥७॥ _____ [७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति ह स्म
वा अप्योश्चावयेत्याश्चावयन्ति। ओमिति सामानि गायन्ति।
ओंशोमिति शस्त्राणि शंसन्ति। ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं
प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसूति। ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति।
ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्नवानीति। ब्रह्मैवो-
पाप्नोति॥ १६॥

ओन्दश॥८॥ _____ [८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च।
तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च
स्वाध्यायप्रवचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं
च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च।
मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च।
प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च।

सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः।
स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि तपस्तद्धि
तपः ॥ १७ ॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट् ॥ १८ ॥ — [९]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठङ्गिरेरिव। ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव
स्वमृतमस्मि। द्रविणं सर्वर्चसम्। सुमेधा अमृतोक्षितः। इति
त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम् ॥ १८ ॥

अहं षट् ॥ १९ ॥ — [१०] वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं
वद। धर्मं चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियन्धनमाहृत्य
प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम् ॥ १९ ॥

देवपितृकार्याभ्यान्न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो भव।
आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि कर्माणि।
तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं सुचरितानि।
तानि त्वयोपास्यानि ॥ २० ॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः। तेषां त्वयाऽऽसनेन
प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। हिया
देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा
वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात् ॥ २१ ॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः
स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः। अथाभ्याख्यातेषु। ये

तत्र ब्राह्मणाः सम्मरुशिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः
स्युः। यथा तै तेषु वर्तेरन्। तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष
उपदेशः। एषा वैदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्।
एवमु चैतदुपास्यम्॥ २२ ॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान् प्रमदितुव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्स च॥ ११ ॥ [११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः।
शं नो विष्णुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव
प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्।
सत्यमवादिषम्। तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्।
आवीद्वक्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ २३ ॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥ १२ ॥ [१२]

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि
नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ब्रह्मविदाप्नोति परम्। तदेषाभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म। यो
वेदं निहितं जुहायां परमे व्योमन्। सौऽश्रुते सर्वान्कामान्त्सह।
ब्रह्मणा विपश्चितेति। तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः।
आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यः पृथिवी।
पृथिव्या ओषधयः। ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात्पुरुषः। स वा
एष पुरुषोऽन्नरसमयः। तस्येदमेव शिरः। अयन्दक्षिणः पक्षः।
अयमुत्तरः पक्षः। अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको

भवति ॥ १ ॥

अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। याः काश्च पृथिवीं श्रिताः। अथो
अन्नैर्नैव जीवन्ति। अथैनदपि यन्त्यन्ततः। अन्नं हि भूतानां
ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वौषधमुच्यते। सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं
ब्रह्मोपासते। अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वौषधमुच्यते।
अन्नाद्भूतानि जायन्ते। जातान्यन्नेन वर्धन्ते। अद्यतेऽस्ति च
भूतानि। तस्मादन्नं तदुच्यत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्।
अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध
एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राण एव
शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति ॥ २ ॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो हि
भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त आयुरयन्ति। ये
प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यत
इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात्
प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा
एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः।
तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश
आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति ॥ ३ ॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्।
न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य।
तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः।

तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्।
अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतन्दक्षिणः पक्षः।
सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष
श्लोको भवति ॥ ४ ॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म
ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरं
पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्त्समश्नुत इति। तस्यैष एव शरीर
आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर
आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य
पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो
दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं
प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति ॥ ५ ॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद।
सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः
पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चन
गच्छती(३) ॥ आहौ विद्वानमुँल्लोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३)
उ। सौऽकामयत। बहु स्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा। इदं सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानु
प्राविशत्। तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च।
निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं चानृतं च
सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तत्सत्यमित्याचक्षते। तदप्येष श्लोको
भवति ॥ ६ ॥

असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत। तदात्मानं स्वयमकुरुत। तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै तत्सुकृतम्। रसो वै सः। रसं ह्येवायल्लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते। अथ सोऽभयङ्गतो भवति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति ॥ ७ ॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको मानुष आनन्दः। ते ये शतं मानुषा आनन्दाः। स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः। स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः। स एकः पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दाः। स एक आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः। स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः। स एको देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं देवानामानन्दाः। स एक इन्द्रस्यानन्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतमिन्द्रस्यानन्दाः।
 स एको बृहस्पतेरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
 ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः। स एकः प्रजापतेरानन्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः।
 स एको ब्रह्मण आनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। स
 यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्ग्रामति। एतं
 प्राणमयमात्मानमुपसङ्ग्रामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्ग्रामति।
 एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्ग्रामति। एतमानन्दमयमात्मानमुप-
 सङ्ग्रामति। तदप्येष श्लोको भवति ॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
 विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एतं ह वाचं न तपति। किमहं
 साधु नाकरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते
 आत्मानं स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं स्पृणुते। य एवं
 वेद। इत्युपनिषत् ॥९॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तस्मा एतत्प्रौवाच। अन्नं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं मनो वाचमिति। त५ होवाच। यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभि संविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा ॥ १ ॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाद्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा ॥ २ ॥

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात्। प्राणाद्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा ॥ ३ ॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति।

त५ हौवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा ॥ ४ ॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाच्चैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ हौवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा ॥ ५ ॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाच्चैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या ॥ ६ ॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्व्रतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या ॥ ७ ॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्व्रतम्। आपो वा अन्नम्। ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या ॥ ८ ॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वतम्। पृथिवी वा अन्नम्। आकाशोऽन्नादः।
 पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता।
 तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद
 प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया
 पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या ॥ ९ ॥

न कञ्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वतम्। तस्माद्यया कया
 च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते।
 एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै
 मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै
 अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते। य एवं
 वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मेति
 हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति पायौ। इति मानुषीः
 समाज्ञाः। अथ दैवीः। तृप्तिरिति वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश
 इति पशुषु। ज्योतिरिति नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे।
 सर्वमित्याकाशे। तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह
 इत्युपासीत। महान्भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भवति।
 तन्नम इत्युपासीत। नम्यन्तैऽस्मै कामाः। तद्वह्नेत्युपासीत।
 ब्रह्मवान्भवति। तद्वह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं म्रियन्ते
 द्विषन्तः सपत्नाः। परि यैऽप्रिया भ्रातृव्याः। स यश्चायं पुरुषे।
 यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य।
 एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य।
 एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुप-

सङ्क्रम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। इमाल्लोकान्कामाप्नी
 कामरूप्यनुसञ्चरन्। एतत्साम गायन्नास्ते। हा(३) वु हा(३)
 वु हा(३) वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)-
 ऽहमन्नादो(२)ऽहमन्नादः। अह॑ श्लोक॑कृदह॑ श्लोक॑कृदह॑
 श्लोक॑कृत्। अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्य। पूर्वं देवेभ्यो
 अमृतस्य ना(३) भाइ। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) द्वि। अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्। सुवर्न
 ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत् ॥ १० ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

अम्भस्यपारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान्। शुकेण
ज्योतींषि समनुप्रविष्टः प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ॥ यस्मिन्निदं
सं च विचैति सर्वं यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। तदेव भूतं
तदु भव्यमा इदं तदक्षरे परमे व्योमन् ॥ येनावृतं खं च दिवं महीं
च येनादित्यस्तपति तेजसा भ्राजसा च। यमन्तः समुद्रे कवयो
वयन्ति यदक्षरे परमे प्रजाः ॥ यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोयेन
जीवान्व्यसंसर्ज भूम्याम्। यदोषधीभिः पुरुषान्पशूँश्च विवेश
भूतानि चराचराणि ॥ अतः परं नान्यदणीयसं हि परात्परं
यन्महतो महान्तम्। यदैकमव्यक्तमनन्तरूपं विश्वं पुराणं तमसः
परस्तात् ॥ १ ॥

तदेवर्तं तदु सत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम्। इष्टापूर्तं
बहुधा जातं जायमानं विश्वं विभर्ति भुवनस्य नाभिः ॥
तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तदु चन्द्रमाः। तदेव शुक्रममृतं
तद्ब्रह्म तदापः स प्रजापतिः ॥ सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः
पुरुषादधि। कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः ॥ अर्द्धमासा
मासा ऋतवः संवत्सरश्च कल्पताम्। स आपः प्रदुघे उभे इमे
अन्तरिक्षमथो सुवः ॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यञ्चं न मध्ये परिजग्रभत्। न
तस्येशे कश्चन तस्य नाम महद्यशः ॥ २ ॥

न सन्दृशेति तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
हृदा मनीषा मनसाऽभिक्लृप्तो य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥

अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ ॥ एष हि देवः प्रदिशो नु
 सर्वाः पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अन्तः। स विजायमानः स
 जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति विश्वतोमुखः ॥ विश्वतश्चक्षुरुत
 विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सं
 पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः ॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि
 विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं सं च विचैकं स
 ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु। प्र तद्वोचे अमृतं नु विद्वान्गन्धर्वो नाम
 निहितज्जुहासु ॥ ३ ॥

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिताऽसत्। स
 नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा।
 यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त। परि
 द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः परि लोकान् परि दिशः परि सुवः।
 ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। परीत्य
 लोकान्परीत्य भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः
 प्रथमजा ऋतस्यऽऽत्मनऽऽत्मानमभिसम्बभूव। सदसस्पतिमद्भुतं
 प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनि मेधामयासिषम्। उद्दीप्यस्व
 जातवेदोऽपघ्नन्निरृतिं मम ॥ ४ ॥

पशूँश्च मह्यमावह जीवनं च दिशो दिश। मा नो हिंसीजातवेदो
 गामश्च पुरुषं जगत्। अबिभ्रदग्न आगहि श्रिया मा परिपातय।
 पुरुषस्य विद्म सहस्राक्षस्य महादेवस्य धीमहि। तन्नो रुद्रः
 प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो रुद्रः
 प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्तिः

प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपक्षाय धीमहि ॥ ५ ॥

तन्नो गरुडः प्रचोदयात्। कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि
धीमहि। तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्। नारायणाय विद्महे वासुदेवाय
धीमहि। तन्नो विष्णुः प्रचोदयात्। सहस्रपरमा देवी शतमूला
शताङ्कुरा। सर्वं हरतु मे पापन्दूर्वा दुस्वप्ननाशिनी। अश्वक्रान्ते
रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरा। शिरसा धारिता देवी रक्षस्व मां
पदे पदे। उद्धृतासि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना ॥ ६ ॥

भूमिर्द्धेनुर्धरणी लोकधारिणी। मृत्तिके हन मे पापं यन्मया दुष्कृतं
कृतम्। त्वया हतेन पापेन जीवामि शरदः शतम्। मृत्तिके
देहि मे पुष्टिं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम्। गन्धद्वारान्दुराधर्षान्नित्यपुष्टं
करीषिणीम्। ईश्वरी सर्वभूतानां त्वामिहोपह्वये श्रियम्। हिरण्यशृङ्गं
वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः। यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च
प्रतिग्रहः। यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो
वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनन्तु पुनः पुनः ॥ ७ ॥

सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्मः। नमोऽग्नयेऽप्सुमते नम इन्द्राय नमो वरुणाय
नमो वारुण्यै नमोऽद्भ्यः। यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशान्तं
तदपगच्छतात्। अत्याशनादतीपानाद्यच्च उग्रात् प्रतिग्रहात्। तन्मे
वरुणो राजा पाणिना ह्यवमरशतु। सोऽहमपापो विरजो निर्मुक्तो
मुक्तकिल्बिषः। नाकस्य पृष्ठमारुह्य गच्छेद्ब्रह्मसलोकताम्। इमं मे
गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं सचता परुष्ण्या। असिक्रिया

मरुद्वृधे वितस्तयाऽऽर्जीकीये शृणुह्या सुषोमया। ऋतं च सत्यं
चाभीद्वात्तपसोऽध्यजायत ॥ ८ ॥

ततो रात्रिरजायत ततः समुद्रो अर्णवः। समुद्रादर्णवादधि
संवत्सरो अजायत। अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी।
सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत्। दिवं च पृथिवीं
चान्तरिक्षमथो सुवः। यत्पृथिव्यां रजस्व मान्तरिक्षे विरोदसी।
इमांस्तदापो वरुणः पुनात्वधमर्षणः। एष भूतस्य भव्ये
भुवनस्य गोप्ता। एष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्हरिण्मयम्।
द्यावापृथिव्योर्हरिण्मयं सञ्श्रितं सुवः ॥ ९ ॥

स नः सुवः सञ्शिक्षाधि। आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि।
ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि। योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि।
अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा। अकार्यकार्यवकीर्णी स्तेनो भ्रूणहा
गुरुतल्पगः। वरुणोऽपामधमर्षणस्तस्मात्पापात् प्रमुच्यते। रजो
भूमिस्त्वमां रोदयस्व प्रवदन्ति धीराः। पुनन्तु ऋषयः पुनन्तु
वसवः पुनातु वरुणः पुनात्वधमर्षणः। आक्रान्तसमुद्रः प्रथमे
विधर्मं जनयन्प्रजा भुवनस्य राजा ॥ १० ॥

वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमौ वावृधे सुवान इन्दुः।
जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निजहाति वेदः। स नः
पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः। तामग्निवर्णां
तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम्। दुर्गान्देवीं
शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः। अग्ने त्वं पारया नव्यौ

अस्मान्त्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा। पृथ्वी बहुला न उर्वी
भवा तोकाय तनयाय शय्योः। विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं
न नावा दुरिताति पर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोऽस्माकं
बोध्यविता तनूनाम्। पृतनाजितः सहमानमग्निमुग्रः हुवेम
परमात्सधस्थात्। स नः परषदति दुर्गाणि विश्वा क्षामदेवो अति
दुरिताऽत्यग्निः। प्रत्नोषि कमीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च
सत्सि। स्वाञ्चाग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौभगमायजस्व ॥ ११ ॥

परस्ताद्यशो गुहासु मम सुवर्णपक्षाय धीमहि शतबाहुना पुनः पुनरजायत सुवो राजा सधस्थात्क्षीणि च।

१।॥१॥ [१]

भूरग्नये पृथिव्यै स्वाहा भुवो वायवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा सुवरादित्याय
दिवे स्वाहा भूर्भुवः सुवश्चन्द्रमसे दिग्भ्यः स्वाहा नमो देवेभ्यः स्वधा
पितृभ्यो भूर्भुवः सुवरोम् ॥ १२ ॥

[२]

भूरन्नमग्नये पृथिव्यै स्वाहा भुवोऽन्नं वायवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा
सुवरन्नमादित्याय दिवे स्वाहा भूर्भुवः सुवरन्नं चन्द्रमसे दिग्भ्यः
स्वाहा नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवरन्नमोम् ॥ १३ ॥

[३]

भूरग्नये च पृथिव्यै च महते च स्वाहा भुवो वायवे चान्तरिक्षाय च
महते च स्वाहा सुवरादित्याय च दिवे च महते च स्वाहा भूर्भुवः
सुवश्चन्द्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते च स्वाहा नमो देवेभ्यः
स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवर्महरोम् ॥ १४ ॥

[४]

पाहि नो अ॒ग्न ए॒न॒से स्वा॒हा । पाहि नो वि॒श्ववे॒द॒से स्वा॒हा । य॒ज्ञं पाहि
वि॒भा॒व॒सो स्वा॒हा । सर्वं पाहि श॒त॒क्र॒तो स्वा॒हा ॥ १५ ॥

[५]

य॒श्छ॒न्द॒सामृ॒षभो वि॒श्वरू॒पश्छ॒न्दो॑भ्य॒श्छ॒न्दा॑ऽस्यावि॒वेशः । स॒ताऽ
शि॒ष्यः पु॒रोवा॒चो॑प॒निष॒दिन्द्रो॑ ज्येष्ठ इ॒न्द्रिया॒य ऋ॒षिभ्यो॑ नमो॑ दे॒वेभ्यः
स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः सु॒वरो॑म् ॥ १६ ॥

[६]

नमो॑ ब्र॒ह्म॒णे धा॒रणं॑ मे अ॒स्त्वनि॒रा॒कर॒णन्धा॒रयि॑ता भू॒यासं॑ कर्ण॑योः
श्रु॒तं मा च्यो॑द्वं म॒मामु॒ष्य ओम् ॥ १७ ॥

[७]

ऋ॒तं तपः॑ स॒त्यं तपः॑ श्रु॒तं तपः॑ शा॒न्तं तपो॑ दा॒नं तपो॑ य॒ज्ञस्तपो॑
भूर्भुवः॑ सु॒वर्ब्र॒ह्मैत॒दुपा॑स्यै॒तत्तपः॑ ॥ १८ ॥

[८]

यथा॑ वृ॒क्षस्य॑ संपु॒ष्पित॑स्य दू॒राद्गन्धो॑ वा॒त्ये॒वं पु॒ण्यस्य॑ क॒र्मणो॑
दू॒राद्गन्धो॑ वा॒ति यथा॑ऽसि॒धारां॑ क॒र्तेऽव॑हितामव॒क्रामे॑द्यद्यु॒वे यु॒वे ह वा॑
वि॒ह्वदि॑ष्यामि क॒र्तं प॑तिष्यामीत्ये॒वम॑नृ॒तादा॑त्मानं जुगुप्सै॒त् ॥ १९ ॥

अ॒जो॑न्यः सु॒व नाभिः॑ सर्व॑म॒ष्टौ च॑ ॥ १० ॥

[९]

अ॒णो॒रणी॑यान्म॒हतो॑ म॒ही॒याना॑त्मा गु॒हायां॑ नि॒र्हितो॑ऽस्य ज॒न्तोः ।
तम॑क्र॒तुं प॒श्यति॑ वी॒तशो॑को धा॒तुः प्र॒सादा॑न्महि॒मान॑मी॒शम् ।

सप्त प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः समिधः सप्त जिह्वाः।
 सप्त इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा गुहाशयां निहिताः सप्तसप्त।
 अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः।
 अतश्च विश्वा ओषधयो रसाश्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा।
 ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्।
 श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्।
 अजामेकाल्लोहितशुक्लकृष्णां बर्हीं प्रजां जनयन्तीं सरूपाम्। अजो
 ह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः ॥ २० ॥

हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
 नृषद्वरसदृतसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्।
 यस्माज्जाता न परा नैव किं चनास य आविवेश भुवनानि विश्वा।
 प्रजापतिः प्रजया संविदानस्त्रीणि ज्योतींषि सचते स षोडशी।
 विधर्तारं हवामहे वसोः कुविद्वनाति नः। सवितारन्नृचक्षसम्।
 अद्या नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुष्वप्रियं
 सुव। विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुव। यद्भद्रं तन्म आ
 सुव ॥ २१ ॥

मधु वातां ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः।
 मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु द्यौरस्तु नः
 पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमां अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो
 भवन्तु नः। घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतमुवस्य
 धाम। अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम्।

समुद्रादूर्मिमधुमां॑ उदारदुपां॑ शुना॒ सममृतत्वमानट्। घृतस्य॒
नाम॒ गुह्यं॒ यदस्ति॒ जिह्वा॒ देवानाममृतस्य॒ नाभिः॑ ॥ २२ ॥

वयं॒ नाम॒ प्रब्र॑वामा॒ घृतेना॒स्मिन् यज्ञे॒ धारयामा॒ नमो॑भिः। उप॒
ब्रह्मा॒शृण्वच्छस्यमानं॒ चतुः॒ शृङ्गोवमी॒द्रौर ए॒तत्। च॒त्वारि॒ शृङ्गा
त्रयो॑ अस्य॒ पादा॒ द्वे शी॒र्षे स॒प्त हस्ता॑सो अस्य। त्रिधा॑ बद्धो
वृष॒भो रौर॑वीति॒ महो॒ देवो॒ मर्त्यां॑ आ॒र्विवेश॑। त्रिधा॑ हितं
प॒णिभिर्गुह्य॑मानं॒ ज्ञवि॒ देवासो॑ घृतमन्वविन्दन्। इन्द्र॒ एकं॑ सूर्य
एकं॑ जजान॒ वेना॑देकं॒ स्व॒धया॒ निष्ट॑तक्षुः। यो दे॒वानां॑ प्रथ॒मं
पुर॑स्ताद्वि॒श्वा॒धिको॑ रु॒द्रो म॒हर्षिः॑। हिर॒ण्यग॒र्भं पश्य॑त॒ जाय॑मानं॒
स नो॑ दे॒वः शु॒भया॒ स्मृत्या॒ संयु॑नक्तु। यस्मा॒त्परं॑ ना॒पर॑मस्ति
किञ्चि॒द्यस्मां॑ नाणी॒यो न ज्यायो॑ऽस्ति॒ कश्चित्। वृ॒क्ष इ॒व स्तब्धो॒ दिवि॑
तिष्ठ॒त्येक॑स्तेनेदं॒ पूर्णं॒ पुरु॑षेण॒ सर्वम्॑ ॥ २३ ॥

न कर्म॑णा॒ न प्र॒जया॒ धने॑न॒ त्यागे॑नैके॒ अमृत॑त्वमा॒नशुः॑।
परे॑ण॒ नाकं॒ निहि॑त॒ङ्गुहा॑यां॒ विभ्रा॑जते॒ यद्य॑तयो॒ विश॑न्ति।
वेदा॒न्तवि॒ज्ञान॑सुनि॒श्चिता॒र्थाः स॒न्ध्या॒सयो॒गाद्य॑तयः॒ शुद्ध॑सत्वाः॑।
ते ब्र॒ह्मलो॒के तु॒ परा॑न्त॒काले॒ परा॑मृता॒त्परि॑मुच्यन्ति॒ सर्वे॑। द॒हं
वि॒पापं॑ प॒रमे॑श्मभूतं॒ यत्पु॑ण्डरी॒कं पुर॑म॒ध्यसं॑स्थम्। तत्रा॒पि
द॒हङ्ग॑गनं॒ विशो॑क॒स्तस्मिन्॒ यद॑न्त॒स्तदु॒पासि॑तव्यम्। यद्वेदादौ॒ स्वरः॑
प्रो॒क्तो वेदा॑न्ते॒ च प्र॒तिष्ठि॑तः। तस्य॒ प्रकृ॑तिली॒नस्य॒ यः परः॑ स
म॒हेश्वरः॑ ॥ २४ ॥

ना॒रा॒यणः॑ स्थि॒तो व्य॒वस्थि॑तश्च॒त्वारि॑ च ॥ ११ ॥

[१०]

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्। विश्वं नारायणं देवमक्षरं
परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम्।
विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति। पतिं विश्वस्यात्मे श्वरं
शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्।
नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायणपरो ज्योतिरात्मा
नारायणः परः। यच्च किं चिज्जगत्यस्मिन्दृश्यते श्रूयतेऽपि वा।
अन्तर्बहिश्च तत्सर्वव्याप्यं नारायणः स्थितः ॥ २५ ॥

अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोशप्रतीकाशं
हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि
तिष्ठति। हृदयं तद्विजानीयाद्विश्वस्यायतनं महत्। सन्ततं
सिराभिस्तु लम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं
तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतौमुखः।
सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठं नाहारमजरः कविः। सन्तापयति
स्वन्देहमापादतलमस्तकम्। तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा
व्यवस्थितः। नीलतौयदमध्यस्था विद्युल्लेखेव भास्वरा।
नीवारशूकवत्तन्वी पीताभास्यात्तनूपमा। तस्याः शिखाया
मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोऽक्षरः
परमः स्वराट् ॥ २६ ॥

[११]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषङ्गुष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं
विश्वरूपाय वै नमः ॥ २७ ॥

[१२]

आ॒दि॒त्यो वा ए॒ष ए॒तन्म॒ण्डलं॑ त॒पति॑ तत्र॒ ता ऋ॒चस्त॒दृचां॑ म॒ण्डलं॑
 स ऋ॒चां लो॒कोऽथ॑ य ए॒ष ए॒तस्मिन्म॒ण्डले॑ऽर्चि॒र्दीप्य॑ते तानि॒ सामा॑नि
 स सा॒म्राम्म॒ण्डलं॑ स सा॒म्रां लो॒कोऽथ॑ य ए॒ष ए॒तस्मिन्म॒ण्डले॑ऽर्चि॒षि
 पु॒रुष॑स्तानि॒ यजू॑षि स यजु॑षां म॒ण्डलं॑ स यजु॑षां लो॒कः सैषा
 त्र॒य्येव॑ वि॒द्या त॑पति॒ य एषो॑ऽन्तरा॒दित्ये॑ हि॒रण्म॑यः पु॒रुषः॑ ॥ २८ ॥

[१३]

आ॒दि॒त्यो वै तेज॑ ओजो॒ बलं॑ यशश्चक्षुः॒ श्रोत्र॑मा॒त्मा मनो॑
 म॒न्युर्मनु॑र्मृत्युः स॒त्यो मि॒त्रो वा॒युरा॑काशः प्रा॒णो लो॒कपा॑लः कः
 किं कं तत्स॒त्यम॒न्नमा॑यु॒रमृतौ॑ जी॒वो वि॒श्वः क॒तमः स्व॑य॒म्भुः
 प्र॒जाप॑तिः संवत्सर॒ इति॑ संवत्सरो॑ऽसावा॒दित्यो॑ य ए॒ष पु॒रुष ए॒ष
 भू॒ताना॑मधि॒पति॑र्ब्रह्म॒णः सा॑यु॒ज्यं स॒लोक॑ता॒माप्नो॑त्येता॒सामे॒व
 दे॒वता॑नां॒ सायु॑ज्यं सा॒र्ष्टितां॑ स॒मानलो॑कता॒माप्नो॑ति॒ य ए॒वं
 वेदै॑त्युपनिषत् ॥ २९ ॥

[१४]

घृ॒णिः सूर्य॑ आ॒दि॒त्योम॑र्चयन्ति॒ तपः॑ स॒त्यं मधु॑ क्षरन्ति॒ तद्व॒ह्म तदा॑प
 आपो॒ ज्योती॑रसो॒ऽमृतं॑ ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सु॒वरो॑म ॥ ३० ॥

[१५]

सर्वो॑ वै रु॒द्रस्तस्मै॑ रु॒द्राय॑ नमो॑ अस्तु। पु॒रुषो॑ वै रु॒द्रः सन्म॒हो नमो॑
 नमः॑। वि॒श्वं भू॒तं भु॒वनं॑ चि॒त्रं ब॒हुधा॑ जा॒तं जा॒यमानं॑ च॒ यत्। सर्वो॑
 ह्येष॑ रु॒द्रस्तस्मै॑ रु॒द्राय॑ नमो॑ अस्तु ॥ ३१ ॥

[१६]

कद्रुद्राय प्रचैतसे मीढुष्टमाय तव्यसे। वोचेम शन्तमं हृदे। सर्वो
ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ ३२ ॥

[१७]

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यपतयेऽम्बिकापतये उमापतये नमो
नमः ॥ ३३ ॥

[१८]

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रतिष्ठिताः प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठन्त्यथो
प्रतिष्ठित्यै ॥ ३४ ॥

। २०।

[१९]

कृणुष्व पाज इति पञ्च ॥ ३५ ॥

[२०]

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां माता
मेदिनी महती मही सावित्री गायत्री जगत्पुर्वी पृथ्वी बहुला विश्वा
भूता कतमा का या सा सत्येत्यमृतेति वसिष्ठः ॥ ३६ ॥

[२१]

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः
पशव आपोऽमृतमापोऽन्नमापः सम्राडापो विराडापः
स्वराडापश्छन्दाऽस्यापो ज्योतीऽष्यापः सत्यमापः सर्वा
देवता आपो भूर्भुवः सुवराप ओम् ॥ ३७ ॥

[२२]

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं
मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहः स्वाहा ॥ ३८ ॥

[२३]

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्।
यदह्ना पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण
शिश्ना। अहस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं
माममृतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥ ३९ ॥

[२४]

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्।
यद्रात्रिया पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण
शिश्ना। रात्रिस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं
माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥ ४० ॥

[२५]

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसंमितम्। गायत्रीञ्छन्दसां
मातेदं ब्रह्म जुषस्व नः। ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि
भ्राजोऽसि देवानान्ध्याम् नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि
सर्वायुरभिभूरोङ्गायत्रीमावाहयामि ॥ ४१ ॥

[२६]

ओं भूः। ओं भुवः। ओं सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं

तपः। ओ३ सत्यम्। ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि।
धियो यो नः प्रचोदयात्। ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः
सुवरोम् ॥ ४२ ॥ । २८।

[२७]

ओं भूर्भुवः सुवर्महर्जनस्तपः सत्यं तद्ब्रह्म तदाप आपो
ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम् ॥ ४३ ॥

[२८]

ओं तद्ब्रह्म। ओं तद्वायुः। ओं तदात्मा। ओं तत्सर्वम्। ओं
तत्पुरोर्नमः ॥ ४४ ॥

उत्तमे शिखरे देवी भूम्यां पर्वतमूर्धनि। ब्राह्मणेभ्यो ह्यनुज्ञानं गच्छ
देवि यथासुखम् ॥ ४५ ॥

[२९]

। ३१।

ओमन्तश्चरति भूतेषु गुहायां विश्वमूर्तिषु। त्वं यज्ञस्त्वं विष्णुस्त्वं
वषट्कारस्त्वं रुद्रस्त्वं ब्रह्मा त्वं प्रजापतिः ॥ ४६ ॥

[३०]

अमृतोपस्तरणमसि ॥ ४७ ॥

[३१]

प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि। प्राणाय स्वाहा। अपाने निविष्टोऽमृतं
जुहोमि। अपानाय स्वाहा। व्याने निविष्टोऽमृतं जुहोमि।
व्यानाय स्वाहा। उदाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि। उदानाय स्वाहा।

स॒मा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं जुहोमि। स॒मा॒नाय॒ स्वाहा॑। ब्रह्म॑णि म
आ॒त्माऽमृत॒त्वाय॑ ॥ ४८ ॥

[३२]

प्रा॒णे नि॒वि॒ष्टोऽमृतं जुहोमि शि॒वो मा॑ वि॒शा प्र॑दाहाय प्रा॒णाय॒
स्वाहा॑। अ॒पा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं जुहोमि शि॒वो मा॑ वि॒शा
प्र॑दाहायापा॒नाय॒ स्वाहा॑। व्या॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं जुहोमि शि॒वो
मा॑ वि॒शा प्र॑दाहाय व्या॒नाय॒ स्वाहा॑। उ॒दा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं जुहोमि
शि॒वो मा॑ वि॒शा प्र॑दाहायोदा॒नाय॒ स्वाहा॑। स॒मा॒ने नि॒वि॒ष्टोऽमृतं
जुहोमि शि॒वो मा॑ वि॒शा प्र॑दाहाय स॒मा॒नाय॒ स्वाहा॑। ब्रह्म॑णि म
आ॒त्माऽमृत॒त्वाय॑ ॥ ४९ ॥

[३३]

अ॒मृ॒तापि॒धानम॑सि ॥ ५० ॥

[३४]

श्रद्धायां प्रा॒णे नि॒वि॒श्यामृतं हु॒तम्प्रा॒णमन्ने॑नाप्यायस्व।
अ॒पा॒ने नि॒वि॒श्यामृतं हु॒तम॑पा॒नमन्ने॑नाप्यायस्व। व्या॒ने
नि॒वि॒श्यामृतं हु॒तव्या॑नमन्ने॑नाप्यायस्व। उ॒दा॒ने नि॒वि॒श्यामृतं
हु॒तमु॑दा॒नमन्ने॑नाप्यायस्व। स॒मा॒ने नि॒वि॒श्यामृतं हु॒तं
स॒मा॒नमन्ने॑नाप्यायस्व। ब्रह्म॑णि म आ॒त्माऽमृत॒त्वाय॑ ॥ ५१ ॥

[३५]

प्रा॒णानाङ्ग॑न्थिरसि रु॒द्रो मा॑ऽऽवि॒शान्त॑कस्तेना॒न्नेना॑प्यायस्व ॥ ५२ ॥

[३६]

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः
प्रीणाति विश्वभुक् ॥ ५३ ॥

[३७]

मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वाची भद्रा सुमनस्यमाना। त्वया
जुष्टा जुषमाणा दुरुक्तान्वृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ त्वया जुष्ट
ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्रीरुत त्वया। त्वया जुष्टश्चित्रं
विन्दते वसु सा नो जुषस्व द्रविणो न मेधे ॥ ५४ ॥

[३८]

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधान्देवी सरस्वती। मेधां मे अश्विनौ
देवावाधत्तां पुष्करस्त्रजा ॥ ५५ ॥

[३९]

अप्सरासु च या मेधा गन्धर्वेषु च यन्मनः। दैवी मेधा मनुष्यजा सा
मा मेधा सुरभिर्जुषताम् ॥ ५६ ॥

[४०]

आ मा मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती जगम्या।
ऊर्जस्वती परसा पिन्वमाना सा मा मेधा सुप्रतीका जुषताम् ॥ ५७ ॥

[४१]

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः। भवेभवे नातिभवे भजस्व

मां भवोद्भवाय नमः ॥ ५८ ॥

[४२]

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः
कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलप्रमथनाय नमः
सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः ॥ ५९ ॥

[४३]

अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वतः शर्व सर्वैभ्यो नमस्ते
अस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥ ६० ॥

[४४]

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि । तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ ६१ ॥

। ४७।

[४५]

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा
शिवो मे अस्तु सदाशिवोम् ॥ ६२ ॥

ब्रह्ममेतु माम् । मधुमेतु माम् । ब्रह्ममेव मधुमेतु माम् । यास्तै
सोम प्रजावत्सोमि सो अहम् । दुस्वप्नहन्दुरुष्वहा । यास्तै सोम
प्राणाऽस्तां जुहोमि । त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात् ।
ब्रह्महत्यां वा एते घ्नन्ति । ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं
प्राप्नुवन्ति । आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ओम् ॥ ६३ ॥

। ४९।

[४६]

ब्रह्म मेधया॥ मधु मेधया॥ ब्रह्ममेव मधु मेधया॥ अद्या नो देव
सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुष्प्रियः सुव। विश्वानि
देव सवितर्दुरितानि परा सुव। यद्भद्रं तन्म आ सुव। मधु वाता
ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। मधु
नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवः रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता।
मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु
नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा
एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥ ६४॥

[४७]

ब्रह्म मेधवा॥ मधु मेधवा॥ ब्रह्ममेव मधु मेधवा॥ ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्।
हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्। य
इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। वीरहत्यां वा एते घ्नन्ति।
ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं
पुनन्ति। ओम्॥ ६५॥

। ५१।

[४८]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा

भूयास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ६६ ॥

[४९]

वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतोबुध्याकूतिसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिर॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा भूयास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ६७ ॥

[५०]

शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिर॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा भूयास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ६८ ॥

[५१]

त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोऽस्थिमज्जा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॒हं वि॒रजा॑
विपा॒प्मा भूयास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ६९ ॥

[५२]

शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा
भूयास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ७० ॥

[५३]

पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा
भूयास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ७१ ॥

[५४]

अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्दमया मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिर॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा भूयास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ७२ ॥

[५५]

विवि॑ट् स्वाहा॑ ॥ ७३ ॥

[५६]

घ॒षो॑त्काय॒ स्वाहा॑ ॥ ७४ ॥

। ६०।

[५७]

उत्तिष्ठ॑ पुरु॒षा ह॒री लो॒हित॑पिङ्ग॒लाक्षि॑ दे॒हि दे॒हि द॒दाप॑यिता मे॒ शु॒द्ध्यन्ता॑
ज्योति॑र॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा भू॒यास॑ꣳ स्वाहा॑ ॥ ७५ ॥

[५८]

ओꣳ स्वाहा॑ ॥ ७६ ॥

[५९]

स॒त्यं परं॑ परꣳ स॒त्यꣳ स॒त्येन॑ न सु॒वर्गा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते क॒दाच॑न
स॒ताꣳ हि स॒त्यं तस्मा॑त्स॒त्ये र॑मन्ते तप॒ इति॑ तपो॒ नान॑श॒नात्परं॑ यद्धि
परं॑ तप॒स्तद्दु॒र्ध्वं तद्दुरा॑ध॒र्षं तस्मा॑त्तप॒सि र॑मन्ते दम॒ इति॑ नियतं
ब्रह्म॑चा॒रिण॑स्तस्मा॒द्दमे॑ रमन्ते शम॒ इत्य॑रण्ये मु॒नय॑स्तस्मा॒च्छमे॑
रमन्ते दान॑मिति॒ सर्वा॑णि भू॒तानि॑ प्र॒शꣳस॑न्ति दाना॒न्नाति॑ दुष्करं
तस्मा॑द्दाने रमन्ते ध॒र्म इति॑ ध॒र्मेण॑ सर्वा॒मिदं॑ परिगृहीतं ध॒र्मा॒न्नाति॑
दुश्च॑रं तस्मा॑द्ध॒र्मे र॑मन्ते प्र॒जन॑ इति॒ भूयाꣳ॑सस्तस्मा॒द्भूयि॑ष्ठाः
प्रजा॑यन्ते तस्मा॒द्भूयि॑ष्ठाः प्र॒जन॑ने रमन्तेऽग्नय॒ इत्या॑ह तस्मा॒दग्नय॑
आधा॑तव्या अ॒ग्निहो॑त्रमित्या॒ह तस्मा॑द॒ग्निहो॑त्रे रमन्ते यज्ञ॒ इति॑ यज्ञो
हि दे॒वानां॑ यज्ञेन॒ हि दे॒वा दि॒वङ्ग॑तास्तस्मा॒द्यज्ञे॑ रमन्ते मान॒समिति॑
वि॒द्वाꣳस॑स्तस्मा॒द्विद्वाꣳस॑ ए॒व मान॑से रमन्ते न्या॒स इति॑ ब्रह्मा ब्रह्मा
हि परः॒ परौ हि॑ ब्रह्मा तानि॒ वा ए॒तान्य॑व॒राणि॑ तपाꣳसि न्या॒स

ए॒वा॒त्य॒रे॒च॒य॒द्य॒ ए॒वं वे॒दै॒त्यु॒प॒नि॒षत् ॥ ७७ ॥

[६०]

प्रा॒जा॒प॒त्यो हा॒रु॒णिः सु॒पर्णे॑यः प्र॒जा॒प॒तिं पि॒तर॒मु॒प॒स॒सा॒र किं
भ॒ग॒व॒न्तः पर॒मं व॒द॒न्ती॒ति तस्मै॑ प्रो॒वाच॑ स॒त्येन॑ वा॒युरा॒वा॒ति
स॒त्येना॑दि॒त्यो रौ॒च॒ते दि॒वि स॒त्यं वा॒चः प्र॒ति॒ष्ठा स॒त्ये स॒र्वं प्र॒ति॒ष्ठितं॑
तस्मा॑त्स॒त्यं पर॒मं व॒द॒न्ति तप॑सा दे॒वा दे॒वता॑म॒ग्र आ॒य॒न्त॒प॒स॒र॒ष॒यः
सु॒व॒र॒न्व॒वि॒न्दं तप॑सा स॒प॒त्नाप्र॑णु॒दामा॑रा॒ती॒स्तप॑सि स॒र्वं प्र॒ति॒ष्ठितं॑
तस्मा॑त्तपः पर॒मं व॒द॒न्ति दमे॑न दान्ताः कि॒ल्बिष॑म॒वधू॑न्वन्ति
दमे॑न ब्रह्म॒चा॒रि॒णः सु॒व॒र॒गच्छ॑न्दमो भू॒ताना॑न्दुरा॒ध॒र॒ष॒न्दमे॑ स॒र्वं
प्र॒ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्दमः पर॒मं व॒द॒न्ति शमे॑न शान्ताः शि॒वमा॑च॒रन्ति
शमे॑न ना॒कं मु॒नयोऽन्व॑वि॒न्द॒ञ्छमो॑ भू॒ताना॑न्दुरा॒ध॒र॒ष॒ञ्छमे॑ स॒र्वं
प्र॒ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑च्छमः पर॒मं व॒द॒न्ति दानं॑ य॒ज्ञानां॑ व॒रूथ॑न्दक्षिणा
लो॒के दा॒तार॑ः स॒र्वभू॑तान्युपजी॒वन्ति दाने॑नारा॒ती॒रपा॑नुदन्त
दाने॑न द्विष॒न्तो मि॒त्रा भ॑वन्ति दाने स॒र्वं प्र॒ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्दानं
पर॒मं व॒द॒न्ति धर्मो॑ विश्व॒स्य जग॑तः प्र॒ति॒ष्ठा लो॒के ध॒र्मिष्ठं॑ प्र॒जा
उ॒प॒स॒र्पन्ति ध॒र्मेण॑ पा॒पम॑प॒नु॒द॒ति ध॒र्मे स॒र्वं प्र॒ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्धर्मं
पर॒मं व॒द॒न्ति प्र॒ज॒न॒नं वै प्र॒ति॒ष्ठा लो॒के सा॒धु प्र॒जाया॑स्तन्तुं त॒न्वा॒नः
पि॒तृणा॑म॒नृ॒णो भ॑वति तदे॒व त॒स्यानृ॑णं तस्मा॑त् प्र॒ज॒न॒नं पर॒मं
व॒द॒न्त्य॒ग्नयो॑ वै त्रयी॑ वि॒द्या दे॒व॒या॒नः प॒न्था गा॑रू॒ह॒प॒त्य ऋ॒क्पृ॒थि॒वी
र॒थ॒न्त॒रम॑न्वाहा॒र्य॒प॒च॒नो य॒जु॒रन्त॑रि॒क्षं वा॒म॒दे॒व्यमा॑ह॒वनी॑यः
सा॒म सु॒व॒र्गो लो॒को बृ॒ह॒त्स॒मा॒द॒ग्नीन्प॑र॒मं व॒द॒न्त्य॒ग्नि॒हो॒त्रं सा॒यं
प्रा॒तर्गृ॑हाणां निष्कृ॒तिः स्वि॑ष्टं सु॒हुतं॑ य॒ज्ञक्र॑तूनां प्रायणं सु॒व॒र्गस्य॑

लो॒कस्य॒ ज्योति॑स्तस्मा॒दग्नि॑हो॒त्रं प॒र॒मं व॑दन्ति य॒ज्ञ इति॑ य॒ज्ञो
हि दे॒वानां॑ य॒ज्ञेन॒ हि दे॒वा दि॒वङ्ग॑ता य॒ज्ञेना॑सुरा॒नपा॑नुदन्त य॒ज्ञेन॑
द्विष॑न्तो मि॒त्रा भ॑वन्ति य॒ज्ञे स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्य॒ज्ञं प॒र॒मं व॑दन्ति
मा॒न॒सं वै प्रा॑जाप॒त्यं प॒वित्रं॑ मा॒न॒सेन॑ म॒न॒सा सा॒धु प॑श्यति मा॒न॒सा
ऋ॒षयः॑ प्र॒जा अ॑सृजन्त मा॒न॒से स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑न्मा॒न॒सं प॒र॒मं
व॑दन्ति न्या॒स इ॒त्याहु॑र्मनी॒षिणो॑ ब्र॒ह्माणं॑ ब्र॒ह्मा वि॒श्वः क॑त॒मः
स्व॒य॒म्भुः प्र॒जाप॑तिः संवत्स॒र इति॑ संवत्स॒रोऽसा॑वादित्यो य
ए॒ष आ॑दित्ये पु॒रुषः॑ स प॒रमे॑ष्टी ब्र॒ह्मात्मा॑ याभि॒रादि॑त्यस्त॒पति॑
र॒श्मिभ॑स्ताभिः प॒र्जन्यो॑ व॒र॒षति॑ प॒र्जन्ये॑नौषधिवनस्प॒तयः॑
प्र॒जाय॑न्त ओषधिवनस्प॒तिभि॑रन्नं भवत्य॒न्नेन॑ प्रा॒णाः प्रा॒णैर्बलं॑ ब॒लेन॑
तप॑स्तप॒सा श्र॒द्धा श्र॒द्धया॑ मे॒धा मे॒धया॑ मनी॒षा मनी॒षया॑ म॒नो म॑न॒सा
शा॒न्तिः शा॒न्त्या चि॒त्तं चि॒त्तेन॑ स्मृतिः॑ स्मृ॒त्या स्मा॒रुः स्मा॒रेण॑
वि॒ज्ञानं॑ वि॒ज्ञाने॑नात्मानं वेदयति तस्मा॑द॒न्नं द॑दन्त॒स्वा॒ण्येता॑नि
ददा॑त्यन्नात् प्रा॒णा भ॑वन्ति भू॒तानां॑ प्रा॒णैर्म॑नो म॒न॒सश्च वि॒ज्ञानं॑
वि॒ज्ञाना॑दान॒न्दो ब्र॑ह्मयो॒निः स वा ए॒ष पु॒रुषः॑ पञ्च॒धा पञ्चा॑त्मा येन
सर्व॑मिदं प्रोतं पृथि॒वी चा॒न्तरि॑क्षं च द्यौश्च दि॒शश्चा॑वान्तरदि॒शाश्च
स वै सर्व॑मिदं जग॒त्स च॑ भूतं स भ॒व्यं जि॒ज्ञास॑कृ॒त ऋ॒त॒जा
रयि॑ष्ठाः श्र॒द्धा स॒त्यो म॑ह॒स्वान्त॑मसोपरि॒ष्टाद्ज्ञा॑त्वा तमे॒वं
म॑न॒सा हृ॒दा च॑ भूयो न मृत्युमुपयाहि वि॒द्वान्त॑स्मान्या॒समे॑षां
तप॑सामतिरिक्तमाहु॑र्वसुर॒ण्यो वि॒भूर॑सि प्रा॒णे त्वम॑सि सन्धा॒ता
ब्र॒ह्म त्वम॑सि वि॒श्वसृ॑क्तै॒जोदा॑स्त्वम॒स्यग्ने॑र्व॒चोदा॑स्त्वम॒सि सूर्य॑स्य
द्यु॒म्नोदा॑स्त्वम॒सि च॒न्द्रम॑स उपया॒मगृ॑हीतोऽसि ब्र॒ह्मणो॑ त्वा म॒हस॑

ओमित्यात्मानं युञ्जीतैतद्वै महोपनिषदन्देवानाङ्गुह्यं य एवं वेद
ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमित्युपनिषत् ॥ ७८ ॥

[६१]

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी शरीरमिध्ममुरो
वेदिलोमानि बर्हिर्वेदः शिखा हृदयं यूपः काम आज्यं
मन्युः पशुस्तपोऽग्निः शमयिता दक्षिणा वाग्घोता प्राण
उद्गाता चक्षुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा श्रोत्रमग्नीद्यावद्विद्यते सा दीक्षा
यदश्नाति यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो
यत्सञ्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं तदाहवनीयो
यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति यत्सायं प्रातरन्ति तत्समिधो यत्सायं
प्रातर्मध्यन्दिनं च तानि सर्वानि ये अहोरात्रे ते दशपूर्णमासौ
यैर्द्धमासाश्च मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा
ये सवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा एतत्सत्रं
यन्मरणं तदवभृथ एतद्वै जरामर्यमग्निहोत्रं सत्रं य एवं
विद्वानुदगयने प्रमीयते देवानामेव महिमानङ्गत्वाऽऽदित्यस्य
सायुज्यं गच्छत्यथ यो दक्षिणे प्रमीयते पितृणामेव महिमानङ्गत्वा
चन्द्रमसः सायुज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसौ महिमानौ ब्राह्मणो
विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
महिमानमित्युपनिषत् ॥ ७९ ॥

[६२]

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ हरिः ओम् ॥

॥ कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं जानदभिजानत् । सङ्कल्पमानं प्रकल्पमानमुप-
कल्पमानमुपक्लृप्तं क्लृप्तम् । श्रेयो वसीय आयत्सम्भूतं भूतम् । चित्रः
केतुः प्रभानाभान्तसम्भान् । ज्योतिष्माऽस्तेजस्वानातपऽस्तपन्नभि-
तपन् । रोचनो रोचमानः शोभनः शोभमानः कल्याणः । दर्शा
दृष्टा दर्शता विश्वरूपा सुदर्शना । आप्यायमाना प्यायमाना
प्याया सूनृतेरा । आपूर्यमाणा पूर्यमाणा पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी ।
दाता प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः ॥ १ ॥

आवेशयन्निवेशयन्त्संवेशनः सःशान्तः शान्तः । अभवन्प्रभवन्त-
सम्भवन्त्सम्भूतो भूतः । प्रस्तुतं विष्टुतं सऽस्तुतं कल्याणं
विश्वरूपम् । शुक्रममृतं तेजस्वि तेजः समिद्धम् । अरुणं
भानुमन्मरीचिमदभितपत्तपस्वत् । सविता प्रसविता दीप्तो
दीपयन्दीप्यमानः । ज्वलञ्ज्वलिता तपन्वितपन्त्सन्तपन् । रोचनो
रोचमानः शुम्भूः शुम्भमानो वामः । सुता सुन्वती प्रसुता
सूयमानाऽभिषूयमाणा । पीतीं प्रपा सम्पा तृप्तिस्तर्पयन्ती ॥ २ ॥

कान्ता काम्या कामजाताऽऽयुष्मती कामदुघा । अभिशस्ताऽ-
नुमन्ताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः । आसादयन्निषादयन्त्सःसादनः
सःसन्नः सन्नः । आभूर्विभूः प्रभूः शम्भूर्भुवः । पवित्रं पवियिष्यन्पूतो
मेध्यः । यशो यशस्वानायुरमृतः । जीवो जीविष्यन्त्स्वर्गो लोकः ।
सहस्वान्तसहीयानोजस्वान्तसहमानः । जयन्नभिजयन्त्सुद्रविणो

द्रविणोदाः। आर्द्रपवित्रो हरिकेशो मोदः प्रमोदः ॥ ३ ॥

अरुणोऽरुणरजाः पुण्डरीको विश्वजिदभिजित्। आर्द्रः
पिन्वमानोऽन्नवान्नसवानिरावान्। सर्वौषधः सम्भरो महस्वान्।
एजत्का जौवत्काः। क्षुल्लकाः शिपिविष्टकाः। सरिस्रराः
सुशेरवः। अजिरासौ गमिष्णवः। इदानीं तदानीमेतरहिं
क्षिप्रमजिरम्। आशुर्निमेषः फणो द्रवन्नतिद्रवन्। त्वरुस्त्वरमाण
आशुराशीयाञ्जवः। अग्निष्टोम उक्थ्योऽतिरात्रो द्विरात्रस्त्रिरात्रश्चतूरात्रः।
अग्निर्ऋतुः सूर्यं ऋतुश्चन्द्रमा ऋतुः। प्रजापतिः संवत्सरो
महान्कः ॥ ४ ॥

[१]

भूरग्निं च पृथिवीं च मां च। त्रींश्च लोकान्त्संवत्सरं च।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद। भुवो वायुं
चान्तरिक्षं च मां च। त्रींश्च लोकान्त्संवत्सरं च। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद। स्वरादित्यं च दिवं
च मां च। त्रींश्च लोकान्त्संवत्सरं च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद। भूर्भुवः स्वश्चन्द्रमसं च दिशश्च
मां च। त्रींश्च लोकान्त्संवत्सरं च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ५ ॥

[२]

त्वमेव त्वां वैत्थ योऽसि सोऽसि। त्वमेव त्वामचैषीः। चितश्चासि
सञ्चितश्चास्यग्ने। एतावाऽश्वासि भूयाऽश्चास्यग्ने। यत्तै अग्ने

न्यूनं यदु तेऽतिरिक्तम्। आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे ते देवाश्चितिमापूरयन्तु। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्ने। एतावाञ्चासि भूयाञ्चास्यग्ने। मा ते अग्ने च येन माऽति च येनाऽऽयुरावृक्षि। सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिर्यददावुदेति। तपसो जातमनिभृष्टमोजः। तत्ते ज्योतिरिष्टके। तेन मे तप। तेन मे ज्वल। तेन मे दीदिहि। यावद्देवाः। यावदसाति सूर्यः। यावदुतापि ब्रह्म॥ ६ ॥

[३]

संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि। इदवत्सरोऽसीदुवत्सरोऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि। तस्य ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषाः पुच्छम्। शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्॥ ७ ॥

अहोरात्राणीष्टकाः। ऋषभोऽसि स्वर्गो लोकः। यस्यां दिशि महीयसे। ततो नो मह आवह। वायुर्भूत्वा सर्वा दिश आवाहि। सर्वा दिशोऽनुविवाहि। सर्वा दिशोऽनुसंवाहि। चित्या चितिमापृण। अचित्या चितिमापृण। चिदसि समुद्रयौनिः॥ ८ ॥

इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा॥ हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः। महान्तसधस्थे ध्रुव आनिषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः। एति प्रेति वीति समित्युदिति। दिवं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे यच्छ। दिवं मे यच्छ। अह्ना प्रसारय। रात्र्या समच। रात्र्या प्रसारय। अह्ना समच। कामं प्रसारय। कामं समच॥ ९ ॥

[४]

भूर्भुवः स्वः। ओजो बलम्। ब्रह्म क्षत्रम्। यशो महत्। सत्यं तपो नाम। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः। विश्वं यशो महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा पावकोऽसि। वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो यजमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं ददद्भ्याववृत्स्व ॥ १० ॥

[५]

राज्ञी विराज्ञी। सम्राज्ञी स्वराज्ञी। अर्चिः शोचिः। तपो हरो भाः। अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते मा सर्वे यशसा सःसृजन्तु ॥ ११ ॥

[६]

असवे स्वाहा वसवे स्वाहा। विभुवे स्वाहा विवस्वते स्वाहा। अभिभुवे स्वाहाऽधिपतये स्वाहा। दिवां पतये स्वाहाऽहस्पत्याय स्वाहा। चाक्षुष्मत्याय स्वाहा ज्योतिष्मत्याय स्वाहा। राज्ञे स्वाहा विराज्ञे स्वाहा। सम्राज्ञे स्वाहा स्वराज्ञे स्वाहा। शूषाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा। चन्द्रमसे स्वाहा ज्योतिषे स्वाहा। सःसर्पाय स्वाहा कल्याणाय स्वाहा। अर्जुनाय स्वाहा ॥ १२ ॥

[७]

विपश्चिते पवमानाय गायत। मही न धाराऽत्यन्धो अर्षति। अहिर्ह जीर्णामतिसर्पति त्वचम्। अत्यो न क्रीडन्नसरदृषा हरिः। उपयामगृहीतोऽसि मृत्यवै त्वा जुष्टं गृह्णामि। एष ते योनिर्मृत्यवै त्वा। अपमृत्युमपक्षुधम्। अपेतः शपथं जहि। अधा नो अग्न

आवह । रायस्पोषः सहस्रिणम् ॥ १३ ॥

ये ते सहस्रमयुतं पाशाः । मृत्यो मर्त्याय हन्तवे । तान् यज्ञस्य मायया । सर्वानवयजामहे । भक्षोऽस्यमृतभक्षः । तस्य ते मृत्युपीतस्यामृतवतः । स्वगाकृतस्य मधुमतः । उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि । मन्द्राऽभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाक् । असावेहि ॥ १४ ॥

अन्धो जागृविः प्राण । असावेहि । बधिर आक्रन्दयितरपान । असावेहि । अहस्तोस्त्वा चक्षुः । असावेहि । अपादाशो मनः । असावेहि । कवे विप्रचित्ते श्रोत्र । असावेहि ॥ १५ ॥

सुहस्तः सुवासाः । शूषो नामास्यमृतो मर्त्येषु । तं त्वाऽहं तथा वेद । असावेहि । अग्निर्मे वाचि श्रितः । वाग्धृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । वायुर्मे प्राणे श्रितः ॥ १६ ॥

प्राणो हृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । सूर्यो मे चक्षुषि श्रितः । चक्षुर्हृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । चन्द्रमा मे मनसि श्रितः ॥ १७ ॥

मनो हृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । दिशो मे श्रोत्रे श्रिताः । श्रोत्रं हृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । आपो मे रेतसि श्रिताः ॥ १८ ॥

रेतो हृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । पृथिवी मे शरीरे श्रिता । शरीरं हृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । ओषधिवनस्पतयो मे लोमसु श्रिताः ॥ १९ ॥

लोमानि हृदये । हृदयं मयि । अहममृतै । अमृतं ब्रह्मणि । इन्द्रो मे

बले॑ श्रितः। बल॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
प॒र्जन्यो॑ मे मूर्ध्नि॑ श्रितः ॥ २० ॥

मूर्धा॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। ईशानो॑
मे म॒न्यौ श्रितः॑। म॒न्युर॒हृदये॑। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। आ॒त्मा म॑ आ॒त्मनि॑ श्रितः ॥ २१ ॥ आ॒त्मा हृदये॑। हृदयं॑
मयि॑। अ॒हम॒मृतै॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पुन॑र्म आ॒त्मा पुन॑रायुरागात्।
पुनः॑ प्रा॒णः पुन॑राकूतमागात्। वैश्वान॑रो रश्मि॑भिर्वावृधा॒नः।
अ॒न्तस्तिष्ठ॑त्व॒मृत॑स्य गो॒पाः ॥ २२ ॥

[८]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वान्सृ॑जत। ते पा॒प्मना॒ सन्दि॑ता अजायन्त। तान्व्य॑द्यत्।
यद्य॑द्यत्। तस्मा॑द्विद्युत्। तम॑वृश्चत्। यद॑वृश्चत्। तस्मा॑द्वृष्टिः।
तस्मा॑द्यत्रैते दे॒वते॑ अभि॒प्राप्नु॑तः । वि च॑ है॒वास्य॒ तत्र॑ पा॒प्मानं॑
द्यतः॑ ॥ २३ ॥

वृ॒श्चत॑श्च। सैषा मी॒मांसाऽग्नि॑होत्र ए॒व संप॑न्ना। अथो॑ आहुः।
सर्वे॑षु यज्ञ॑क्रतुष्विति। होष्य॑न्नप उप॑स्पृशेत्। विद्यु॑दसि विद्यं मे
पा॒प्मान॑मिति। अथ॑ हु॒त्वोप॑स्पृशेत्। वृ॒ष्टिर॑सि वृश्च मे पा॒प्मान॑मिति।
यक्ष्य॑माणो वे॒ष्ट्वा वा॑। वि च॑ है॒वास्यै॑ते दे॒वते॑ पा॒प्मानं॑ द्यतः ॥ २४ ॥

वृ॒श्चत॑श्च। अ॒त्य॒हो हाऽऽरु॑णिः। ब्रह्म॑चा॒रिणो॑ प्र॒श्नान्प्रोच्य॑
प्रजि॑घाय। परै॑हि। लृक्षं॑ दय्या॑पातिं पृच्छ। वेत्थ॑ सावि॒त्रा(३)न्न
वेत्था॑(३) इति॑। तमा॒गत्य॑ पप्रच्छ। आ॒चार्यो॑ मा प्रा॒हैषी॑त्। वेत्थ॑
सावि॒त्रा(३)न्न वेत्था॑(३) इति॑। स हो॒वाच॑ वेदेति॑ ॥ २५ ॥

स कस्मिन्प्रतिष्ठित इति। पुरोरजसीति। कस्तद्यत्पुरोरजा इति। एष वाव स पुरोरजा इति होवाच। य एष तपति। एषोऽर्वाग्रजा इति। स कस्मिन्त्वेष इति। सत्य इति। किं तत्सत्यमिति। तप इति ॥ २६ ॥

कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्वलमिति। प्राण इति। मा स्म प्राणमतिपृच्छ इति माऽऽचार्योऽब्रवीदिति होवाच ब्रह्मचारी। स होवाच प्लक्षो दय्यापातिः। यद्वै ब्रह्मचारिन्प्राणमत्यप्रक्ष्यः। मूर्धा ते व्यपतिष्यत्। अहमुत आचार्याच्छ्रेयान्भविष्यामि। यो मा सावित्रे समवादिष्टेति ॥ २७ ॥

तस्मात्सावित्रे न संवदेत। स यो ह वै सावित्रं विदुषा सावित्रे संवदते। सहास्मिज्छ्रियं दधाति। अनु ह वा अस्मा असौ तपज्छ्रियं मन्यते। अन्वस्मै श्रीस्तपो मन्यते। अन्वस्मै तपो बलं मन्यते। अन्वस्मै बलं प्राणं मन्यते। स यदाह। संज्ञानं विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एष एव तत् ॥ २८ ॥

अथ यदाह। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एष एव तत्। एष ह्येव तान्यहानि। एष रात्रयः। अथ यदाह। चित्रः केतुर्दाता प्रदाता सविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एष एव तत्। एष ह्येव तेऽहो मुहूर्ताः। एष रात्रैः ॥ २९ ॥

अथ यदाह। पवित्रं पवयिष्यन्त्सहस्वान्त्सहीयानरुणोऽरुणरजा इति। एष एव तत्। एष ह्येव तैर्धर्मासाः। एष मासाः। अथ यदाह। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निरृतुः प्रजापतिः संवत्सर इति। एष एव तत्। एष ह्येव ते यज्ञक्रतवः। एष ऋतवः ॥ ३० ॥

एष संवत्सरः। अथ यदाह। इदानीं तदानीमिति। एष एव तत्। एष

ह्येव ते मुहूर्तानां मुहूर्ताः। जनको ह वैदेहः। अहोरात्रैः समाजगाम।
त९ होचुः। यो वा अस्मान् वेद। विजहत्पाप्मानमेति ॥ ३१ ॥

सर्वमायुरेति। अभि स्वर्गं लोकं जयति। नास्यामुष्मिँल्लोकेऽन्नं
क्षीयत इति। विजहद्ध वै पाप्मानमेति। सर्वमायुरेति। अभि स्वर्गं
लोकं जयति। नास्यामुष्मिँल्लोकेऽन्नं क्षीयते। य एवं वेद। अहीना
हाऽऽश्वथ्यः। सावित्रं विदाञ्चकार ॥ ३२ ॥

स ह ह९सो हिरण्मयो भूत्वा। स्वर्गं लोकमियाय। आदित्यस्य
सायुज्यम्। ह९सो ह वै हिरण्मयो भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति।
आदित्यस्य सायुज्यम्। य एवं वेद। देवभागो ह श्रौतॄषः। सावित्रं
विदाञ्चकार। त९ ह वागदृश्यमानाऽभ्युवाच ॥ ३३ ॥

सर्वं बत गौतमो वेद। यः सावित्रं वेदेति। स होवाच। कैषा
वागसीति। अयमह९ सावित्रः। देवानामुत्तमो लोकः। गुह्यं महो
बिभ्रदिति। एतावति ह गौतमः। यज्ञोपवीतं कृत्वाऽधो निपपात।
नमो नम इति ॥ ३४ ॥

स होवाच। मा भैषीर्गौतम। जितो वै ते लोक इति। तस्माद्ये के च
सावित्रं विदुः। सर्वे ते जितलोकाः। स यो ह वै सावित्रस्याष्टाक्षरं
पद९ श्रियाऽभिषिक्तं वेद। श्रिया हैवाभिषिच्यते। घृणिरिति द्वे
अक्षरे। सूर्य इति त्रीणि। आदित्य इति त्रीणि ॥ ३५ ॥

एतद्वै सावित्रस्याष्टाक्षरं पद९ श्रियाऽभिषिक्तम्। य एवं वेद। श्रिया
हैवाभिषिच्यते। तदेतदृचाऽभ्युक्तम्। ऋचो अक्षरे परमे व्योमन्।
यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। यस्तं न वेद किमृचा करिष्यति।

य इत्तद्विदुस्त इमे समासत इति। न ह वा एतस्यर्चा न यजुषा न साम्नाऽथोऽस्ति। यः सावित्रं वेद ॥ ३६ ॥

तदेतत्परि यदेवचक्रम्। आर्द्रं पिन्वमानं स्वर्गे लोक एति। विजहद्विश्वा भूतानि सम्पश्यत्। आर्द्रो ह वै पिन्वमानः। स्वर्गे लोक एति। विजहन्विश्वा भूतानि सम्पश्यन्। य एवं वेद। शूषो ह वै वाष्पेयः। आदित्येन समाजगाम। तं होवाच। एहि सावित्रं विद्धि। अयं वै स्वर्ग्योऽग्निः पारयिष्णुरमृतात्सम्भूत इति। एष वाव स सावित्रः। य एष तपति। एहि मां विद्धि। इति हैवेनं तदुवाच ॥ ३७ ॥

[९]

इयं वाव सरघा। तस्या अग्निरेव सारघं मधु। या एताः पूर्वपक्षापरपक्षयो रात्रयः। ता मधुकृतः। यान्यहानि। ते मधुवृषाः। स यो ह वा एता मधुकृतश्च मधुवृषाश्च वेद। कुर्वन्ति हास्येता अग्नौ मधु। नास्यैष्टापूर्तं धयन्ति। अथ यो न वेद ॥ ३८ ॥

न हास्येता अग्नौ मधु कुर्वन्ति। धयन्त्यस्येष्टापूर्तम्। यो ह वा अहोरात्राणां नामधेयानि वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। संज्ञानं विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एतावन्नुवाकौ पूर्वपक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एतावन्नुवाकावपरपक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद ॥ ३९ ॥

यो ह वै मुहूर्तानां नामधेयानि वेद। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति।

चित्रः केतुर्दाता प्रदाता सविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति।
 एतेऽनुवाका मुहूर्तानां नामधेयानि। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति।
 य एवं वेद। यो ह वा अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि
 वेद। नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। पवित्रं पविष्यन्त्सह-
 स्वान्त्सहीयानरुणोऽरुणरजा इति। एतेऽनुवाका अर्धमासानां च
 मासानां च नामधेयानि ॥ ४० ॥

नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वै
 यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि वेद। न यज्ञक्रतुषु
 नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः
 प्रजापतिः संवत्सर इति। एतेऽनुवाका यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च
 संवत्सरस्य च नामधेयानि ॥ ४१ ॥ न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर
 आर्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वै मुहूर्तानां मुहूर्तान् वेद।
 न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। इदानीं तदानीमिति। एते वै
 मुहूर्तानां मुहूर्ताः। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद।
 अथो यथा क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति। एवमेवैतान्क्षेत्रज्ञो
 भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमत्ति। स एतेषामेव संलोकतां सायुज्यमश्नुते।
 अप पुनर्मृत्युं जयति। य एवं वेद ॥ ४२ ॥

[१०]

कश्चिद्ध वा अस्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति।
 कश्चित्स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अग्निमुग्धो हैव धूमतान्तः।
 स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अथ यो हैवैतमग्निं सावित्रं वेद। स

एवास्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति॥४३॥

स स्वं लोकं प्रतिप्रजानाति। एष उ चैवैनं तत्सावित्रः।
स्वर्गं लोकमभिवहति। अहोरात्रैर्वा इदं सयुग्मिः क्रियते।
इतिरात्रायादीक्षित। इतिरात्राय ब्रतमुपागुरिति। तानिहानेवं
विदुषः। अमुष्मिँल्लोके शैवधिं धयन्ति। धीतं ह वै स शैवधिमनु
पैरति। अथ यो हैवैतमग्निं सावित्रं वेद॥४४॥

तस्य हैवाहोरात्राणि। अमुष्मिँल्लोके शैवधिं न धयन्ति। अधीतं ह वै
स शैवधिमनु पैरति। भरद्वाजो ह त्रिभिरायुर्भिर्ब्रह्मचर्यमुवास। तं
ह जीर्णिं स्थविरं शयानम्। इन्द्र उपब्रज्यौवाच। भरद्वाज। यत्ते
चतुर्थमायुर्दद्याम्। किमेनेन कुर्या इति। ब्रह्मचर्यमेवैनेन चरेयमिति
होवाच॥४५॥

तं ह त्रीन्गिरिरूपानविज्ञातानिव दृश्यां चकार। तेषां
हैकैकस्मान्मुष्टिनाददे। स होवाच। भरद्वाजेत्यामन्त्र्य। वेदा वा
एते। अनन्ता वै वेदाः। एतद्वा एतैस्त्रिभिरायुर्भिर्नन्वोचथाः। अथ
त इतरदननूक्तमेव। एहीमं विद्धि। अयं वै सर्वविद्येति॥४६॥

तस्मै हैतमग्निं सावित्रमुवाच। तं स विदित्वा। अमृतो भूत्वा।
स्वर्गं लोकमियाय। आदित्यस्य सायुज्यम्। अमृतो ह वै भूत्वा।
स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्। य एवं वेद। एषो एव
त्रयीं विद्या॥४७॥

यावन्तं ह वै त्रय्या विद्यया लोकं जयति। तावन्तं लोकं जयति।
य एवं वेद। अग्नेर्वा एतानि नामधेयानि। अग्नेरेव सायुज्यं

सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। वायोर्वा एतानि नामधेयानि। वायोरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। इन्द्रस्य वा एतानि नामधेयानि ॥ ४८ ॥

इन्द्रस्यैव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। बृहस्पतेर्वा एतानि नामधेयानि। बृहस्पतेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। प्रजापतेर्वा एतानि नामधेयानि। प्रजापतेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। ब्रह्मणो वा एतानि नामधेयानि। ब्रह्मण एव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। स वा एषोऽग्निरपक्षपुच्छो वायुरेव। तस्याग्निर्मुखम्। असावादित्यः शिरः। स यदेते देवते अन्तरेण। तत्सर्वं सीव्यति। तस्मात्सावित्रः ॥ ४९ ॥

[११]

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥ १ ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

लोकौऽसि स्वर्गोऽसि। अनन्तोऽस्य पारोऽसि। अक्षितोऽस्य क्षय्योऽसि। तपसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १ ॥

तपोऽसि लोके श्रितम्। तेजसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य जनयितु।

तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ २ ॥

तेजोऽसि तपसि श्रितम्। समुद्रस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य जनयितु।
तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ३ ॥

समुद्रोऽसि तेजसि श्रितः। अपां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता।
तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ४ ॥

आपः स्थ समुद्रे श्रिताः। पृथिव्याः प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यः।
ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ५ ॥

पृथिव्यस्यप्सु श्रिता। अग्नेः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं
विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री।
तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ६ ॥

अग्निरसि पृथिव्याऽं श्रितः। अन्तरिक्षस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ७ ॥

अन्तरिक्षमस्यग्नौ श्रितम्। वायोः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ८ ॥

वायुरस्यन्तरिक्षे श्रितः। दिवः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ९ ॥

द्यौरसि वायौ श्रिता। आदित्यस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघमक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १० ॥

आदित्योऽसि दिवि श्रितः। चन्द्रमसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ११ ॥

चन्द्रमा अस्यादित्ये श्रितः। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १२ ॥

नक्षत्राणि स्थ चन्द्रमसि श्रितानि। संवत्सरस्य प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तृणि
विश्वस्य जनयितृणि। तानि व उपदधे कामदुधान्यक्षितानि।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १३ ॥

संवत्सरोऽसि नक्षत्रेषु श्रितः। ऋतूनां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता।
तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १४ ॥

ऋतवः स्थ संवत्सरे श्रिताः। मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य
जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुधानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १५ ॥

मासाः स्थर्तृषु श्रिताः। अर्धमासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य
जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुधानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १६ ॥

अर्धमासाः स्थ मासु श्रिताः। अहोरात्रयोः प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो
विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुधानक्षितान्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ १७ ॥

अहोरात्रे स्थौऽर्धमासेषु श्रिते। भूतस्य प्रतिष्ठे भव्यस्य प्रतिष्ठे।
युवयोरिदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यौ। ते वामुपदधे कामदुघे अक्षिते।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ १८ ॥

पौर्णमास्यष्टकाऽमावास्या। अन्नादाः स्थान्नदुघौ युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ १९ ॥

राडसि बृहती श्रीरसीन्द्रपत्नी धर्मपत्नी। विश्वं भूतमनुप्रभूता।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री
विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ २० ॥

ओजोऽसि सहोऽसि। बलमसि भ्राजोऽसि। देवानां धामामृतम्।
अमर्त्यस्तपोजाः। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं
विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं
त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ २१ ॥

[१]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः। त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे। त्वं
वातैररुणैर्यासि शङ्गयः। त्वं पूषा विधतः पासि नु त्मना। देवा देवेषु
श्रयध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वम्। द्वितीयास्तृतीयेषु श्रयध्वम्।

तृतीयाश्चतुर्थेषु श्रयध्वम्। चतुर्थाः पञ्चमेषु श्रयध्वम्। पञ्चमाः षष्ठेषु श्रयध्वम्॥ २२॥

षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वम्। सप्तमा अष्टमेषु श्रयध्वम्। अष्टमा नवमेषु श्रयध्वम्। नवमा दशमेषु श्रयध्वम्। दशमा एकादशेषु श्रयध्वम्। एकादशा द्वादशेषु श्रयध्वम्। द्वादशास्त्रयोदशेषु श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पञ्चदशेषु श्रयध्वम्। पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम्॥ २३॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वम्। अष्टादशा एकान्नविंशेषु श्रयध्वम्। एकान्नविंशा विंशेषु श्रयध्वम्। विंशा एकविंशेषु श्रयध्वम्। एकविंशा द्वाविंशेषु श्रयध्वम्। द्वाविंशास्त्रयोविंशेषु श्रयध्वम्। त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्। चतुर्विंशाः पञ्चविंशेषु श्रयध्वम्। पञ्चविंशाः षड्विंशेषु श्रयध्वम्॥ २४॥

षड्विंशाः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्। सप्तविंशा अष्टाविंशेषु श्रयध्वम्। अष्टाविंशा एकान्नत्रिंशेषु श्रयध्वम्। एकान्नत्रिंशास्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। त्रिंशा एकत्रिंशेषु श्रयध्वम्। एकत्रिंशा द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिंशास्त्रयस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। देवास्त्रिरेकादशास्त्रिस्त्रयस्त्रिंशाः। उत्तरे भवत। उत्तरवर्त्मान् उत्तरसत्वानः। यत्काम इदं जुहोमि। तन्मे समृध्यताम्। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥ २५॥

[२]

अग्नाविष्णू सजोषसा। इमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजैर्भिरागतम्।

राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः शोचिः। तपो हरो भाः।
अग्निः सोमो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते सर्वे सङ्गत्य।
इदं मे प्रावता वचः। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः
स्वाहा ॥ २६ ॥

[३]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहि। अनमीवस्य शुष्मिणः। प्र प्रदातारं
तारिषः। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अग्ने पृथिवीपते। सोम
वीरुधां पते। त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते। मित्र सत्यानां
पते। वरुण धर्मणां पते ॥ २७ ॥

मरुतो गणानां पतयः। रुद्र पशूनां पते। इन्द्रो जसां पते। बृहस्पते
ब्रह्मणस्पते। आ रुचा रोचेऽहं स्वयम्। रुचा रुरुचे रोचमानः।
अतीत्यादः स्वराभरेह। तस्मिन् योनौ प्रजनौ प्रजायेय। वयं स्याम
पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा ॥ २८ ॥

[४]

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः। सप्तरषयः सप्त धाम प्रियाणि।
सप्त होत्रा अनुविद्वान्। सप्त योनीरापृणस्वा घृतेन। प्राची दिक्।
अग्निर्देवता। अग्निं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै
दिशोऽभिदासति। दक्षिणा दिक्। इन्द्रो देवता ॥ २९ ॥

इन्द्रं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति।
प्रतीची दिक्। सोमो देवता। सोमं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु।
यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। उदीची दिक्। मित्रावरुणौ
देवता। मित्रावरुणौ स दिशां देवौ देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै

दिशोऽभिदासति ॥ ३० ॥

ऊर्ध्वा दिक्। बृहस्पतिर्देवता। बृहस्पतिः स दिशां देवं
देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। इयं दिक्।
अदितिर्देवता। अदितिः स दिशां देवीं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै
दिशोऽभिदासति। पुरुषो दिक्। पुरुषो मे कामान्त्समर्धयतु ॥ ३१ ॥

अन्धो जागृविः प्राण। असावेहि। बधिर आक्रन्दयितरपान।
असावेहि। उषसमुषसमशीय। अहमसो ज्योतिरशीय।
अहमसोऽपोऽशीय। वयः स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः
स्वाहा ॥ ३२ ॥

[५]

यत्तेऽचितं यदु चितं ते अग्ने। यत्त ऊनं यदु तेऽतिरिक्तम्।
आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे ते देवाश्चितिमापूरयन्तु।
चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्ने। एतावाऽश्चासि भूयाऽश्चास्यग्ने। लोकं
पृण च्छिद्रं पृण। अथौ सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिः।
अस्मिन् योनावसीषदन् ॥ ३३ ॥

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद। ता अस्य सूददोहसः। सोमः
श्रीणन्ति पृथ्णयः। जन्मं देवानां विशः। त्रिष्वा रौचने दिवः।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद। अग्ने देवाः इहाऽऽवह।
जज्ञानो वृक्तबर्हिषे। असि होता न ईड्यः। अगन्म महा मनसा
यविष्ठम् ॥ ३४ ॥

यो दीदाय समिद्ध स्वे दुरोणे। चित्रभानू रोदसी अन्तरुर्वी। स्वाहुतं

विश्वतः प्रत्यञ्चम्। मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनम्। अग्निं होतारं
परिभूतमं मतिम्। त्वामर्भस्य हविषः समानमित्। त्वां महो वृणते
नरो नान्यं त्वत्। मनुष्वत्त्वा निधीमहि। मनुष्वत्समिधीमहि। अग्ने
मनुष्वदङ्गिरः ॥ ३५ ॥

देवान्देवायते यज। अग्निरहि वाजिनं विशे। ददाति विश्वचरूषणिः।
अग्नी राये स्वाभुवम्। स प्रीतो याति वार्यम्। इषं स्तोतृभ्य आभर।
पृष्ठो दिवि पृष्ठो अग्निः पृथिव्याम्। पृष्ठो विश्वा ओषधीराविवेश।
वैश्वानरः सहसा पृष्ठो अग्निः। स नो दिवा स रिषः पातु
नक्तम् ॥ ३६ ॥

[६]

अयं वाव यः पवते। सौऽग्निर्नाचिकेतः। स यत्प्राङ् पवते।
तदस्य शिरः। अथ यदक्षिणा। स दक्षिणः पक्षः। अथ यत्प्रत्यक्।
तत्पुच्छम्। यदुदङ्। स उत्तरः पक्षः ॥ ३७ ॥

अथ यत्संवाति। तदस्य समञ्चनं च प्रसारणं च। अथो
सम्पदेवास्य सा। स ह वा अस्मै स कामः पद्यते। यत्कामो
यजते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। यो ह
वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठां वेद। आयतनवान्भवति।
गच्छति प्रतिष्ठाम् ॥ ३८ ॥

हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठा। य एवं वेद।
आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्य
शरीरं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। हिरण्यं वा
अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरम्। य एवं वेद। सशरीर एव स्वर्गं

लो॒कमे॒ति। अथो॒ यथा॑ रु॒क्म उ॒त्त॑तो भा॒य्यात्॥ ३९ ॥

ए॒वमे॒व स तेज॑सा॒ यश॑सा। अ॒स्मि॒श्च॑ लो॒केऽमु॑ष्मि॒श्च भा॑ति।
 उ॒रवो॑ ह॒ वै ना॒मै॒ते लो॒काः। येऽव॑रेणाऽऽदि॒त्यम्। अथ॑ है॒ते
 वरी॑या॒सो लो॒काः। ये प॑रेणाऽऽदि॒त्यम्। अन्त॑वन्त॒ ह॒
 वा ए॒ष क्ष॑य्यं लो॒कं ज॑यति। योऽव॑रेणाऽऽदि॒त्यम्। अथ॑
 है॒षोऽन॑न्तम॒पार॑मक्ष॒य्यं लो॒कं ज॑यति। यः प॑रेणाऽऽदि॒त्यम्॥ ४० ॥
 अ॒नन्त॑ ह॒ वा अ॒पार॑मक्ष॒य्यं लो॒कं ज॑यति। योऽग्निं॑ ना॒चिके॑तं
 चि॒नुते। य उ॑ चै॒नमे॒वं वेद॑। अथो॒ यथा॑ रथे तिष्ठ॒न्यक्ष॑सी पर्या॒वर्त॑माने
 प्र॒त्यपै॑क्षते। ए॒वम॑हो॒रात्रे॑ प्र॒त्यपै॑क्षते। नास्या॑हो॒रात्रे॑ लो॒कमा॑प्नुतः।
 योऽग्निं॑ ना॒चिके॑तं चि॒नुते। य उ॑ चै॒नमे॒वं वेद॑॥ ४१ ॥

[७]

उ॒शन् ह॒ वै वा॑जश्र॒वसः॑ सर्व॒वेद॑सं द॒दौ। तस्य॑ ह॒ नचि॑के॒ता ना॒म
 पु॒त्र आ॑स। त॒ ह॒ कुमा॑र॒ सन्त॑म॒। दक्षि॑णासु नी॒यमा॑नासु
 श्र॒द्धाऽऽवि॑वेश। स हो॒वाच॑। तत् कस्मै॑ मां दा॒स्यसी॑ति। द्वितीयं
 तृतीय॑म॒। त॒ ह॒ प॒रीत॑ उवाच। मृ॒त्यवै॑ त्वा ददा॒मीति॑। त॒ ह॒
 स्मोत्थि॑तं वा॒गभि॑वदति॥ ४२ ॥

गौ॒तम॑ कुमा॒रमि॑ति। स हो॒वाच॑। प॒रेहि॑ मृ॒त्योर्गृ॑हान्। मृ॒त्यवे॑ वै
 त्वाऽदा॒मिति॑। तं वै प्र॒वस॑न्तं ग॒न्तासी॑ति हो॒वाच॑। तस्य॑ स्म ति॒स्रो
 रात्री॑रना॒श्वान्गृ॑हे वसतात्। स यदि॑ त्वा पृ॒च्छेत्। कुमा॑र॒ कति॑
 रात्री॑रवात्सी॒रिति॑। ति॒स्र इति॑ प्र॒तिब्रू॑तात्। किं प्रथ॒मा॒ रात्री॑मा॒श्ना
 इति॑॥ ४३ ॥

प्र॒जां त॒ इति॑। किं द्वि॒तीया॒मिति॑। प॒शू॒स्त॒ इति॑। किं तृतीया॒मिति॑।

साधुकृत्यां त इति। तं वै प्रवसन्तं जगाम। तस्य ह तिस्रो
रात्रीरनाश्वान्गृह उवास। तमागत्य पप्रच्छ। कुमार कति
रात्रीरवात्सीरिति। तिस्र इति प्रत्युवाच ॥ ४४ ॥

किं प्रथमाः रात्रिमाश्ना इति। प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति।
पशूस्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। नमस्ते अस्तु
भगव इति होवाच। वरं वृणीष्वेति। पितरमेव जीवन्नयानीति।
द्वितीयं वृणीष्वेति ॥ ४५ ॥

इष्टापूर्तयोर्मेऽक्षितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच।
ततो वै तस्यैष्टापूर्ते ना क्षीयेते। नास्यैष्टापूर्ते क्षीयेते।
यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। तृतीयं
वृणीष्वेति। पुनर्मृत्योर्मेऽपचितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं
नाचिकेतमुवाच। ततो वै सोऽप पुनर्मृत्युमजयत् ॥ ४६ ॥

अप पुनर्मृत्युं जयति। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं
वेद। प्रजापतिर्वै प्रजाकामस्तपोऽतप्यत। स हिरण्यमुदास्यत्।
तदग्नौ प्रास्यत्। तदस्मै नाच्छदयत्। तद्वितीयं प्रास्यत्। तदस्मै
नैवाच्छदयत्। तत्तृतीयं प्रास्यत् ॥ ४७ ॥

तदस्मै नैवाच्छदयत्। तदात्मन्नेव हृदय्यैऽग्नौ वैश्वानरे
प्रास्यत्। तदस्मा अच्छदयत्। तस्माद्विरण्यं कनिष्ठं धनानाम्।
भुञ्जत्प्रियतमम्। हृदयजः हि। स वै तमेव नाविन्दत्। यस्मै
तां दक्षिणामनैष्यत्। तां स्वायैव हस्ताय दक्षिणायानयत्। तां
प्रत्यगृह्णात् ॥ ४८ ॥

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्णामीति। सौऽदक्षत दक्षिणां प्रतिगृह्य।
 दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद। एतद्ध स्म वै तद्विद्वांसौ
 वाजश्रवसा गोतमाः। अप्यनूदेश्या दक्षिणां प्रतिगृह्णन्ति। उभयेन
 वयं दक्षिष्यामह एव दक्षिणां प्रतिगृह्येति। तैऽदक्षन्त दक्षिणां
 प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद। प्र हान्यं
 ह्रीनाति ॥ ४९ ॥

[८]

त९ हैतमेकै पशुबन्ध एवोत्तरवेद्यां चिन्वते। उत्तरवेदिसंमित
 एषोऽग्निरिति वदन्तः। तन्न तथा कुर्यात्। एतमग्निं कामेन
 व्यर्धयेत्। स एनं कामेन व्यृद्धः। कामेन व्यर्धयेत्। सौम्ये
 वावैनमध्वरे चिन्वीत। यत्र वा भूयिष्ठा आहुतयो हूयेरन्। एतमग्निं
 कामेन समर्धयति। स एनं कामेन समृद्धः ॥ ५० ॥

कामेन समर्धयति। अथ हैनं पुररूषयः। उत्तरवेद्यामेव
 सत्त्रियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं
 लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति।
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं
 वायुर्ऋद्धिकामः ॥ ५१ ॥

यथान्युप्तमेवोपदधे। ततो वै स एतामृद्धिमार्धोत्। यामिदं
 वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृधोति। यामिदं वायुर्ऋद्धः। योऽग्निं
 नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं गोबलो वाष्णीः
 पशुकामः। पाङ्कमेव चिक्ये। पञ्च पुरस्तात् ॥ ५२ ॥

पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्यै। ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोत्। प्र सहस्रं पशूनाप्नोति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो यशस्कामः प्रजननकामः। त्रिवृतमेव चिक्रे ॥ ५३ ॥

सप्त पुरस्तात्। तिस्रो दक्षिणतः। सप्त पश्चात्। तिस्र उत्तरतः। एकां मध्यै। ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्। एतां प्रजातिं प्राजायत। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। त्रिवृद्वै ज्यैष्ठ्यम्। माता पिता पुत्रः ॥ ५४ ॥

त्रिवृत्प्रजननम्। उपस्थो योनिर्मध्यमा। प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोति। एतां प्रजातिं प्रजायते। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यकामः। ऊर्ध्वा एवोपदधे। ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छत् ॥ ५५ ॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनमसावादित्यः स्वर्गकामः। प्राचीरिवोपदधे। ततो वै सोऽभि स्वर्गं लोकमजयत्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। स यदीच्छेत् ॥ ५६ ॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राडाहोतुर्धिष्ण्यादुत्सर्पेत्। येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोणीतु। तेजसा यशसा ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्व्यैव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। अथ यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्धीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति। दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राची जुषाणा वेत्वाज्यस्य स्वाहेति स्रुवेणोपहत्याऽऽहवनीये जुहुयात् ॥ ५७ ॥

भूयिष्ठमेवास्मै श्रद्धधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति। पुरीषमुपधाय।
चितिकृप्तिभिरभिमृश्य। अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। चतस्र एता
आहुतीर्जुहोति। त्वमग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयस्य रूपम्। अग्नाविष्णू
इति वसोर्धारायाः। अन्नपत इत्यन्नहोमः। सप्त ते अग्ने समिधः
सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः ॥ ५८ ॥

[९]

यां प्रथमामिष्टकामुपदधाति। इमं तया लोकमभिजयति। अथो
या अस्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति।
यां द्वितीयामुपदधाति। अन्तरिक्षलोकं तयाऽभिजयति। अथो या
अन्तरिक्षलोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। यां
तृतीयामुपदधाति। अमुं तया लोकमभिजयति ॥ ५९ ॥

अथो या अमुष्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामा-
प्नोति। अथो या अमूरितरा अष्टादश। य एवामी उरवश्च
वरीयांसश्च लोकाः। तानेव ताभिरभिजयति ॥ कामचारो ह वा
अस्योरुषु च वरीयः सु च लोकेषु भवति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते।
य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य वसन्तः
शिरः ॥ ६० ॥

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षा उत्तरः। शरत्पुच्छम्। मासाः
कर्मकाराः। अहोरात्रे शतरुद्रीयम्। पर्जन्यो वसोर्धारा। यथा वै
पर्जन्यः सुवृष्टं वृष्ट्वा। प्रजाभ्यः सर्वान्कामान्त्सम्पूरयति। एवमेव स
तस्य सर्वान्कामान्त्सम्पूरयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते ॥ ६१ ॥

य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य वसन्तः

शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरूषाः पुच्छम्। शरदुत्तरः
 पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्।
 अहोरात्राणीष्टकाः। एष वाव सौऽग्निरग्निमयः पुनर्णवः। अग्निमयो
 ह वै पुनर्णवो भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्।
 योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद ॥ ६२ ॥

[१०]

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय काठके द्वितीयः प्रश्नः
 समाप्तः ॥ २ ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

तुभ्यं ता अङ्गिरस्तमाऽश्याम तं काममग्ने। आशानां त्वा विश्वा
 आशाः। अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। कामो भूतस्य
 कामस्तदग्रै। ब्रह्म जज्ञानं पिता विराजाम्। यज्ञो रायोऽयं यज्ञः।
 आपो भद्रा आदित्पश्यामि। तुभ्यं भरन्ति यो देह्यः। पूर्वं देवा
 अपरेण प्राणापानौ। हव्यवाहं स्विष्टम् ॥ १ ॥

[१]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरौऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
 प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरौऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं
 यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्। तमिष्टिभिरन्वैच्छत्।
 तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह वै नाम। ता
 इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः ॥ २ ॥

तमाशाऽब्रवीत्। प्रजापत आशया वै श्राम्यसि। अहमु वा

आशाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्याऽऽशा भविष्यति। अनु
स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टकपालं
निरवपत्। आशायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य
सत्याऽऽशाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा
अस्यऽऽशा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय
स्वाहाऽऽशायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा। प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय
लोकाय स्वाहाऽग्नयै स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ ३ ॥

तं कामोऽब्रवीत्। प्रजापते कामेन वै श्राम्यसि। अहमु वै
कामोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यः कामो भविष्यति। अनु
स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टकपालं
निरवपत्। कामाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यः
कामोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यो ह वा अस्य कामो
भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य
उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा कामाय
स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा। प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय
स्वाहाऽग्नयै स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ ४ ॥

तं ब्रह्माब्रवीत्। प्रजापते ब्रह्मणा वै श्राम्यसि। अहमु वै ब्रह्मास्मि।
मां नु यजस्व। अथ ते ब्रह्मण्वान् यज्ञो भविष्यति। अनु स्वर्गं
लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टकपालं
निरवपत्। ब्रह्मणे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य ब्रह्मण्वान्
यज्ञोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। ब्रह्मण्वान् ह वा अस्य

यज्ञो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा ब्रह्मणे
स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय
स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ ५ ॥

तं यज्ञोऽब्रवीत्। प्रजापते यज्ञेन वै श्राम्यसि। अहमु वै यज्ञोऽस्मि।
मां नु यजस्व। अथ ते सत्यो यज्ञो भवष्यति। अनु स्वर्गं लोकं
वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्।
यज्ञाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यो यज्ञोऽभवत्।
अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यो ह वा अस्य यज्ञो भवति। अनु
स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा यज्ञाय स्वाहा। अनुमत्यै
स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते
स्वाहेति ॥ ६ ॥

तमापोऽब्रुवन्। प्रजापतेऽप्सु वै सर्वे कामाः श्रिताः। वयमु वा आपः
स्मः। अस्मान्नु यजस्व। अथ त्वयि सर्वे कामाः श्रयिष्यन्ते। अनु
स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं
निरवपत्। अद्ध्यश्चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्मिन्त्सर्वे कामा
अश्रयन्त। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सर्वे ह वा अस्मिन्कामाः
श्रयन्ते। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ
चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽद्ध्यः स्वाहा।
अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये
स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ ७ ॥

तमग्निर्बलिमानब्रवीत्। प्रजापतेऽग्नये वै बलिमतं सर्वाणि भूतानि
 बलिः हरन्ति। अहमु वा अग्निर्बलिमानस्मि। मां नु यजस्व।
 अथ ते सर्वाणि भूतानि बलिः हरिष्यन्ति। अनु स्वर्गं लोकं
 वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्।
 अग्नये बलिमतं चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्मै सर्वाणि
 भूतानि बलिमहरन्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सर्वाणि ह वा
 अस्मै भूतानि बलिः हरन्ति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय
 स्वाहाऽग्नये बलिमतं स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा।
 स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ ८ ॥

तमनुवित्तिरब्रवीत्। प्रजापते स्वर्गं वै लोकमनुवित्त्ससि। अहमु
 वा अनुवित्तिरस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्याऽनुवित्तिर्भविष्यति।
 अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं
 निरवपत्। अनुवित्त्यै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य
 सत्याऽनुवित्तिरभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा
 अस्यानुवित्तिर्भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा
 यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय
 स्वाहाऽनुवित्त्यै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा।
 स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ ९ ॥

ता वा एताः सप्त स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। दिवःश्येनयोऽनुवित्तयो
 नाम। आशा प्रथमा रक्षति। कामो द्वितीयाम्। ब्रह्म तृतीयाम्।
 यज्ञश्चतुर्थीम्। आपः पञ्चमीम्। अग्निर्बलिमानन्वष्टीम्। अनुवित्तिः

सप्तमीम्। अनु ह वै स्वर्गं लोकं विन्दति। कामचारोऽस्य स्वर्गे लोके भवति। य एताभिरिष्टिभिर्यजते। य उ चैना एवं वेद। तास्वन्विष्टि। पष्ठौहीवरां दद्यात्क॒सं च। स्त्रियै चाऽऽभार॑ सम्मृच्चै ॥ १० ॥

[२]

तपसा देवा देवतामग्र आयन्। तपसरूषयः स्वरन्वविन्दन्। तपसा सप्तान्प्रणुदामारातीः। येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति। प्रथमजं देव॑ हविषा विधेम। स्वयम्भु ब्रह्म परमं तपो यत्। स एव पुत्रः स पिता स माता। तपो ह यक्षं प्रथम॑ सम्बभूव। श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुते। श्रद्धा प्रतिष्ठा लोकस्य देवी ॥ ११ ॥

सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। कामवत्साऽमृतं दुहाना। श्रद्धा देवी प्रथमजा ऋतस्य। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। तां श्रद्धां हविषा यजामहे। सा नो लोकममृतं दधातु। ईशाना देवी भुवनस्याधिपत्नी। आगात्सत्यं हविरिदं जुषाणम्। यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च विश्वै। तस्मै विधेम हविषा घृतेन ॥ १२ ॥

यथा देवैः सधमादं मदेम। यस्य प्रतिष्ठोर्वन्तरिक्षम्। यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च सर्वै। तत्सत्यमर्चदुप यज्ञं न आगात्। ब्रह्माऽऽहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे सर्वमिदं बभूव। नान्यस्य मनो वशमन्वियाय। भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयान्। स नो जुषाण उप यज्ञमागात्। आकूतीनामधिपतिं चेतसां च ॥ १३ ॥

सङ्कल्पजूतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्धयन्तः। उपहवैऽस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्। येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः।

अतिं पाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्।
ज्योतिष्मद्भ्राजमानं महस्वत्। अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम्।
चरणं नो लोके सुधितां दधातु। अग्निर्मूर्धा भुवः। अनु
नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहृः स्विष्टम्॥१४॥

[३]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरौऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरौऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं
यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दत्। तमिष्टिभि-
रन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्विन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्ट्यो
ह वै नाम। ता इष्ट्य इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि
देवाः॥१५॥

तं तपोऽब्रवीत्। प्रजापते तपसा वै श्राम्यसि। अहमु वै तपोऽस्मि।
मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं तपो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं
वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। तपसे चरुम्।
अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं तपोऽभवत्। अनु स्वर्गं
लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य तपो भवति। अनु स्वर्गं
लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र
जुहोति। अग्नये स्वाहा तपसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये
स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१६॥

तं श्रद्धाऽब्रवीत्। प्रजापते श्रद्धया वै श्राम्यसि। अहमु वै
श्रद्धाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्या श्रद्धा भविष्यति। अनु

स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। श्रद्धायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्या श्रद्धाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्य श्रद्धा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा श्रद्धायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ १७ ॥

तं सत्यमब्रवीत्। प्रजापते सत्येन वै श्राम्यसि। अहमु वै सत्यमस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं सत्यं भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। सत्याय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं सत्यमभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य सत्यं भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा सत्याय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति ॥ १८ ॥

तं मनोऽब्रवीत्। प्रजापते मनसा वै श्राम्यसि। अहमु वै मनोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं मनो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। मनसे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं मनोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य मनो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा मनसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये

स्वाहा॥ स्वर्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहाति॥ १९ ॥

तं चरणमब्रवीत्। प्रजापते चरणेन वै श्राम्यसि। अहमु वै चरणमस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं चरणं भविष्यति। अनु॑ स्वर्गं॑ लो॒कं वे॒त्स्यसीति॑। स ए॒तमा॑ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। च॒रणाय॑ च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य सत्यं चरणमभवत्। अनु॑ स्वर्गं॑ लो॒कम॑विन्दत्। सत्यं॑ ह॒ वा अ॑स्य चरणं भवति। अनु॑ स्वर्गं॑ लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यजते। य उ॑ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अ॒ग्नये॑ स्वाहा च॒रणाय॑ स्वाहा॥ अनु॑मत्यै स्वाहा॥ प्रजाप॑तये स्वाहा॥ स्वर्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहाऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स्वाहेति॥ २० ॥

ता वा ए॒ताः पञ्च॑ स्वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ द्वा॒रः। अ॒पा॒घा अनु॑वित्तयो॒ नाम॑। तपः॑ प्रथ॒मां र॑क्षति। श्र॒द्धा द्वि॒तीया॑म्। सत्यं॑ तृ॒तीया॑म्। म॒नश्चतु॑र्थीम्। च॒रणं पञ्च॑मीम्। अनु॑ ह॒ वै स्वर्गं॑ लो॒कं वि॑न्दति। का॒म॒चारो॑ऽस्य स्वर्गे॑ लो॒के भ॑वति। य ए॒ताभि॑रिष्टि॒भिर्य॑जते। य उ॑ चैना ए॒वं वेद॑। तास्व॑न्विष्टि। प॒ष्ठौही॒वरां द॑द्यात्क॒सं च॑। स्त्रियै॑ चाऽऽभा॒रं स॑मृ॒द्ध्यै॥ २१ ॥

[४]

ब्रह्म॑ वै चतु॒र्होता॑रः। चतु॒र्होतृ॑भ्योऽधि॒यज्ञो॑ निर्मि॒तः। नैनं॑ श॒प्तम्। नाभि॑चरि॒तमा॑गच्छति। य ए॒वं वेद॑। यो ह॒ वै चतु॒र्होतृ॑णां चतु॒र्होतृ॑त्वं वेद। अथो॑ पञ्च॒होतृ॑त्वम्। सर्वा॑ हा॒स्मै दि॒शः क॑ल्पन्ते। वा॒चस्प॑ति॒र्होता॑ द॒शहो॑तृणाम्। पृ॒थि॒वी हो॒ता चतु॒र्होतृ॑णाम्॥ २२ ॥

अग्निर्होता पञ्चहोतृणाम्। वाग्धोता षड्होतृणाम्। महाहविर्होता
सप्तहोतृणाम्। एतद्वै चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वम्। अथो
पञ्चहोतृत्वम्। सर्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते। य एवं वेद। एषा वै
सर्वविद्या। एतद्भेषजम्। एषा पङ्क्तिः स्वर्गस्य लोकस्याञ्जसाऽयनिः
स्रुतिः ॥ २३ ॥

एतान् योऽध्यैत्यच्छदिर्दर्शो यावत्तरसम्। स्वरिति। अनपब्रवः
सर्वमायुरिति। विन्दते प्रजाम्। रायस्पोषं गौपत्यम्। ब्रह्मवर्चसी
भवति। एतान् योऽध्यैति। स्पृणोत्यात्मानम्। प्रजां पितृन्। एतान्
वा अरुण औपवेशिर्विदाञ्चकार ॥ २४ ॥

एतैरधिवादमपाजयत्। अथो विश्वं पाप्मानम्। स्वर्ययौ।
एतान्योऽध्यैति। अधिवादं जयति। अथो विश्वं पाप्मानम्।
स्वरिति। एतैरग्निं चिन्वीत स्वर्गकामः। एतैरायुष्कामः।
प्रजापशुकामो वा ॥ २५ ॥

पुरस्ताद्दशहोतारमुदञ्चमुपदधाति यावत्पदम्। हृदयं यजुषी पत्न्यौ
च। दक्षिणतः प्राञ्चं चतुर्होतारम्। पश्चादुदञ्चं पञ्चहोतारम्।
उत्तरतः प्राञ्चं षड्होतारम्। उपरिष्ठात्प्राञ्चं सप्तहोतारम्।
हृदयं यजूंषि पत्न्यश्च। यथावकाशं ग्रहान्। यथावकाशं
प्रतिग्रहान्लोकम्पृणाश्च। सर्वा हास्यैता देवताः प्रीता अभीष्टा
भवन्ति ॥ २६ ॥

सदेवमग्निं चिनुते। रथसंमितश्चेतव्यः। वज्रो वै रथः। वज्रैर्गैव
पाप्मानं भ्रातृव्यं स्तृणुते। पक्षः संमितश्चेतव्यः। एतावान्
वै रथः। यावत्पक्षः। रथसंमितमेव चिनुते। इममेव लोकं

पशुबन्धेनाभिजयति। अथो अग्निष्टोमेन ॥ २७ ॥

अन्तरिक्षमुक्थ्येन। स्वरतिरात्रेण। सर्वाल्लोकानहीनेन। अथो सत्रेण। वरो दक्षिणा। वरेणैव वरं स्पृणोति। आत्मा हि वरः। एकविंशतिर्दक्षिणा ददाति। एकविंशो वा इतः स्वर्गो लोकः। प्र स्वर्गं लोकमाप्नोति ॥ २८ ॥

असावादित्य एकविंशः। अमुमेवाऽऽदित्यमाप्नोति। शतं ददाति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। सहस्रं ददाति। सहस्रसम्मितः स्वर्गो लोकः। स्वर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। अन्विष्टकं दक्षिणा ददाति। सर्वाणि वयांसि ॥ २९ ॥

सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्धै। यदि न विन्देत। मन्थानेतावतो दद्यादोदनान् वा। अश्नुते तं कामम्। यस्मै कामायाग्निश्चीयते। पृष्टौहीं त्वन्तर्वतीं दद्यात्। सा हि सर्वाणि वयांसि। सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्धै ॥ ३० ॥

हिरण्यं ददाति। हिरण्यज्योतिरेव स्वर्गं लोकमेति। वासो ददाति। तेनऽऽयुः प्रतिरते। वेदितृतीये यजेत। त्रिषत्या हि देवाः। स संत्यमग्निं चिनुते। तदेतत्पशुबन्धे ब्राह्मणं ब्रूयात्। नेतरेषु यज्ञेषु। यो ह वै चतुरहोतृननुसवनं तर्पयितव्यान् वेद ॥ ३१ ॥

तृप्यति प्रजया पशुभिः। उपैतं सोमपीथो नमति। एते वै चतुरहोतारोऽनुसवनं तर्पयितव्याः। ये ब्राह्मणा बहुविदः। तेभ्यो यदक्षिणा न नयेत्। दुरिष्टं स्यात्। अग्निमस्य वृञ्जीरन्। तेभ्यो यथाश्रद्धं दद्यात्। स्विष्टमेवैतत्क्रियते। नास्याग्निं वृञ्जते ॥ ३२ ॥

हिरण्येष्टको भवति। यावदुत्तममङ्गुलिकाण्डं यज्ञपरुषा सम्मितम्।
 तेजो हिरण्यम्। यदि हिरण्यं न विन्देत्। शर्करा अक्ता उपदध्यात्।
 तेजो घृतम्। सतेजसमेवाग्निं चिनुते। अग्निं चित्वा सौत्रामण्या
 यजेत मैत्रावरुण्या वा। वीर्येण वा एष व्यूध्यते। योऽग्निं
 चिनुते ॥ ३३ ॥ यावदेव वीर्यम्। तदस्मिन्दधाति। ब्रह्मणः
 सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्।
 सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति। य एतमग्निं चिनुते। य उ चैनमेवं
 वेद। एतदेव सावित्रे ब्राह्मणम्। अथो नाचिकेते ॥ ३४ ॥

[५]

यच्चा॒मृतं॑ यच्च॒ मर्त्यम्॑। यच्च॒ प्राणि॑ति॒ यच्च॒ न। सर्वा॒स्ता इष्ट॑काः
 कृत्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॒र्षिणा॑ तेन॒ ब्रह्म॑णा। तथा॑
 देव॑तयाऽङ्गिर॒स्वद्भुवा॑ सीद। सर्वाः॒ स्त्रियः॒ सर्वा॑न्पु॒ंसः। सर्व॑ न
 स्त्रीपु॑मं च॒ यत्। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तः पा॒ंसवो॑ भूमेः ॥ ३५ ॥

सङ्ख्या॑ता देवमा॒यया॑। सर्वा॒स्ताः। याव॑न्त॒ ऊषाः॑ पशूनाम्।
 पृथि॒व्यां पुष्टि॑रहि॒ताः। सर्वा॒स्ताः। याव॑तीः॒ सिक॑ताः॒ सर्वाः॑।
 अ॒प्स्वन्त॑श्च॒ याः श्रि॑ताः। सर्वा॒स्ताः। याव॑तीः॒ शर्करा॑ धृत्यै। अ॒स्यां
 पृथि॒व्यामधि॑ ॥ ३६ ॥

सर्वा॒स्ताः। याव॑न्तोऽश्मा॒नोऽस्यां॑ पृथि॒व्याम्। प्र॒तिष्ठा॑सु
 प्र॒तिष्ठा॑ताः। सर्वा॒स्ताः। याव॑तीर्वी॒रुधः॑ सर्वाः॑। वि॒ष्टिताः॑
 पृथि॒वीमनु॑। सर्वा॒स्ताः। याव॑तीरो॒षधीः॑ सर्वाः॑। वि॒ष्टिताः॑
 पृथि॒वीमनु॑। सर्वा॒स्ताः ॥ ३७ ॥

यावन्तो वनस्पतयः। अस्यां पृथिव्यामधि। सर्वास्ताः।
 यावन्तो ग्राम्याः पशवः सर्वे। आरण्याश्च ये। सर्वास्ताः।
 ये द्विपादश्चतुष्पादः। अपाद उदरसर्पिणः। सर्वास्ताः।
 यावदाञ्जनमुच्यते॥ ३८॥

देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः॥ यावत्कृष्णायसः सर्वम्।
 देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावल्लोहायसः सर्वम्। देवत्रा
 यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्वः सीसः सर्वं त्रपु। देवत्रा यच्च
 मानुषम्॥ ३९॥

सर्वास्ताः। सर्वः हिरण्यः रजतम्। देवत्रा यच्च मानुषम्।
 सर्वास्ताः। सर्वः सुवर्णः हरितम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ता
 इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया
 देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद॥ ४०॥

[६]

सर्वा दिशौ दिक्षु। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता इष्टकाः
 कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा।
 तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद। अन्तरिक्षं च केवलम्।
 यच्चास्मिन्नन्तरहितम्। सर्वास्ताः। आन्तरिक्ष्यश्च याः
 प्रजाः॥ ४१॥

गन्धर्वाप्सरसश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्तसलिलान्।
 अन्तरिक्षे प्रतिष्ठितान्। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्तसलिलान्।
 स्थावराः प्रोष्याश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वा धुनिः सर्वान्ध्वसान्।

हि॒मो यच्च॑ शी॒यते॑ ॥ ४२ ॥

सर्वा॑स्ताः । सर्वा॑न्मरी॑चीन् वित॑तान् । नी॒हारो यच्च॑ शी॒यते॑ ।
सर्वा॑स्ताः । सर्वा॑ वि॒द्युतः॑ सर्वा॑न्स्तनयि॑न्नून् । ह्य॒दुनी॑र्यच्च॑ शी॒यते॑ ।
सर्वा॑स्ताः । सर्वाः॑ स्र॒वन्तीः स॒रितः॑ । सर्व॑मप्सु॒चरं च॑ यत् ।
सर्वा॑स्ताः ॥ ४३ ॥

याश्च॑ कू॒प्या याश्च॑ ना॒द्याः समु॑द्रियाः । याश्च॑ वैश॒न्तीरु॑त प्रा॒सची॑र्याः ।
सर्वा॑स्ताः । ये चो॒त्तिष्ठ॑न्ति जी॒मूताः॑ । याश्च॑ व॒र्षन्ति॑ वृ॒ष्टयः॑ ।
सर्वा॑स्ताः । तप॑स्तेज॒ आका॑शम् । यच्चा॑ऽऽका॒शे प्र॑ति॒ष्ठितम् ।
सर्वा॑स्ताः । वा॒युं वया॑ंसि॒ सर्वा॑णि ॥ ४४ ॥

अ॒न्तरि॑क्ष॒चरं च॑ यत् । सर्वा॑स्ताः । अ॒ग्निः सूर्यं॑ च॒न्द्रम् । मि॒त्रं वरु॑णं
भग॑म् । सर्वा॑स्ताः । स॒त्यः श्र॒द्धां तपो॑ दम॑म् । ना॒म रू॒पं च॑ भू॒ताना॑म् ।
सर्वा॑स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा । उप॑ का॒मदु॑घा दधे । तेन॑र्षि॒णा तेन॑ ब्रह्म॑णा ।
तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द ॥ ४५ ॥

[७]

सर्वा॑न्दि॒वः सर्वा॑न्दे॒वान्दि॒वि । यच्चा॑न्त॒र्भूतं॑ प्र॒ति॒ष्ठितम् । सर्वा॑स्ता
इष्ट॑काः कृ॒त्वा । उप॑ का॒मदु॑घा दधे । तेन॑र्षि॒णा तेन॑ ब्रह्म॑णा । तया॑
दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द । याव॑ती॒स्तार॑काः सर्वाः॑ । वि॒तता॑ रो॒चने॑
दि॒वि । सर्वा॑स्ताः । ऋ॒चो यजू॑ंषि॒ सामा॑नि ॥ ४६ ॥

अ॒थर्वा॑ङ्गि॒रस॑श्च॒ ये । सर्वा॑स्ताः । इ॒तिहा॑स॒पुरा॑णं च । स॒र्पदे॒वज॑नाश्च॒
ये । सर्वा॑स्ताः । ये च॑ लो॒का ये चा॑लो॒काः । अ॒न्तर्भू॑तं प्र॒ति॒ष्ठितम् ।
सर्वा॑स्ताः । यच्च॑ ब्रह्म॑ यच्चा॑ब्रह्म॑ । अ॒न्तर्ब्र॑ह्मन्प्र॒ति॒ष्ठितम् ॥ ४७ ॥

सर्वास्ताः। अहोरात्राणि सर्वाणि। अर्धमासाःश्च केवलान्।
 सर्वास्ताः। सर्वानृतून्सर्वान्मासान्। संवत्सरं च केवलम्।
 सर्वास्ताः। सर्वं भूतं सर्वं भव्यम्। यच्चातोऽधिभविष्यति।
 सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन
 ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ॥ ४८ ॥

[८]

ऋचां प्राचीं महती दिगुच्यते। दक्षिणामाहुर्यजुषामपाराम्।
 अथर्वणामङ्गिरसां प्रतीचीं। साम्नामुदीचीं महती दिगुच्यते।
 ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अहः।
 सामवेदेनाऽस्तमये महीयते। वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति सूर्यः। ऋग्भ्यो
 जाताः सर्वशो मूर्तिमाहुः। सर्वा गतिर्याजुषी हैव शश्वत् ॥ ४९ ॥

सर्वं तेजः सामरूप्यं ह शश्वत्। सर्वं हेदं ब्रह्मणा हैव सृष्टम्।
 ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्णमाहुः। यजुर्वेदं क्षत्रियस्याऽऽहुर्योनिम्।
 सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः। पूर्वं पूर्वभ्यो वच एतदूचुः।
 आदरश्मग्निं चिन्वानाः। पूर्वं विश्वसृजोऽमृताः। शतं
 वर्षसहस्राणि। दीक्षिताः सत्त्वमासत ॥ ५० ॥

तप आसीद्बृहपतिः। ब्रह्म ब्रह्माऽभवत्स्वयम्। सत्यं ह
 होतैषामासीत्। यद्विश्वसृज आसत्। अमृतमेभ्य उदगायत्। सहस्रं
 परिवत्सरान्। भूतं ह प्रस्तोतैषामासीत्। भविष्यत्प्रति चाहरत्।
 प्राणो अध्वर्युरभवत्। इदं सर्वं सिषासताम् ॥ ५१ ॥

अपानो विद्वानावृतः। प्रतिप्रातिष्ठदध्वरे। आर्तवा उपगातारः।

सदस्या ऋतवोऽभवन्। अर्धमासाश्च मासाश्च। चमसाध्वर्यवोऽभवन्।
अशः सद्ब्रह्मणस्तेजः। अच्छावाकोऽभवद्यशः। ऋतमेषां
प्रशास्ताऽऽसीत्। यद्विश्वसृज आसत ॥ ५२ ॥

ऊर्गजानमुदवहत। ध्रुवगोपः सहोऽभवत्। ओजोऽभ्यष्टौ द्रावणः।
यद्विश्वसृज आसत। अपचितिः पोत्रीयामयजत्। नेष्टीयाम-
यजत्त्विषिः। आग्नीद्वाद्विदुषी सत्यम्। श्रद्धा हैवायजत्स्वयम्। इरा
पत्नी विश्वसृजाम्। आकूतिरपिनङ्गुविः ॥ ५३ ॥

इध्मः ह क्षुच्चैभ्य उग्रे। तृष्णा चाऽऽवहतामुभे। वागेषाः
सुब्रह्मण्याऽऽसीत्। छन्दोगान् विजानती। कल्पतन्त्राणि
तन्वानाऽहः। सः स्थाश्च सर्वशः। अहोरात्रे पशुपाल्यौ। मुहूर्ताः
प्रेष्या अभवन्। मृत्युस्तदभवद्धाता। शमितोग्रो विशां पतिः ॥ ५४ ॥

विश्वसृजः प्रथमाः सत्रमासत। सहस्रसमं प्रसुतेन यन्तः। ततो ह
जज्ञे भुवनस्य गोपाः। हिरण्मयः शकुनिर्ब्रह्म नाम। येन सूर्यस्तपति
तेजसेद्धः। पिता पुत्रेण पितृमान् योनियोनौ। नावेदविन्मनुते तं
बृहन्तम्। सर्वानुभुमात्मानः सम्पराये। एष नित्यो महिमा
ब्राह्मणस्य। न कर्मणा वर्धते नो कनीयान् ॥ ५५ ॥

तस्यैवाऽऽत्मा पदवित्तं विदित्वा। न कर्मणा लिप्यते पापकेन।
पञ्चपञ्चाशत्स्त्रिवृतः संवत्सराः। पञ्चपञ्चाशतः पञ्चदशाः।
पञ्चपञ्चाशतः सप्तदशाः। पञ्चपञ्चाशत् एकविंशाः। विश्वसृजाः
सहस्रसंवत्सरम्। एतेन वै विश्वसृज इदं विश्वमसृजन्त।
यद्विश्वमसृजन्त। तस्माद्विश्वसृजः। विश्वमेनाननु प्रजायते।

ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतां यन्ति। एतासामेव देवतानां
 सायुज्यम्। सार्ष्टितां समानलोकतां यन्ति। य एतदुपयन्ति। ये
 चैनत्प्राहुः। येभ्यश्चैनत्प्राहुः ॥ ५६ ॥

[९]

॥ ॐ ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके तृतीयः प्रश्नः समाप्तः ॥ ३ ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठकं समाप्तम् ॥

हरिः ॐ ॥

